

Holy Bible

Aionian Edition®

অসমীয়া বাইবেল

Assamese Bible
Gospel Primer

সূচীপত্ৰ
ভূমিকা
আদিপুস্তক 1-4
যোহন 1-21
প্রকাশিত বাক্য 19-22
66 পদ
পাঠকৰ সহায়িকা
শব্দমালা
মানচিত্ৰ
ভাগ্য
ছবি, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

অসমীয়া বাইবেল
Assamese Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 11/12/2024

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.32 (Pro) on 11/23/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

ভূমিকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

এইদৰে ঈশ্বৰে মানুহক এদন বাৰীৰ পৰা খেদাই দিলে; তাৰ পাছত জীৱন-বৃক্ষৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ বথিবলৈ,
এদন বাৰীৰ পুবফালে কৰুবসকলক ৰাখিলে আৰু চাৰিওফালে ঘূৰি থকা এখন জলন্তময় তৰোৱালকো তাত থলে।

আদিপুস্তক ৩:২৪

ଆଦିପୁଣ୍ଡକ

ଆନ୍ଦୋବର ପରା ପୋହରକ ପୃଥିକ କରେ । ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ଇଯାକ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୫ ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ହୋରାର ପାଛତ ଚତୁର୍ଥ ପୃଥିବୀର ଆକାଶ-ମଞ୍ଚର ଆରୁ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ । ଦିନ ହଲ । ୨୦ ତାର ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, “ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀରେ ତାର ଓପରତ ଆନ୍ଦୋବର ନାହିଁ ଆରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ ଆହିଲ; ଜଳ ଭାଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଠକ ଆରୁ ପୃଥିବୀର ଓପର ଭାଗତ ଆକାଶର ଆତାଇ ମେଇ ଜଳର ଓପରତ ଉତ୍ତମ ହେଲାଇ ଆହିଲ । ଓ ଟେଶ୍‌ବେ ଡାଙ୍ଗର ସାଗରୀୟ ପ୍ରାଣୀ, ଜଳର ମାଜତ ବିଚରଣ କରା ବିଭିନ୍ନ କ'ଲେ, “ପୋହର ହେବକ,” ତେତିଆ ପୋହର ହଲ । ୪ ଟେଶ୍‌ବେ ପ୍ରକାରର ଉରଗ ପ୍ରାଣୀ ଆରୁ ନାନାବିଧ ଡେଉକା ଥକା ଚବାଇ ସୃଷ୍ଟି ପୋହରକ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ; ତେଣୁ ଆନ୍ଦୋବର ପରା ପୋହରକ କରିଲେ; ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ଏହିବେର ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୨୨ ପୃଥିବୀର ଆକାଶ-ମଞ୍ଚର ଆରୁ ଟେଶ୍‌ବେ ମେଇବୋରକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କ'ଲେ, “ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରି ଆନ୍ଦୋବର ନାମ “ବାତି” ହଲ । ଏହିଦରେ ଗଧୂଳି ହଲ ଆରୁ ତୋମାଲୋକେ ନିଜର ସଂଖ୍ୟା ବଢାଇ ତୋଳା ଆରୁ ସମୁଦ୍ରବୋର ପୁରା ହୋରାତ ଏକ ଦିନ ହଲ । ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେରେ ପୋହରର ନାମ ପାଣୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରା; ପୃଥିବୀର ଓପରତ ଚବାଇବୋରେ ନିଜର ଦିନ, ଆରୁ ଆନ୍ଦୋବର ନାମ ବାତି ଥିଲେ । ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରକ ।” ୨୩ ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ହୋରାର ପାଛତ ହୋରାତ ପ୍ରଥମ ଦିନ ହଲ । ୨୪ ତାର ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, “ପୃଥିବୀତ ଜଳର ମାଜତ ଭାଗ ହେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଖାଲୀ ଅଂଶ ହେଠକ ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ପ୍ରାଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଠକ; ସର୍ବଚୀଯା ପଶୁ, ବଗାଇ ଫୁରା ଆରୁ ଇ ଜଳକ ଦୁଭାଗ କରକ ।” ୭ ଏହିଦରେ ଟେଶ୍‌ବେ ଜଳର ପ୍ରାଣୀ ଆରୁ ନାନା ଧିବ ବନବୀୟା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଠକ ।” ତାତେ ମାଜତ ଏକ ଖାଲୀ ଅଂଶର ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ ଆରୁ ତଳତ ଥକା ତେନେକୁବାଇ ହଲ । ୨୫ ଟେଶ୍‌ବେ ବିଭିନ୍ନ ବନବୀୟା ଜ୍ଞାନ, ବିଭିନ୍ନ ଜଳ ଭାଗର ପରା ଓପରବର ଜଳ ଭାଗକ ପୃଥିକ କରିଲେ; ତାତେ ସର୍ବଚୀଯା ପଶୁ ଆରୁ ମାଟିତ ବଗାଇ ଫୁରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀ ନିର୍ମାଣ ତେନେବେଇ ହଲ । ୮ ଟେଶ୍‌ବେ ମେଇ ବିସ୍ତୃତ ଖାଲୀ ଅଂଶର ନାମ କରିଲେ । ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ଏହିବେର ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୨୬ ତାର “ଆକାଶ” ବାଥିଲେ । ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ହଲତ, ଦିତୀୟ ଦିନ ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, “ଆମି ନିଜର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଦରେ ଆମାର ହଲ । ୯ ତାର ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, “ଆକାଶର ତଳତ ଥକା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମାନୁହ ନିର୍ମାଣ କରୋହକ; ତେଣ୍ଠୋକେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ଭାଗ ଏକ ଠାଇତ ଆହି ଗୋଟି ଖାଲ୍କ ଆରୁ ଶୁକାନ ଭୂମି ମାଛ, ଆକାଶର ଚବାଇ, ସର୍ବଚୀଯା ପଶୁ, ସମୁଦ୍ରଯ ପୃଥିବୀର ଓପରବର ଓଲାଓକ;” ତେତିଆ ତେନେବେଇ ହଲ । ୧୦ ଟେଶ୍‌ବେ ଶୁକାନ ପୃଥିବୀତ ବଗାଇ ଫୁରା ପ୍ରାଣୀର ଓପରତ ଅଧିକାର ଚଳାଓକ ।” ଭୂମିର ନାମ “ଶ୍ଵଳ” ଆରୁ ଗୋଟି ଖୋରା ଜଳ ଭାଗର ନାମ “ସମୁଦ୍ର” ୨୭ ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ନିଜର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମାନୁହ ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ; ହଲ; ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ଇଯାକ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୧ ଟେଶ୍‌ବେ ଟେଶ୍‌ବେ ନିଜର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମାନୁହ ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ; ତେଣୁ କ'ଲେ, “ଭୂମିୟେ ଘାଁ-ବନ, ଶଶ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଉତ୍ତିଦି ଆରୁ ତେଣ୍ଠୋକେ ପୁରୁଷ ଆରୁ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ । ୨୮ ପାଛତ ବୀଜ ଥକା ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରକ; ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ଫଳର ପୃଥିବୀର ଓପରତ ବିଚରଣ କରା ସକଳୋ ପ୍ରାଣୀର ଓପରତ ଗଛ ହଲ ଆରୁ ଫଳର ଭିତରତ ଗୁଟି ହଲ । ତେତିଆ ଟେଶ୍‌ବେ ଅଧିକାର ଚଲୋରା ।” ୨୯ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, “ଚୋରା, ଗୋଟେଇ ଏହିବେର ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । ୧୦ ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ହୋରାର ପୃଥିବୀର ଓପରିଭାଗର ଗୁଟି ଉତ୍ପନ୍ନ କରା ଗଛ ଆରୁ ଭିତରତ ପାଛତ ତୃତୀୟ ଦିନ ହଲ । ୧୫ ତାର ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ କ'ଲେ, ଗୁଟି ଥକା ସକଳୋ ଫଳଧରା ଗଛ ମହି ତୋମାଲୋକକ ଦିଲୋଁ; “ପୋହର ହବଲେ ଆକାଶର ଅନେକ ଜ୍ୟୋତିଶିର ହେଠକ; ସେଯେ ତୋମାଲୋକର ଆହାର ହବ । ୩୦ ସକଳୋ ବନବୀୟା ମେଇ ପୋହରର ବାତିର ପରା ଦିନକ ପୃଥିକ କରିବ । ମେଇବୋର ଜ୍ଞାନ, ଆକାଶର ସକଳୋ ଚବାଇ ଆରୁ ମାଟିତ ବଗାଇ ଫୁରା ବେଳେଗ ବେଳେଗ ଝାତୁ, ଦିନ ଆରୁ ବର୍ଷର ଚିନ ବୁନ୍ଦେ ବ୍ୟାହରା ସକଳୋ ପ୍ରାଣୀର ଆହାରର କାରଣେ ସକଳୋ କେଚ୍ଚ ବନ ଦିଲୋଁ ।” ହେଠକ । ୧୫ ମେଇବୋରେ ପୃଥିବୀର ଓପରତ ପୋହର ଦିବଲୈ ତାତେ ତେନେକୁବାଇ ହଲ । ୩୧ ପାଛତ ଟେଶ୍‌ବେ ନିଜେ ନିର୍ମାଣ ଆକାଶର ପ୍ରଦୀପବୂପ ହେଠକ ।” ତେତିଆ ତେନେବେଇ ହଲ । କରା ସକଳୋକେ ଚାଲେ । ମେଇବୋର ଚାଇ ଅତି ଉତ୍ତମ ପାଲେ । ୧୬ ଟେଶ୍‌ବେ ଦିନର ଓପରତ ଅଧିକାର ଚଳାବଲୈ ଏକ ମହା- ଗଧୂଳି ଆରୁ ପୁରା ହୋରାର ପାଛତ ସର୍ତ୍ତ ଦିନ ହଲ ।

ଜ୍ୟୋତି, ଆରୁ ବାତିର ଓପରତ ଅଧିକାର ଚଳାବଲୈ ତାତୀକେ

ଏକ କୁନ୍ଦ-ଜ୍ୟୋତି, ଏହି ଦୁଇ ବହୁ-ଜ୍ୟୋତି ଆରୁ ତବାବୋରକେ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ ।

୧୭ ଟେଶ୍‌ବେ ମେଇବୋରକ ଆକାଶର ମାଜତ ହେଠଳେ ଯାତେ ମେଇବୋରେ ପୃଥିବୀର ଓପରତ ପୋହର ଦିନେ; ୧୮ ଦିନ ଆରୁ ବାତିର ଓପରତ ଅଧିକାର ଚଳାଯ ଆରୁ

୨ ଏନେଦରେ ଆକାଶ-ମଞ୍ଚର ଆରୁ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରା ହଲ; ଆରୁ ଉତ୍ତଯାକେ ସକଳୋରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରା ହଲ ।

୨ ହିତିମଧ୍ୟେ ଟେଶ୍‌ବେ ତେଣୁ କାମ ଶେଷ କରି ସଞ୍ଚମ ଦିନତ ସୋମାଲ ଆରୁ ମେଇଦିନା ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟର ପରା ତେଣୁ ବିଶାମ ଲ'ଲେ । ୩ ଟେଶ୍‌ବେ ମେଇ ସଞ୍ଚମ ଦିନକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପରିବତ୍ରି

করিলে; কিয়নো সেইদিনা ঈশ্বরে নিজের সকলো সৃষ্টি সহকারী নাপালে। ১১ সেয়ে ঈশ্বর যিহোরাই মানুহলৈ কার্যৰ পৰা বিশ্রাম ন'লে। ৪ এয়াই হৈছে আকাশ-মণ্ডল গভীৰ টোপনি আনিলে; তাতে তেওঁ গতীৰ টোপনি গ'ল। আৰু পৃথিবীৰ সৃষ্টিৰ ইতিহাস। ঈশ্বৰ যিহোরাই যিদিনা তেতিয়া ঈশ্বৰ যিহোরাই তেওঁৰ এডল কামী-হাড় উলিয়াই পৃথিবীৰ আৰু আকাশ-মণ্ডল নিৰ্মাণ কৰিলে, সেই কালৰ সেই ঠাই মঙ্গহেৰে পুৱালে। ২২ ঈশ্বৰ যিহোরাই মানুহৰ ঘটনাৰ বিৰূপণ এই। ৫ তেতিয়াও পৃথিবীৰ পথাৰত একো পৰা উলিওৱা কামী-হাড়ডালোৱে এগবাকী স্তৰী নিৰ্মাণ তৃণ আদি নাছিল; পথাৰত কোনো শস্যদায়ী গছ গজা কৰি তেওঁৰ মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে। ২৩ তেতিয়া নাছিল; কিয়নো তেতিয়াও ঈশ্বৰ যিহোরাই পৃথিবীত বৰষুণ মানুহে ক'লো, “এতিয়া হৈছে; এওঁ মোৰ হাড়ৰো হাড়, বৰষোৱা নাছিল আৰু মাটি চহাৰৰ কাৰণে মানুহো নাছিল। মোৰ মঙ্গহোৰে মঙ্গহ; এওঁক 'নাৰী' বুলি মতা হ'ব; কিয়নো ৬ কিন্তু পৃথিবীৰ পৰা এক ঘন কুৰলী উঠি আছিল আৰু এওঁক নৰৰ পৰা লোৱা হৈছে।” ২৪ সেইবাবে মানুহে গোটেই ভূমি ভজালে। ৭ ঈশ্বৰ যিহোরাই মাটিৰ পৰা ধূলি নিজৰ পিতৃ মাতৃক ত্যাগ কৰি তেওঁৰ স্ত্ৰীৰ প্ৰতি আসক্ত লৈ মানুহ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু সেই মানুহৰ নাকত ফু ফু হ'ব আৰু তেওঁলোক দুয়োজন এক দেহ হ'ব। ২৫ সেই নিশ্চাৰ সুমুৱাই দিলে; তাতে মানুহ জীৱত প্ৰাণী হ'ল। ৮ সময়ত সেই মানুহ আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী দুয়োজন বিবন্ধ আছিল; ঈশ্বৰ যিহোরাই পূৰ্বফালে এদনত এখন বাবী পাতিলে কিন্তু তাক তেওঁলোকে লাজ বুলি নাজানিছিল।

আৰু তাতে তেওঁ নিজে নিৰ্মাণ কৰা মানুহক বাখিলে।

৯ সেই ঠাইৰ মাটিত ঈশ্বৰ যিহোরাই দেখিবলৈ সুন্দৰ, খালোকো ভাল এনে সকলো জাতৰ গছ উৎপন্ন কৰিলে; বাৰীৰ মাজত তেওঁ জীৱন-বৃক্ষ আৰু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা বৃক্ষকো উৎপন্ন কৰিলে। ১০ সেই বাৰীত পানী দিবৰ কাৰণে এদনৰ পৰা এখন নদী ওলাই আহিছিল আৰু সেই ঠাইৰ পৰাই নদীখন চাৰিটা উপনৈতে ভাগ হৈছিল। ১১ প্ৰথম নৈৰ নাম পীচোন; এই নদীখন সমুদ্রায় হৰীলা দেশকে ঘৰি বৈ গৈছে; এই দেশত সোণ পোৱা যায়। ১২ সেই দেশৰ সোণ উত্তম; তাত গুগলু আৰু বহুভূতি মূল্যৱান পাথৰো পোৱা যায়। ১৩ দ্বিতীয় নৈখনৰ নাম গীহোন। এই নদী কুচ দেশখনক ঘৰি বৈ গৈছে। ১৪ তৃতীয় নৈখনৰ নাম হিদেকেল। সেই নদী অচুৰ দেশৰ পূবদিশে বৈ গৈছে। চতুৰ্থ নদীখনৰ নাম হৈছে ফৰাই। ১৫ ঈশ্বৰ যিহোরাই মানুহক নি এদন বাৰীত বাখিলে যাতে তেওঁ তাত কাম কৰে আৰু তাৰ যত্ন লয়। ১৬ ঈশ্বৰ যিহোরাই মানুহক এই আজ্ঞা দিলে, “তুমি বাৰীৰ সকলো গছৰ ফল স্বচ্ছদে খাব পাৰা; ১৭ কিন্তু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা গছৰ ফল হ'লে নাখাবা; কিয়নো যি দিনা তুমি তাক খাবা, সেই দিনা অৱশ্যেই তোমাৰ মৃত্যু হ'ব।” ১৮ তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোরাই ক'লে, “মানুহ অকলৈ থকা ভাল নহয়; মই তেওঁৰ বাবে এজন উপযুক্ত সহকাৰী নিৰ্মাণ কৰিম।” ১৯ ঈশ্বৰ যিহোরাই মাটিৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰৰ জীৱ-জন্ম আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ সকলো প্ৰাণীকে মানুহৰ ওচৰলৈ আনিলে; তেওঁ চাব বিচাৰিলে যে মানুহে সেই সকলোবোৰক কি নাম দি মাতে। তেওঁ সেই প্ৰাণীবোৰ যাক যি নামেৰে মাতিলে, তাৰ নাম সেয়ে হ'ল। ২০ মানুহে সকলো ঘৰচীয়া পশু, আকাশৰ চৰাই, বনবীয়া জন্মতোৰৰ নাম দিলে; কিন্তু মানুহে নিজৰ কাৰণে সেইবোৰ মাজত উপযুক্ত

৩ ঈশ্বৰ যিহোরাই নিৰ্মাণ কৰা সকলো বন প্ৰাণীৰ মাজত সৰ্প আছিল আটাইতকে টেঙ্গৰ। সেই সৰ্পই এদিন নাৰী গৰাকীক ক'লে, “ঈশ্বৰে কি সঁচাই ‘তোমালোকে বাৰীত থকা কোনো গছৰ ফল নাখাবা’ এইবুলি তোমালোকক ক'লে নে?” ২ নাৰীয়ে সৰ্পক ক'লে, “বাৰীৰ গছবোৰৰ ফল আমি খাৰ পাৰো; ৩ কিন্তু বাৰীৰ মাজত থকা গছ জোপাৰ ফলৰ বিষয়ে হ'লে আমাক ঈশ্বৰে ক'লে, ‘তোমালোকে তাক নাখাবাও, মুচৰাও; তাকে কৰিলে তোমালোকৰ মৃত্যু হ'ব।’” ৪ তেতিয়া সৰ্পই নাৰীক ক'লে, “দৰাচলতে তোমালোকৰ মৃত্যু নহয়। ৫ কিয়নো ঈশ্বৰে জানে যে, যিদিনাই তোমালোকে সেই গছৰ ফল খাবা, সেইদিনাই তোমালোক চকু মুকলি হ'ব। তাতে তোমালোকে ভাল বেয়া জানোতা হৈ ঈশ্বৰৰ নিচিনা হ'বা।” ৬ নাৰীগৰাকীয়ে যেতিয়া বুজিলে যে সেই গছৰ ফল খাবলৈ ভাল হব; ই দেখাত লোতনীয় আৰু জ্ঞান লাভ কৰা কথাটো ও মনোমোহা; তেতিয়া নাৰীগৰাকীয়ে তাৰ পৰা কেইটামান ফল চিঢ়ি খালে আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েককো দিলে; তাতে তেৱোঁ খালে। ৭ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়োজনৰ চকু মুকলি হ'ল। তেওঁলোক যে বিবন্ধ অৱস্থাত আছে, এই বিষয়ে বুজি পালে। সেয়ে তেওঁলোকে ডিমৰু গছৰ পাতাৰো একেলগে জোৰা লগাই নিজৰ কাৰণে কপিং চিলাই ল'লে। ৮ পাছত যেতিয়া সন্ধ্যাবেলাৰ শীতল বতাহ বৰলে ধৰিলে, তেতিয়া সেই মানুহ আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰীয়ে বাৰীৰ মাজত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ খোজৰ শব্দ শুনিবলৈ পালে আৰু তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ নহ'বলৈ গছবোৰ মাজত লুকালগৈ। ৯ ঈশ্বৰ যিহোরাই মানুহক মাতি সুধিলে, “তুমি ক'ত আছা?” ১০ মানুহে ক'লে, “মই বাৰীত আপোনাৰ শব্দ শুনি মোৰ বিবন্ধতাৰ কাৰণে ভয় কৰি লুকাই আছোঁ।” ১১ ঈশ্বৰে ক'লে, “তুমি যে বিবন্ধ, তাক তোমাক কোনে ক'লে? যি গছৰ ফল নাখাবা বুলি মই তোমাক নিষেধ

করিছিলোঁ, তাক তুমি খালা নেকি?" ১২ তেতিয়া মানুহে পালোঁ।" ২ পাছত তেওঁ পুনরায় কয়িনৰ ভায়েক হেবলক ক'লে, "যি স্তৰী গৰাকীক আপুনি মোৰ সদীনী কৰি দিলে, প্ৰসৱ কৰিলে। হেবল এজন মেৰ-ছাগৰ পালক আৰু কয়িন তেৱেই মোক সেই গছৰ ফল দিলে আৰু সেই ফল মই কৃষক হ'ল। ৩ পাছত এটা সময়ত কয়িনে যিহোৱাৰ খালোঁ।" ১৩ তেতিয়া ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই নাৰীক ক'লে, উদ্দেশ্যে তেওঁৰ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা কিছু ফল উৎসৰ্গ "ভূমি এইটো কি কৰিলা?" নাৰীয়ে ক'লে, "সপ্রই মোক কৰিলে; ৪ হেবলেও নিজৰ জাকৰ পৰা প্ৰথমে জগা ছলনা কৰি ভুলালে আৰু সেয়ে মই তাক খালোঁ।" ১৪ ঈশ্বৰ কেইটামান পশু আৰু সেইবোৰৰ চৰ্বি উৎসৰ্গ কৰিলে। যিহোৱাই সপক ক'লে, "তোৰ এই কাৰণে কাৰণে ভূমিৰ যিহোৱাই হেবলক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গ গ্ৰহণ কৰিলে; ৫ সকলো ঘৰচীয়া আৰু বনৰীয়া প্ৰাণীবোৰ মাজত কেৰল কিন্তু কয়িনক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গক হলে গ্ৰহণ নকৰিলে। তোকে অভিশঙ্গ কৰা হ'ল। ৬ তই পেটেৰে গতি কৰিবি আৰু সেয়ে কয়িনৰ অতিশয় খং উঠিল আৰু তেওঁৰ মুখো ক'লা তোৰ জীৱনৰ গোটেই কালত ধুলি থাবি। ১৫ মই তোৰ পৰি গ'ল। ৬ তেতিয়া যিহোৱাই কয়িনক ক'লে, "কিয় খং আৰু নাৰীৰ মাজত, তোৰ বৎশ আৰু নাৰীৰ বৎশৰে মাজত কৰিছ আৰু কেলেই বা মুখ ক'লা কৰি আছা? ৭ তুমি যদি শক্রতা সৃষ্টি কৰিম; তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই ভাল কাম কৰা, তেন্তে জানো তোমাক গ্ৰহণ কৰা নহ'ব? তেওঁৰ ভাৰিৰ গোৱোহা গুড়ি কৰিবি।" ১৬ তাৰ পাছত কিন্তু যদি ভাল কাম নকৰা, তেন্তে পাপে তোমাক তাৰ ঈশ্বৰে নাৰীক ক'লে, "মই তোমাৰ গৰ্ভ-বেদনা অতিশয় বশ কৰিবলৈ দুৱার মুখত খাপ পাতি থাকে; সেয়ে তুমি বৃপে বৃদ্ধি কৰিম; তুমি কঞ্চেৰে সন্তান প্ৰসৱ কৰিবা; স্বামীৰ তাক দমন কৰিব লাগো।" ৮ তাৰ পাছত এদিন খেতি-কাৰণে তোমাৰ কামনা হ'ব, কিন্তু তেওঁ তোমাৰ ওপৰত পথাৰত থকাৰ সময়ত কয়িনে ভায়েক হেবলৰ লগত কথা অধিকাৰ চলাব।" ১৭ তেওঁ আদমক ক'লে, "যি গছৰ কৈ আছিল আৰু তেতিয়া কয়িনে নিজ ভায়েক হেবলৰ ফল খাবলৈ মই তোমাক নিষেধ কৰিছিলোঁ, তুমি তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁক বধ কৰিলে। ৯ তেতিয়া যিহোৱাই স্তৰীৰ কথা শুনি তাক খালোঁ। সেয়ে তোমাৰ কাৰণে ভূমি কয়িনক সুধিলে, "তোমাৰ ভাই হেবল ক'ত আছে?" অভিশঙ্গ হৈছে। তুমি গোটেই জীৱন কালত কঞ্চেৰে পৰিশ্ৰম কয়িনে ক'লে, "মই নেজানো, মই মোৰ ভাইৰ বৰ্থীয়া কৰি তাৰ পৰা খাবলৈ পাবা। ১৮ ভূমিয়ে তোমালৈ কাঁচিট নেকি?" ১০ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, "তুমি কি কৰিলা? আৰু কাঁচিটায়া বন উৎপন্ন কৰিব আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য তোমাৰ ভাইৰ তেজে ভূমিৰ পৰা মোলৈ চিএগিৰ মাতিছে। ভোজন কৰিবা। ১৯ মাটিলৈ উলটি নোয়োৱা পৰ্যন্ত মূৰৰ ১১ সেয়ে যি ভূমিয়ে তোমাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ ভাইৰ ঘাম পেলাই তুমি আহাৰ কৰিব লাগিব; কিয়নো তোমাক তেজ গ্ৰহণ কৰিবৰ কাৰণে মুখ মেলিলে, সেই ভূমিৰ পৰাহি মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল; তুমি ধুলি মাথোন আৰু পুনৰায় তুমি অভিশঙ্গ হ'লা। ১২ এতিয়াৰে পৰা তুমি ভূমিত খেতি ধুলিলৈকে উলটি যাবা।" ২০ পাছত মানুহে নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ কৰিলেও ভূমিৰ পৰা উৎপাদিত বহু শস্য তুমি নাপাবা। নাম হোৱা বাখিলে; কিয়নো তেওঁ সকলো জীৱিত লোকৰ তুমি প্ৰথিবীত পলৰীয়া আৰু থানাথিত নোহোৱা হ'বা।" মাত্ৰ। ২১ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদম আৰু তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ ১৩ তেতিয়া কয়িনে যিহোৱাক ক'লে, "এই শাস্তি মোৰ কাৰণে ছালৰ বন্ত তৈয়াৰ কৰি তেওঁলোকক পিন্ডাই দিলে। বাবে অসহায়ী। ১৪ আজি আপুনি মোক ভূমিৰ পৰা খেদি ২২ তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক'লে, "চোৱা, ভাল বেয়া পঠালে; মই আপোনাৰ সন্মুখৰ পৰা লুকাই থকিব লগা জ্ঞান পাই মানুহ আমাৰ এজনৰ নিচিনা হৈ গৈছে। সেয়ে হ'ব; এই প্ৰথিবীত পলৰীয়া হৈ মই তেতিয়া ঘূৰি ফুৰিব লগা এতিয়া আমি মানুহক এই অনুমতি দিব নালাগে যেন তেওঁ হ'ব, তেতিয়া যেয়ে মোক পাব তেৱে মোক বধ কৰিব।" ১৫ হাত আগবঢ়াই জীৱন বৃক্ষৰ ফল পাবি খাই সদাকাললৈকে তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, "তেনেহলে যি কোনোৱে জীৱিত হৈ থাকে।" ২৩ এইবুলি কৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাটিৰ তোমাক বধ কৰিব, তেওঁৰ ওপৰত সাতগুণ প্ৰতিশোধ পৰা নিৰ্মাণ কৰা মানুহক মাটিত খেতি কৰিবৰ বাবে এদন লোৱা হ'ব।" ১৬ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গৈ, ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ বখিবলৈ, এদন বাবীৰ পূৰ্বফালৈ এদনৰ পূৰ্ব দিশে থকা নোদ দেশত বাস কৰিলে। ১৭ কৰুবসকলক বাখিলে আৰু চাৰিওফালে ঘূৰি থকা এখন কয়িনে তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত, তেওঁ গৰ্ভৰতী হৈ হনোকক প্ৰসৱ কৰিলে; কয়িনে এখন নগৰ

৮ মানুহে তেওঁৰ ভাৰ্য্যা হোৱাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত নাম অনুসাৰে সেই নগৰখনৰ তেওঁ গৰ্ভৰতী হৈ কয়িনক প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া ঈশ্বদৰ পুত্ৰে নাম মহৱায়েল, মহৱায়েলৰ পুত্ৰে হোৱাত, তেওঁ

নাম মথুচায়েল, মথুচায়েলৰ পুতেকৰ নাম লেমক। ১৯
লেমকৰ দুগৰাকী ভাৰ্য্যা আছিল। এগৰাকীৰ নাম আদা
আৰু আনগৰাকীৰ নাম চিল্লা। ২০ আদাৰ গৰ্ভত যাবলৰ
জন্ম হ'ল; তমুত বাস কৰি পশ্চপালন কৰা লোকসকলৰ
তেওঁ পূৰ্বপুৰুষ আছিল। ২১ তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম আছিল
যুবল; তেওঁ বীণা আৰু বাঁহী বজোৱাসকলৰ আদি পুৰুষ
আছিল। ২২ চিল্লাৰ গৰ্ভত তুবল-কয়িনৰ জন্ম হ'ল; তেওঁ
পিতল আৰু লোহাৰ নানাবিধি অস্ত্ৰ গঢ়েতা আছিল; সেই
তুবল-কয়িনৰ নয়মা নামেৰে এজনী ভৰীয়েক আছিল। ২৩
লেমকে তেওঁৰ দুই ভাৰ্য্যাক ক'লে, “হে আদা আৰু চিল্লা,
তোমালোকে মোৰ কথা শুনা; হে লেমকৰ ভাৰ্য্যাসকল,
মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া; কিয়নো আঘাত কৰাৰ বাবে
এজন লোকক, আঘাত কৰাৰ বাবে এজন যুবকক মই বধ
কৰিলোঁ। ২৪ কয়িনে হত্যা কৰাৰ প্রতিশোধ যদি সাতগুণ
হয়, তেন্তে অৱশ্যেই লেমকৰ প্রতিশোধ হ'ব সাতসন্তৰ
গুণ।” ২৫ পাছত আদমে পুনৰায় তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ সৈতে
একেলগ হোৱাত, তেওঁৰ পুনৰ এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম হ'ল।
হোই সেই সন্তানৰ নাম চেথ বাখিলে আৰু ক'লে, “কয়িনে
হেবলক বধ কৰাৰ কাৰণে স্টশৰে মোক হেবলৰ সলনি
পুনৰ এটি সন্তান দিলো।” ২৬ পাছত চেথৰোঁ এটি পুত্ৰ
জন্মিল। তেওঁ তেওঁৰ নাম ইনোচ বাখিলে। সেই সময়ৰ
পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰার্থনা আদি কৰিবলৈ
আৰম্ভ কৰিলে।

তেতিয়া ধীচুরে ক'লে, “হে পিতৃ, এ ওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো এ ওঁলোকে কি কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।”
পাছত তেওঁলোকে চির্ঠি খেলি তেওঁৰ বন্দু ভগাই ললে।

লূক ২৩:৩৪

যোহন

উভৰ দিলে, “নহওঁ।” ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক
ক’লে, “তেনেহলে আপুনি কোন হয়? আমাক কওক যাতে

১ আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বরৰ সৈতে আছিল আবু যি সকলে আমাক পঠাইছে, তেওঁলোক আমি উভৰ
সেই বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বর। ২ এই বাক্য আদিতে ঈশ্বরে দিব পাবোঁ। আপোনাৰ নিজৰ বিষয়ে আপুনি কি কয়?”
সৈতে আছিল। ৩ তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ’ল আবু যি ২৩ তেওঁ ক’লে, “যিচয়া ভাৰবাদীয়ে যি দৰে কৈছিল,
সকলো হ’ল, সেইবোৰ এটাও তেওঁৰ অবিহনে নহ’ল। ‘ময়েই সেই মাত, যি জনে মৰুপ্রাতত বিশিয়াই কয়,
৪ জীৱন বাক্যতেই আবু সেই জীৱনেই সকলো মানুহৰ প্ৰভৰ পথ পোন কৰা।’” ২৪ যোহনৰ ওচৰলৈ যি সকলক
বাবে পোহৰ। ৫ সেই পোহৰ আন্ধাৰত উজ্জিল উঠিল পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক ফৰীচী সম্পন্দায়ৰ আছিল।
আবু আন্ধাৰে তাক পৰাভূত নকৰিলে। ৬ ঈশ্বরে যোহন তেওঁলোকে যোহনক সুধিলে, ২৫ “আপুনি যদি খ্ৰীষ্টও
নামেৰে এজন মানুহক পঠিয়াইছিল। ৭ তেওঁ সেই পোহৰৰ নহয়, এলিয়াও নহয় বা ভাৰবাদীও নহয়, তেনেহলে কিয়
বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষীৰূপে আহিছিল যাতে বাণিষ্ঠা দিছে?” ২৬ যোহনে তেওঁলোকক উভৰ দি ক’লে,
তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰে। ৮ যোহন নিজে “মই হ’লে পানীতহে বাণিষ্ঠা দিছোঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ
সেই পোহৰ নাছিল; তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য মাজত এনে এজন থিয়ে আছে, যি জনক আপোনালোকে
দিবলৈহে আছিল। ৯ সেই পোহৰ জগতলৈ আছিল চিনি নাপায়। ১৭ তেৱেই সেই লোক যি জন মোৰ পাছত
আবু সকলো মানুহকে পোহৰ দিয়া, সেই সত্য পোহৰ আহিছে। মই তেওঁৰ ভৱিৰ পাদুকাৰ ফিটোৱা বাঙ্গ খুলিবৰো
আছিল। ১০ তেওঁ জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই যোগ্য নহওঁ।” ২৮ যদ্বন্ন নদীৰ সিপাবে বৈৎখনিয়া গাৱাঁত,
সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক নাজানিলে। ১১ যি য’ত যোহনে বাণিষ্ঠা দি আছিল, তাতে এই সকলো ঘটিল।
জগত তেওঁৰ নিজৰেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আহিল, কিন্তু ২৯ পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহা দেখি
তেওঁৰ নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ১২ কিন্তু ক’লে, “সৌৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ
যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলৈ আবু তেওঁৰ নামত বহন কৰি নিওঁতা জন! ৩০ এৱেই সেই লোক যি জনৰ
বিশ্বাস কৰিলৈ, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ’বলৈ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, ‘যি জন মোৰ পাছত আহিছে,
তেওঁ ক্ষমতা দিলে। ১৩ তেওঁলোকৰ জন্ম তেজৰ পৰা তেওঁ মোতকৈ আগ হ’ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ বছ আগেয়ে
বা মাংসিক অভিলাষৰ পৰা বা মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হ’ল, আছিল।’ ৩১ মই তেওঁক চিনি পোৱা নাছিলো; কিন্তু তেওঁ
এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ পৰাহে হৈছে। ১৪ সেই যেন ইয়ায়েলবাসীৰ আগত প্ৰকাশিত হব পাৰে, সেই বাবে
বাক্যই মাংস হ’ল; অনুগ্ৰহ আবু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ মই আহি পানীত বাণিষ্ঠা দিছোঁ।” ৩২ তাৰ পাছত যোহনে
আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাপে পিতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ সাক্ষ্য দি ক’লে, “মই স্বৰ্গৰ পৰা আত্মাক কণোৰ নিচমাকৈ
হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। নামি আহা, আবু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। ৩৩ মই
১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিএৰি ক’লে, “যি তেওঁক চিনি নাপালোঁ। কিন্তু যি জনে পানীত বাণিষ্ঠা
জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, এৱেই সেই জন। যি জন মোৰ দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱেঁ মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ
পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ’ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ ওপৰত আত্মাক নামি আহা দেশিবা, তেৱেঁ সেই জন, সেই
পূৰ্বেও আছিল।’” ১৬ আমি সকলোৱে তেওঁৰ সেই পূৰ্ণতাৰ জনে পৰিত্ব আত্মাক বাণিষ্ঠা দিৰ।’ ৩৪ মই সেয়া দেখিলোঁ
পৰা অনুগ্ৰহৰ ওপৰিও বিনামূলীয়া অনুগ্ৰহ পালোঁ। ১৭ আবু সাক্ষ্য দি দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ৩৫ পাছদিনা
কাৰণ মোচিৰ দ্বাৰা বিধান দিয়া হৈছিল; কিন্তু অনুগ্ৰহ আবু যোহন, তেওঁৰ দুজন শিষ্যৰে সৈতে থিয়ে হৈ আছিল। ৩৬
সত্যতা যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাহে আছিল। ১৮ ঈশ্বৰক কোনেও সেই সময়তে তেওঁলোকে যীচুক খোজকাঢ়ি যোৱা দেখি
কেতিয়াও দেখা নাই; পিতৃৰ কোনাত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰই যোহনে ক’লে, “সৌৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিক চোৱা।”
তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে। ১৯ যোহনে এই সাক্ষ্য দিলে: ৩৭ সেই দুজন শিষ্যই যোহনৰ কথা শুনি যীচুক অনুসৰণ
ইহুদী সকলে যিৰূচালেমৰ পৰা কেইজনমান পুৰোহিত কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৮ যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁলোকক
আবু লেবীক যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে আহি পাছে পাছে আহা দেখি ক’লে, “তোমালোকক কি লাগে?”
যোহনক সুধিলে, “আপুনি কোন?” ২০ যোহনে অস্বীকাৰ তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “ৰবিৰ, অৰ্থাৎ গুৰু, আপুনি
নকৰি মুকলিকৈ উভৰ দিলে, “মই খ্ৰীষ্ট নহয়।” ২১ তেতিয়া ক’ত থাকে?” ৩৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আহা,
তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোন? আপুনি চোৱাই।” তেতিয়া তেওঁলোকে কৈ তেওঁৰ থকা ঠাই চালে
এলিয়া নেকি?” তেওঁক’লে, “নহয়, মই নহওঁ;” তেওঁলোকে আবু সেইদিনা তেওঁৰ লগতে থাকিল, কাৰণ তেতিয়া
ক’লে, “তেনেহলে আপুনি সেই ভাৰবাদী নেকি?” তেওঁ প্ৰায় সন্ধিয়া হৰলৈ হৈছিল। ৪০ যি দুজনে যোহনৰ কথা

শুনি, তেওঁর পাছে পাছে গৈছিল তেওঁলোকের মাজৰ এজন প্রত্যেকতে প্রায় আশীর পৰা এশ বিশ লিটাৰ পানী ধৰে। হৈছে চিমোন পিতৰের ভায়েক আদ্বিয়। ৪১ তেওঁ প্ৰথমতে যীচুৱে দাসবোৰক ক'লে, “এই পাত্ৰকেইটাত পানী ভৰাই তেওঁৰ ককায়েক চিমোনক লগ পাই ক'লে, “আমি মচীহক দিয়া।” দাসবোৰে তেতিয়া সেই পাত্ৰকেইটাৰ কাণগলৈকে অৰ্থাৎ আৰ্টিক দেখা পালোঁ।” ৪২ আদ্বিয়ই চিমোনক যীচুৰ পূৰ্ণ কৰি পানী ভৰাই দিলে। ৪ তাৰ পাছত যীচুৱে ওচৰলৈ লৈ আছিল। যীচুৱে তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমি সিহঁতক কলে, “এতিয়া তাৰ পৰা অলপ উলিয়াই ভোজৰ যোহনৰ পুতেক চিমোন, তোমাক কৈফা বুলি মতা হব।” অধিকাৰীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।” তাতে দাসবোৰে সেইদৰে “কৈফা” নামৰ অৰ্থ “পিতৰ” অৰ্থাৎ শিল। ৪৩ পাছদিনা কৰিলে। ৪৪ ভোজৰ অধিকাৰীয়ে পানীৰ পৰা হোৱা সেই যীচুৱে যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে, দ্রাক্ষাৰস চাকি চালে; কিন্তু সেই বস ক'ৰ পৰা আছিল, তেতিয়া যীচুৱে ফিলিপক দেখা পাই ক'লে, “মোৰ পাছে তেওঁ নাজানিলে। যি দাসবোৰে পানী তুলিছিল, সিহঁতেহে পাছে আহা।” ৪৫ ফিলিপ বৈৎ-চৈদা গাৱঁৰ লোক আছিল। জানিলে। তেতিয়া ভোজৰ অধিকাৰীয়ে দৰাক মাতি ক'লে, আদ্বিয় আৰু পিতৰো সেই একে গাৱঁৰে লোক আছিল। ১০ “সাধাৰণতে সকলো মানুহে প্ৰথমে উত্তম দ্রাক্ষাৰস ৪৫ ফিলিপে পাছত নথনেলক দেখা পাই ক'লে, “মোচিয়ে পৰিবেশন কৰে আৰু অতিথি সকলে সেয়া ইচ্ছামতে বিধান-শাস্ত্ৰ যি জনৰ বিষয়ে লিখিছিল আৰু তাৰবাদী খোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকক আগতকে নিয়মানৰ দ্রাক্ষাৰস সকলেও যি জনৰ বিষয়ে লিখিছে, আমি তেওঁক দেখা পৰিবেশন কৰে। কিন্তু তোমালোকে হ'লে এতিয়ালৈকে পালোঁ; তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুতেক যীচু।” ৪৬ উত্তম দ্রাক্ষাৰস ৰাখি থৈছা।” ১১ গালীল প্ৰদেশৰ কাঙ্গা নথনেলে ফিলিপক ক'লে, “নাচৰতৰ পৰা কোনো উত্তম নগৰত এই প্ৰথম আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰি যীচুৱে নিজৰ বস্তু জানো ওলাব পাৰে?” ফিলিপে তেওঁক ক'লে, “আহি মহিমা প্ৰকাশ কৰিলে। তাতে তেওঁক দেখা পৰিবেশন কৰে। তেওঁ তেওঁৰ চোৱাই।” ৪৭ যীচুৱে নথনেলক নিজৰ ফালে আহি থকা ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। ১২ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ দেখি, তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, “এওঁক চোৱা, এজন প্ৰকৃত মাক, ভায়েকহঁত আৰু শিষ্য সকলৰ সৈতে কফন্বনাহুলৈলে ইস্তায়েলী লোক। তেওঁৰ ভিতৰত একো ছলনা নাই!” ৪৮ গ'ল আৰু তাতে তেওঁলোক কিছুদিন থাকিল। ১৩ ইহুদী নথনেলে যীচুক সুধিলে, “আপুনি মোক কেনেকৈ চিনি সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালনৰ সময় ওচৰ হোৱাত যীচু পালে?” যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “ফিলিপে তোমাক যৰুচামেলৈ গ'ল। ১৪ তেওঁ তাত গৈ দেখিলে যে মন্দিৰৰ মতাৰ আগেয়ে যেতিয়া তুমি ডিমুৰ গছৰ তলত আছিলা, মাজত লোক সকলে ঘাঁড়-গুৰু, মেৰ, কংপো চৰাই বেচি মই তেতিয়াই তোমাক দেখিছিলোঁ।” ৪৯ নথনেলে তেওঁক আছে আৰু ধন সলোৱা লোক সকলো তাত বহি আছে। উত্তৰ দিলে, “ৰুবি, আপুনিয়েই দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আপুনিয়েই ১৫ তেতিয়া তেওঁ কিছুমান বছীৰে এডাল চাৰুক বনাই ইস্তায়েলৰ বজা।” ৫০ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, ললে আৰু সেইভালৈৰে ঘাঁড়-গুৰু, মেৰবোৰেৰে সৈতে “তোমাক ডিমুৰ গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, এই কথা কোৱাৰ সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদাই দিলে, আৰু ধন সলোৱা কাৰণেই বিশ্বাস কৰিছা নেকি? ইয়াতকৈয়ো অনেক মহৎ সকলৰ টকা-পইচা সকলো বাকি দি সিহঁতৰ মেজবোৰ বিষয় তুমি দেখিবলৈ পাৰা।” ৫১ যীচুৱে ক'লে, “মই লুটিয়াই পেলালো। ১৬ যি সকলে পাৰচৰাই বেচিছিল, তোমালোকক সঁচাকৈয়ে ক'ঠ, তোমালোকে স্বৰ্গৰ দুৱাৰ তেওঁলোকক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা এইবোৰ লৈ যোৱা! মোৰ মুকলি হোৱা দেখিবা আৰু দৈশ্বৰ দৃত সকলে মানুহৰ পিতৰ গৃহক ব্যৱসায়ৰ গৃহ নকৰিবা।” ১৭ ইয়াতে শাস্ত্ৰত পুত্ৰ ওপৰেদি উঠি যোৱা আৰু নামি অহা দেখিবা।”

লিখা এই কথা তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল: “তোমাৰ গৃহৰ প্ৰতি মোৰ আগছে মোক গ্রাস কৰিব।” ১৮ তেতিয়া

২ তিন দিনৰ দিনা গালীল প্ৰদেশৰ কাঙ্গা নগৰত এখন বিয়ালৈ যীচু আৰু যীচুৰ মাক তাত আছিল। ২ সেই বিয়ালৈ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলকো নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ৩ পাছত যেতিয়া দ্রাক্ষাৰস শেষ হৈ আছিল, তেতিয়া যীচুৰ মাকে আহি যীচুক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষাৰস শেষ হল।” ৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, এই কথাত মোৰ সৈতে কি কাম? মোৰ এতিয়াও সময় হোৱা নাই।” ৫ তেওঁৰ মাকে দাস সকলক ক'লে, “এওঁ তোমালোকক যিহকে কয়, তাকে কৰিবাহঁক।” ৬ সেই ঠাইতে ইহুদী সকলৰ ৰীতি অনুসাৰে শুচি হবৰ কাৰণে আৰু তুমি তাক তিন দিনতে তুলিবা নে? ৭ কিন্তু যীচুৱে মন্দিৰ বুলি নিজৰ দেহ-মন্দিৰৰ বিষয়লৈহে সেই কথা কৈছিল। ১১ সেয়ে, পাছত যেতিয়া যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পথৰৰ ছয়টা পানী থোৱা শিলৰ পাত্ৰ আছিল। সেইবোৰৰ

পরিল যে তেওঁ এই কথাই কৈছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্রকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, ১৫ যাতে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কথাত আৰু যীচুৰ এই কথাত বিশ্বাস কৰিলে। ২৩ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ সময়ত যিৰুচালেমত থাকোতে যীচুৰে যিবোৰ আচৰিত কাম কৰি চিন দেখুৱালে, সেইবোৰ দেখি বহু মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচুৰে কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত হ'লে তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজে কোনো বিশ্বাস স্থাপন জীৱন পায়। (aiōnios g166) ১৬ কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে। ২৫ সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্রাগ মানুহৰ সম্পর্কে কোনো লোকৰ সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন তেওঁৰ পাৰ্বলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে। ১৮ তেওঁত নাছিল; কিয়নো মানুহৰ অন্তৰত কি আছে, তেওঁ নিজে বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা তাক জানিছিল।

৩ ফৰীটা সকলৰ মাজত নীকদীম নামেৰে এজন লোক আছিল। তেওঁ ইহুদী পৰিষদৰ এজন অধিকাৰী আছিল। ২ এদিন ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ৰবি, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহা এজন শিক্ষক। কিয়নো আপুনি এই যি যি আচৰিত চিন দেখুৱাইছে, ঈশ্বৰ সঙ্গী নহ'লে এনে চিন কোনেও দেখুৱাব নোৱাৰে।” ৩ উত্তৰত যীচুৰে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ বাজ্য দেখা পাৰ নোৱাৰে।” ৪ নীকদীমে তেওঁক ক'লে, “মানুহ বুঢ়া হ'লে, কেনেকৈ তেওঁৰ জন্ম হ'ব পাৰে? তেওঁ দিতীয় বাৰ মাকৰ গৰ্ভত সোমাই জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব নে?” ৫ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ বাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।” ৬ শৰীৰৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে শৰীৰ হয় আৰু আত্মাৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে আত্মা হয়। ৭ মই যে আপোনাক ‘আপোনালোকৰ নতুনকৈ জন্ম হোৱা প্ৰয়োজন’ বুলি ক'লো, এই কথাত বিস্মিত নহ'ব। ৮ বায়ুৱে যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে সেই দিশলৈকে বয়। আপুনি তাৰ শব্দ শুনিবলৈ পায়, কিন্তু ক'ৰ পৰা আহে বা ক'লৈনো যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে। আত্মাৰ পৰা যি সকলৰ জন্ম হয়, তেওঁলোক সকলোৰে তেনেকুৱা হয়।” ৯ নীকদীমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?” ১০ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আপুনি ইস্যায়েলৰ শিক্ষক হৈয়ো এইবোৰ কথা নুবুজে নে? ১১ আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো তাকে কওঁ আৰু যি দেখো সেই বিষয়ত সাক্ষ্য দিও, কিন্তু আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে। ১২ মই আপোনালোকক পার্থিৰ বিষয়ৰ কথা ক'লে আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে মই স্বৰ্ণীয় বিষয়ৰ কোনো কথা ক'লে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? ১৩ যি জন স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিল, সেই মানুহৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনো স্বৰ্গলৈ উঠা নাই। ১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্রান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাৰ্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। ১৫ সোধ-বিচাৰৰ কাৰণ এয়ে যে, জগতলৈ পোহৰ আহিল, কিন্তু মানুহে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক অধিক প্ৰেম কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্ম মন্দ আছিল। ২০ কিয়নো যি জনে কু-আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম যেন প্ৰকাশ নাপায়, এই কাৰণে তেওঁ পোহৰলৈ নাহে। ২১ কিন্তু যি জনে সত্য আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰ ওচৰলৈ আহে যাতে সেই পোহৰত স্পষ্ট বুজা যায় যে তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰৰ বাধ্যতাত হৈছে।” ২২ তাৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ গ'ল। তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে কিছুদিন থাকি লোক সকলক বাস্তিস্য দি আছিল। ২৩ যোহনে ও চালীম নামৰ গাঁও খনৰ ওচৰতে থকা ঐমোন নামৰ ঠাই খনত বহুত পানী থকাৰ কাৰণে তাতে বাস্তিস্য দি আছিল আৰু লোক সকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বাস্তিস্য লৈছিল। ২৪ তেতিয়াও যোহন বন্দীশালত বন্দী হোৱা নাছিল। ২৫ সেই সময়ত ইহুদী বীতি অনুসাৰে শুচি হোৱাৰ বিষয়টো লৈ যোহনৰ কেইজনমান শিষ্য আৰু এজন ইহুদী মানুহৰ মাজত তক-বিতৰক সৃষ্টি হ'ল। ২৬ পাছত তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰবি, যদ্বন্ন নদীৰ সিপাৰে যি জন লোক আপোনাৰ লগত আছিল আৰু যি জনৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ্য দিছিলে, চাওক, তেওঁ বাস্তিস্য দি আছে। আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ আছে।” ২৭ যোহনে উত্তৰ দিলে, “স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহ'লে কোনেও একোকে লাভ কৰিব নোৱাৰে। ২৮ মই কৈছিলোঁ যে ‘মই শ্ৰীষ্ট নহ'ও, কিন্তু মোক তেওঁৰ আগেয়ে পঠোৱা হৈছে’ এই কথাৰ সাক্ষ্য তোমালোকে নিজেই দিব পাৰা। ২৯ যি জনৰ হাতত কইনাক দিয়া হয়, তেওঁ দৰা। কিন্তু দৰাৰ বদ্ধ জন থিয় হৈ থাকে আৰু দৰাৰ কথা শুনে। দৰাৰ মাত যেতিয়া শুনে বদ্ধ জন অতিশয় আনন্দিত হয়। তেনেহলে মোৰো সেই আনন্দ সম্পূৰ্ণ হ'ল। ৩০ তেওঁ বাঢ়ি বাঢ়ি যাৰ লাগে, কিন্তু মই হ'লে সৰু হৈ হৈ যাৰ লাগে। ৩১ যি জন ওপৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোৱে ওপৰত। যি জন জগতৰ পৰা আহে, তেওঁ জগতৰ আৰু তেওঁ জাগতিক কথাহে কয়;

কিন্তু যি জন স্বর্গের পরা আহিছে, তেওঁ সকলোতকে উদ্ধৃত। করে, তেওঁৰ কোনো কালে পিয়াহ নালাগিব। বৰং মই ৩২ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে সাক্ষ দিয়ো; কিন্তু যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত তেওঁৰ সাক্ষ কোনেও গ্ৰহণ নকৰে। ৩৩ যি জনে তেওঁৰ জীৱনলৈকে বুৰবুৰাই ওলাই থকা পানীৰ ভূমুক হ'ব।” (aiōn g165, aiōnios g166) ১৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, স্টশ্বেই সত্য। ৩৪ কাৰণ স্টশ্বে যি জনক পৰ্যাইছে, “হে মহাশয়, মোৰ পিয়াহ যেন নালাগে আৰু পানী তুলিবলৈ তেওঁ স্টশ্বৰ কথাকে কয়; স্টশ্বে তেওঁক জোখ-মাপ কৰি যেন ইয়ালৈ আহিব নালাগে, এই কাৰণে সেই পানী মোক তেওঁৰ আত্মা দিয়া নাই। ৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে দিয়ক।” ১৬ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “যোৱা, তোমাৰ স্বামীক আৰু তেওঁৰ হাতত সকলো শোধাই দিলে। ৩৬ পুত্ৰত ইয়ালৈ মতি আনাগৈ।” ১৭ সেই মহিলাই উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “মোৰ স্বামী নাই।” যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “ভূমি ঠিকেই কৈছা যে তোমাৰ স্বামী নাই। ১৮ কিয়নো তোমাৰ স্বামী পাঁচ জন হৈ গ’ল আৰু এতিয়া যি জন আছে, তেৱেঁ তোমাৰ স্বামী নহয়; সেয়ে তুমি যি কৈছা ই সঠিক!” ১৯ সেই তিৰোতাই যীচুক ক’লে, “মহাশয়, মই দেখিছোঁ, আপুনি এজন ভাৰবাদী। ২০ আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে এই পৰ্বতৰ ওপৰত ভজনা কৰিছিল; কিন্তু আপোনালোক ইহুদী সকলে কয় যে যিৰুচালেমেই সেই ঠাই য’ত লোক সকলে ভজনা কৰা উচিত।” ২১ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “হে নাৰী, মোৰ কথা বিশ্বাস কৰা! এনে কাল আহিছে যেতিয়া তোমালোকে পিতৃ স্টশ্বৰ ভজনা এই পৰ্বতত নাইবা যিৰুচালেমত নকৰিব। ২২ তোমালোকে যিহক নাজানা, তাৰ ভজনা কৰা; আমি যিহক জানো তাৰ ভজনা কৰো; কিয়নো পৰিত্রাণ ইহুদী লোকৰ মাজৰ পৰাই আহিছে। ২৩ কিন্তু যি কালত স্বৰূপ ভক্ত সকলে আত্মাৰে আৰু সত্যেৰে পিতৃ ভজনা কৰিব, এনে কাল আহিছে, এনে কি এতিয়াই সেই সময় হৈছে; কিয়নো পিতৃয়ে এনেকুৱা ভক্ত সকলকহে বিচাৰে। ২৪ স্টশ্বেই আত্মা আৰু তেওঁৰ ভজনা কৰা সকলে আত্মাৰে আৰু সত্যেৰে তেওঁক ভজনা কৰিব লাগে।” ২৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, “মটীহ, যি জনক শ্ৰীষ্ট বোলা হয়, তেওঁ যে আহি আছে সেই বিষয়ে মই জানো। তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আমাক সকলো কথা জনাৰ।”

২৬ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰে সৈতে কথা-বাৰ্তা হোৱা ময়েই সেই মটীহ।” ২৭ তেনে সময়তে তেওঁৰ শিষ্য সকল ঘূৰি আহিল আৰু এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে যীচুক কথা পাতি থকা দেখি আচৰিত হ’ল। তথাপি কোনেও তেওঁক এই কথা নসুধিলে “আপুনি কি বিচাৰিষে?” বা “কি কাৰণে আপুনি তেওঁৰ লগত কথা পাতিছে?” ২৮ সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেতিয়া নিজৰ পানী লোৱা পাত্ৰ তাতে এৰি হৈ নগৰলৈ গৈ লোক সকলক মাতি ক’লে, ২৯ “আহাঁছোন, এজন মানুহক চোৱাই; মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে মোক ক’লে। এই জনেই সেই শ্ৰীষ্ট নেকি?” ৩০ তেতিয়া লোক সকলে নগৰৰ পৰা ওলাই যীচুৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। ৩১ ইয়াৰ মাজতে শিষ্য সকলে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক’লে, “ৰবি, আপুনি যোহন

অলপ মান কিবা খাই লওক।” ৩২ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক “আপোনালোকে কোনো অঙ্গত চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য ক’লে, “মোৰ এনে আহাৰ খাবলগীয়া আছে, যিহৰ বিষয়ে নেদেখিলে, মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব।” ৪৪ সেই তোমালোকে নাজানা।” ৩৩ শিশ্য সকলে পৰস্পৰে কোৱা- বাজকৰ্মচাৰী জনে তেওঁক ক’লে, “মহাশয়, দয়া কৰি মোৰ কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “তেনেহলে কি কোনোবাই তেওঁলৈ ল’বাটিৰ মৃত্যু নহওতেই আহক!” ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, শোৱা বস্তু আনি দিলে নেকি?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ঘৰলৈ যাওক, আপোনাৰ ল’বা জনে জীৱন পালে।” ক’লে, “মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ মানুহ জনে যীচুৱে কোৱা কথাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু কাৰ্য সিদ্ধ কৰাই মোৰ আহাৰ। ৩৫ তোমালোকে প্ৰায়েই ঘৰলৈ গুছি গ’ল। ৫১ তেওঁ যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি গৈ নোকোৱা নে ‘আৰু চাৰিমাহ বাকী আছে, তাৰ পাছতে ধান আছিল, তেতিয়া বাটত তেওঁৰ দাসৰোৰে লগ পাই ক’লে, দাবৰ সময় হ’ব?’ কিন্তু, মই হ’লে তোমালোকক কওঁ, “আপোনাৰ ল’বা জন জীয়াই উঠিল।” ৫২ তেতিয়া তেওঁ তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা, এতিয়াও দাবলৈ সিহঁতক সুধিলে, “সি কেতিয়াৰ পৰা ভাল হ’বলৈ ধৰিলে?” ধান পকি আছে। ৩৬ যি জনে দায়, তেওঁ বেচ পায় আৰু সিহঁতে তেওঁক ক’লে, “কালি দুপৰীয়া সময়ত তাৰ জৰু অনন্ত জীৱনলৈ শস্য চপায়; তাতে যি জনে ধান ৰোৱে আৰু ধান দায়, দুয়োৱে একেলগে আনন্দ কৰে। (aiónios g166) ৩৭ ইয়াত এই কথাটো সত্য যে, ‘এজনে ৰোৱে আৰু জনে জীৱন পালে।’ তেতিয়া সেই ৰাজকৰ্মচাৰী আৰু আন জনে দায়।’ ৩৮ মই তোমালোকক এনে শস্য দাবলৈ তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। ৫৪ যীচুৱে পঠালোঁ, যিহৰ কাৰণে তোমালোকে শ্ৰম কৰা নাই; তাৰ পুণৰ যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গৈ এইটো যেতিয়া কাৰণে আন লোকে পৰিশ্ৰম কৰিলে আৰু তোমালোকে আচৰিত চিন দেখুৱালে।

তেওঁলোকৰেই শ্ৰমৰ শস্য গোটাইছা।” ৩৯ যি মহিলা গৰাকীয়ে সাক্ষ্য দিছিল যে “মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ মোক সেই সকলোকে ক’লে,” তেওঁৰ কথাত সেই নগৰৰ অনেক চম্পীয়া মানুহে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। ৪০ লোক সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। ৪১ তেওঁৰ কথা শুনি অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। ৪২ তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক ক’লে, “এতিয়া যে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, কেৱল তোমাৰ কথাতে নহয়, কিন্তু আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনি বুজি পালোঁ যে, এও সঁচাকৈয়ে জগতৰ আৰ্গন্কৰ্তা।” ৪৩ দুদিনৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল। ৪৪ কাৰণ যীচুৱে নিজে কৈছিল যে, কোনো ভাৰবাদীয়ে নিজৰ দেশত মহাদা নাপায়; ৪৫ তেওঁ যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ আহিল, তেতিয়া গালীলীয়া লোক সকলে তেওঁক সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকো সেই নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত যিবৃচালেমলৈ গৈছিল আৰু তাতে নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত তেওঁ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল। ৪৬ পাছত তেওঁ গালীল প্ৰদেশৰ কাঙা নগৰৰে পুনৰ আহিল। ইয়াতে তেওঁ পানীক দ্বাক্ষাৰসলৈ পৰিণত কৰিছিল। তেতিয়া কফৰনাহুম নগৰত কোনো এজন বাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুত্ৰ অসুস্থ হৈ আছিল। ৪৭ তেওঁ যেতিয়া শুনিলে যে যীচু যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ ঘূৰি আহিছে, তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ অনুৰোধ কৰি ক’লে, যীচুৱে যেন আহি তেওঁৰ ল’বাক সুস্থ কৰি দিয়ে; কিয়নো তেওঁৰ ল’বা জন তেতিয়া মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। ৪৮ যীচুৱে তেতিয়া তেওঁক ক’লে,

৫ এই ঘটনাৰ পাছত যীচু যিবৃচালেমলৈ গ’ল, কাৰণ সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ এটা পৰ্ব আছিল। ২ যিবৃচালেমত মেষ-দ্বাৰা ওচৰত এটা পুখুৰী আছে। ইৱী ভাষাত সেই পুখুৰীটোক বৈথেচদা’ বোলা হয়। পুখুৰীটোত পাঁচটা চালি দিয়া ঘাট আছিল। ৩ সেইবোৰত কণা, খোৱা, নিচলা আদি কৰি অনেক বৃগীয়া মানুহ পৰি থাকে। সেই লোক সকলে পানীত খলকনি উঠাৰ অপেক্ষাত থাকে। কাৰণ সময়ে সময়ে প্ৰভুৰ এজন দুতে সেই পুখুৰীলৈ নামি গৈ পানীত আলোড়ন তোলে আৰু সেই আলোড়নৰ পাছতেই প্ৰথমে যি জনে পানীত নামিৰ পাৰে, তেওঁৰ যি কোনো ৰোগ ভাল হৈ যায়। ৫ তাত আৰ্থিত্ব বছৰ ধৰি বেমাৰ ভোগ কৰি থকা এজন বৃগীয়া মানুহ আছিল। ৬ যীচুৱে তেওঁক পৰি থকা দেখি আৰু বহু দিনৰ ৰোগী যেন জানি, তেওঁক সুধিলে, “তুমি সুস্থ হ’বলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৭ ৰোগী জনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, যেতিয়া পানীত খলকনি উঠে, তেতিয়া পুখুৰীত নামি দিবলৈ মোৰ কোনো মানুহ নাই; সেয়ে, মই যাওঁতে যাওঁতে মোতকৈ আগোয়ে আনে নামেগৈ।” ৮ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “উঠা, তোমাৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজকাঢ়ি ফুৰা।” ৯ তেতিয়াই সেই মানুহ জনে সুস্থ হ’ল আৰু নিজৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে। ১০ সেই দিনটো বিশ্বামৰাৰ আছিল; সেয়েহে ইহুদী সকলে সুস্থ হোৱা জনক ক’লে, “আজি বিশ্বামৰাৰ; বিধানৰ মতে শ্যায়া তুলি নিব নাপায়।” ১১ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক’লে, বোলে তোমাৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজকাঢ়ি ফুৰা।” ১২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে,

“তোমার শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোরা বুলি কোরা সেই আহিব। ৩০ মই নিজে একো কৰিব নোৱাৰো; যেনেকৈ মানুহ জন কোন?” ১০ কিন্তু সুস্থ হোৱা মানুহ জনে ‘তেওঁ শুনো, তেনেকৈয়ে বিচাৰ কৰোঁ আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায়; কোন আছিল’ তাক জনা নাছিল। কিয়নো সেই ঠাইত কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচৰা নাই, কিন্তু যি জনে অনেকে ভিৰ কৰাত, যীচু আতৰি গৈছিল। ১৪ পাছত যীচুৰে মোক পঠাইছে, তেওঁৰ ইচ্ছাহে বিচৰাৰো। ১১ মই যদি মদিন্দিবত তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “চোৱা তৃষ্ণি এতিয়া কেৱল নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিওঁ, তেনেহলে মোৰ সুস্থ হ'লা! আৰু পাপ নকবিবা, যাতে তোমার অধিক ক্ষতি সেই সাক্ষ্য সত্য নহয়। ১২ আন এজন আছে, যি জনে মোৰ নহয়।” ১৫ তেতিয়া সেই মানুহে গৈ ইহুদী সকলক ক'লে, বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, তেওঁ যীচু।” ১৬ এই কাৰণতে যি সাক্ষ্য দিয়ে, সেই সাক্ষ্য সত্য। ৩৩ আপোনালোকে ইহুদী সকলে যীচুক তাড়না কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁ যোহনৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল আৰু যোহনে সত্যৰ বিশ্বামৰাৰে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে। ১৭ যীচুৰে তেওঁলোকক পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল। ৩৪ অৱশ্যে মোৰ মানুহৰ পৰা ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কৰ্ম কৰি আছে, ময়ো পোৱা সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন নাই; তথাপি মই এইবোৰ কথা কৰিছোঁ।” ১৮ যীচুৰ এই কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলে কৈছোঁ, যাতে আপোনালোকে পৰিত্রাণ পাৰ পাৰে। ৩৫ তেওঁক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰলৈ। কিয়নো যীচুৰে সেই যোহন আছিল এটি প্ৰদীপ স্বৰূপ, তেওঁ নিজে জুলি যে কেৱল বিশ্বামৰাৰ বিধান লজ্জন কৰিলে, এনে নহয়, পোহৰ বিলাই আছিল। আপোনালোকে অলপ কালৰ তেওঁ ঈশ্বৰক নিজৰ পিতৃ বুলি মাতি নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক কৰিলে। ১৯ ইয়াৰ উত্তৰত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, হৈছিল। ৩৬ কিন্তু মোৰ যি সাক্ষ্য আছে, সেয়া যোহনৰ “হই সঁচাকৈয়ে আপোনালোকক কওঁ, পুত্ৰি নিজৰ পৰা সাক্ষ্যতকৈয়ো মহত্পূৰ্ণ; কাৰণ পিতৃয়ে মোক যি কামবোৰ একো কৰিব নোৱাৰে। পিতৃক যি যি কৰা দেখে, কেৱল সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিছে, মই সেইবোৰ কামেই কৰিছোঁ আৰু তাকেহে কৰিব পাৰে। ২০ কাৰণ, পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক কৰে আৰু নিজে যি কৰে সেই সকলোকে পুত্ৰক দেখুৱায়। পঠাইছে। ৩৭ সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ আপোনালোক যেন অধিক আচাৰিত হৈ যায়, তাৰ বাবে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত তেওঁ ইয়াতকৈয়ো মহৎ মহৎ কৰ্ম পুত্ৰক দেখুৱাব। ২১ কোনো কালে শুনা নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই। ৩৮ পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতকক তুলি জীৱন দিয়ে, পুত্ৰয়ো যি তাৰ উপৰি তেওঁৰ বাক্যও আপোনালোকৰ অস্তৰত নাই; জনকে ইচ্ছা কৰে, তেওঁক জীৱন দিয়ে। ২২ পিতৃয়ে কিয়নো যি জনকে তেওঁ পঠালে, আপোনালোকে সেই জনক কোনো জনৰ সোধ-বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সমস্ত বিচাৰৰ ভাৰ বিশ্বাস নকৰে। ৩৯ আপোনালোকে সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ অতি তেওঁ পুত্ৰক দিলে, ২৩ যাতে পিতৃক যেনেকৈ সকলোৱে মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সন্ধান কৰে, তেনেকে পুত্ৰকো যেন সন্ধান কৰে; যি জনে সেইবোৰৰ মাজেড়িয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাৰ। পুত্ৰক সন্ধান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃকো সন্ধান সেই শাস্ত্ৰোৱে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; (*aiōnios g166*) নকৰে। ২৪ মই সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি ৪০ তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে। ৪১ মই মানুহৰ প্ৰশংসাপূৰ্বলৈ আছে আৰু তেওঁ দোৰীৰূপে বিবেচিত নহ'ব, কিন্তু মৃত্যুৰ চেষ্টা নকৰোঁ; ৪২ কিন্তু মই আপোনালোকক জানো যে, পৰা জীৱনলৈ পাৰ হ'ল। (*aiōnios g166*) ২৫ আপোনালোকক আপোনালোকৰ অস্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম নাই। ৪৩ মই সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি সময়ত মৃত লোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত মোৰ পিতৃৰ নামেৰে আহিছোঁ আৰু আপোনালোকে মোক শুনিব, এনে সময় আহি আছে, বৰং আহি পালেহি আৰু গ্ৰহণ নকৰে; কিন্তু আন কোনো যদি নিজৰ নামেৰে আছে, যি সকলে শুনিব, তেওঁলোক জীৱৰ। ২৬ কিয়নো পিতৃ আপোনালোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব? ৪৪ আপোনালোকে নিজে যেনেকৈ জীৱনৰ আধিকাৰী, তেনেকে তেওঁ পুত্ৰকো এজনে আন জনৰ পৰা প্ৰশংসাগ্ৰহণ কৰিবলৈ আশা নিজে জীৱনৰ অধিকাৰী হৰবলৈ দিলে। ২৭ পিতৃয়ে সেই কৰে, কিন্তু যি প্ৰশংসা একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা যায়, পুত্ৰৰ হাতত মানুহৰ সকলো সোধ-বিচাৰৰ ক্ষমতা দিলে, তালৈ আশা নকৰে। সেয়ে আপোনালোকে কেনেকৈ কাৰণ তেওঁলোক সকলোৱে মনুয় পুত্ৰৰ মাত শুনিব ২৯ আৰু দোষী কৰোঁতা আন এজন আছে। যি মোচিৰ ওপৰত গৱাই আহিব। সংকৰ্ম কৰা সকল জীৱনৰ পুনৰুখানলৈ, আপোনালোকে আশা কৰিছে, তেৱেই আপোনালোকক দুষ্টকৰ্ম কৰা সকল সোধ-বিচাৰৰ পুনৰুখানলৈ ওলাই দোষী কৰিছে। ৪৬ আপোনালোকে যদি মোচিক বিশ্বাস

করে, তেনেহলে মোকো বিশ্বাস করিলেইতেন; কিয়নো তীবলৈ নামি গ'ল। ১৭ তেওলোকে গৈ এখন নারাত উঠিল মোচিয়ে মোৰেই বিষয়ে লিখিছে। ৪৭ কিন্তু তেওঁ লিখিনি আৰু কফৰনাহুম নগৰৰ ফালে সাগৰ পাৰ হৈ যাবলৈ যদি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে কেনেকৈ ধৰিলৈ। ইতিমধ্যে আকান্দা হৈ হৈছিল, কিন্তু যীচু তেতিয়াও মোৰ কথা বিশ্বাস কৰিব?"

৬ ইয়াৰ পাছত যীচু গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ গ'ল। এই

সাগৰক তিবিৰিয়া সাগৰো কোৱা হয়। ২ তেতিয়া বহু মানুহৰ এটা দল যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল, কাৰণ যীচুৰে বোগী সকলৈ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো আচাৰিত কাৰ্যৰ চিনবোৰ তেওলোকে দেখা পাইছিল। ৩ পাছত যীচু আৰু তেওঁ শিষ্য সকল পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ বহিল। ৪ সেই সময়ত ইছন্দী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল। ৫ যীচুৰে ওপৰৰ ফালে চাই দেখিলৈ যে এক বৃহৎ মানুহৰ দল তেওঁ ওচৰলৈ আহি আছে। তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক সুধিলৈ, "এওলোকক খোৱাৰ কাৰণে আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিবলৈ পাম?" ৬ ফিলিপক পৰীক্ষা কৰিবলৈকে যীচুৰে এই কথা ক'লে, কাৰণ যীচুৰে কি কৰিব তাক তেওঁ নিজে জানিছিল। ৭ ফিলিপে উভৰ দিলে, "এওলোক প্ৰত্যেকে যদি অলপকেয়ো পায়, তথাপি দুশ আধুলিৰ পিঠা কিনিলৈও যথেষ্ট নহ'ব।" ৮ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজত এজনৰ নাম আছিল আন্দিয়। তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ভায়েক। তেওঁ যীচুক ক'লে, ৯ "ইয়াত এজন সৰু ল'ৰা আছে আৰু তেওঁ ওচৰত পাঁচেটা যৱৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে, কিন্তু ইমান মানুহৰ মাজত তাৰে কি হ'ব?" ১০ যীচুৰে ক'লে, "লোক সকলক বহিবলৈ দিয়া।" সেই ঠাইতে ভালেমান বন আছিল। তেতিয়া সকলো লোক তাৰ ওপৰতে বহিল। তাত পুৰুষৰ সংখ্যাই প্রায় পাঁচ হাজাৰ আছিল। ১১ তাৰ পাছত যীচুৰে সেই পিঠাকেইখন লৈ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি বহি থকা সকলৰ মাজত ভগাই দিলে। তেনেহৰে তেওঁ পাছত মাছে ভগাই দিলে। যেয়ে যিমান বিচাৰিলে সিমানকৈ পালে। ১২ তেনেকৈ তেওলোক পৰিতৃপ্ত হোৱাৰ পাছত যীচুৰে শিষ্য সকলক ক'লে, "যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, তাৰ একোৱেই যেন নষ্ট নহয়; সেইবোৰ একেলগে গোটাই লোৱা।" ১৩ তেতিয়া শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটালে আৰু লোক সকলে খোৱাৰ পাছত সেই পাঁচেটা যৱৰ পিঠাৰ যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, সেইবোৰ গোটাই তেওলোকে বাৰটা পাচি পূৰ কৰিলে। ১৪ যীচুৰ এই আচাৰিত কাৰ্য দেখি লোক সকলে কৰিলে, "জগতলৈ যি জন ভাৱাদী আহাৰ কথা আছে, এওঁ নিশ্চয়ে সেই ভাৱাদী!" ১৫ যেতিয়া যীচুৰে বুজিলে যে লোক সকলে তেওঁক জোৰ কৰি তেওলোকৰ বজা পাতিবৰ কাৰণে ধৰি নিবলৈ উদ্যত হৈছে; তেতিয়া তেওঁ আতিৰি অকলে সেই পাহাৰলৈ পুণৰ উঠি গ'ল। ১৬ যেতিয়া সন্ধিয়া নামি আছিল, যীচুৰ শিষ্য সকল সাগৰৰ

দিয়ে ৩০ কিয়নো স্বর্গৰ পৰা নামি আহি যিহে জগতক সেয়ে মোৰ মাংস।” (aiōn g165) ৫২ এই কথাত ইহুদী জীৱন দান কৰে, সেয়ে ঈশ্বৰে দিয়া পিঠা।” ৩৪ লোক সকল খণ্ডত জ্ঞান উঠি পৰম্পৰে বাকযুদ্ধত লিও হৈ ক'লে, সকলে ক'লে, “তেনেহলে প্ৰভু, সেই পিঠা আমাক সকলো “কেনেকৈ এই মানুহ জনে তেওঁৰ দেহৰ মাংস আমাক সময়তে দিয়ক।” ৩৫ যীচুৱে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, খাৰলৈ দিব পাৰে?” ৩৬ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই; যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব; আৰু যি জনে মোত নাখালে আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰিলে, আপোনালোকৰ বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব। ৩৬ ভিতৰত জীৱন নাই। ৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, মই আপোনালোকক কৈছোঁ যে, আপোনালোকে মোক আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; দেখিছে, কিন্তু আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে। ৩৭ পিতৃয়ে আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম। (aiōnios g166) ৫৫ মোক যি সকলক দিছে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ কিয়নো মোৰ মাংসই প্ৰকৃত ভক্ষ্য আৰু মোৰ তেজেই ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহা জনক মই প্ৰকৃত পানীয়। ৫৬ যি জনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ কেতিয়াও বাহিৰ কৰি নিদিম। ৩৮ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ তেজ পান কৰে, সেই জন মোত থাকে, ময়ো তেওঁত ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহা নাই, কিন্তু মোক থাকোঁ। ৫৭ যেনেকৈ জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠালে আৰু পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈহে নামি আহিছোঁ। ৩৯ পিতৃৰ কাৰণে মই জীৱিত আছোঁ, তেনেকৈ যি কোনোৱে মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা এই যে, তেওঁ মোক যি সকলক মোক ভোজন কৰে, তেৱেঁ মোৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। দিলো, তেওঁলোকৰ এজনকো যেন মই নেহেৰুৱাও, কিন্তু ৫৮ স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ এয়েই। পিতৃপুৰুষ সকলে শেষৰ দিনা তেওঁলোক সকলোকে যেন মই উঠাও। ৪০ যেনেকৈ খায়ো মৰিল, তাৰ নিচিনা নহয়; যি জনে এই মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা এই- যি কোনোৱে পুত্ৰক দেখি তেওঁত আহাৰ খায়, সেই জন চিৰকাল জীৱ।” (aiōn g165) ৫৯ বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন অনন্ত জীৱন পায়; আৰু শেষৰ এই সকলো কথা যীচুৱে কফৰনাহূমত উপদেশ দিয়াৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম। (aiōnios g166) ৫১ পাছত ইহুদী সময়ত নাম-ঘৰত ক'লে। ৬০ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ নেতা সকলে যীচুৰ বিষয়ে ভোৰভোৱনি আৰস্ত কৰিলে; অনেকে এই কথা শুনি ক'লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে যিহেতু তেওঁ কৈছিল, ‘স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ ময়েই;’ ৫২ ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?” ৬১ যীচুৱে নিজৰ মনতে জানিব সেই নেতা সকলে কৈছিল, “এওঁ যোচেফৰ পুতেক যীচু, পাৰিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বু বু বা যাৰ বাপেক-মাকক আমি জানো, সেই জনেই নহয় নে? বা কৰি আছে, সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “এই তেনেহলে ‘মই স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ ময়েইঁ’ এই কথা এতিয়া কথাত তোমালোকে মনত বিঘ্যনি পাইছা নেকি? ৬২ তেওঁ কেনেকৈ কৈছে?” ৬৩ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি মানুহৰ পুত্ৰক যেতিয়া উৰ্দ্ধত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ ক'লে, “আপোনালোকে নিজৰ মাজত সেই ভোৰভোৱনি উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ভাবিবা? ৬৩ বন্ধ কৰক। ৪৪ যি জনে মোক পঠাইছে, সেই পিতৃয়ে আত্মাইহে জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে; চপাই নললে, কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে; মই তোমালোক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই আত্মা আৰু মই শেষৰ দিনা তেওঁক তুলিম। ৪৫ ভাৰবাদী সকলৰ আৰু জীৱন। ৬৪ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান পুস্তকত এই বুলি লিখা আছে, ‘তেওঁলোক সকলোৱে আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।’ কিয়নো যীচুৱে আদিৰে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা লাভ কৰিব। যি জনে পিতৃৰ পৰা শুনি পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে শিক্ষা পাইছে, তেৱেঁই মোৰ ওচৰলৈ আহে। ৬৫ কোনোৱে তেওঁক শক্তিৰ হাতত শোধাই দিব। ৬৫ তেওঁ পুনৰ ক'লে, যে পিতৃক দেখিলে, এনে নহয়, কেৱল যি জন ঈশ্বৰৰ “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃয়ে ইচ্ছা পৰা হয়, তেৱেঁই পিতৃক দেখিলে। ৬৭ মই সঁচাকৈয়ে নকৰিলে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।” ৬৬ কৈছোঁ, যি জনে বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন ইয়াৰ পাছতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি আছে। (aiōnios g166) ৪৮ জীৱন দিওঁতা আহাৰ (পিঠা) গ'ল; তেওঁৰ লগত পুনৰ ক'লে, “ভুলি, প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা নমৰে। ৪৯ আপোনালোকৰ পিতৃপুৰুষ সকলে মৰুপ্রাপ্তত তেতিয়া সেই বাৰ জন পাঁচনিক ক'লে, “তোমালোকেও মান্যা থাইছিল আৰু তেওঁলোক মৰিল। ৫০ স্বৰ্গৰ পৰা নামি যাৰলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৫৮ চিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ অহা আহাৰ এয়ে; যি মানুহে ইয়াক খায়, তেওঁ পুনৰ দিলে, “প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা নমৰে। ৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নমা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি আপোনাৰ ওচৰতহে আছে। (aiōnios g166) ৬৯ আমি বিশ্বাস কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেনেহলে তেওঁ চিৰকাল কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে আপুনিয়েই ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰজন।” জীৱ; আৰু জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে মই যি আহাৰ দিম, ৭০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক

মনোনীত করা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো কয়, তেওঁ নিজৰ মর্যদা বিচাৰে; কিন্তু কোনো জনে যদি এজন দিয়াবলআছে।” ৭১ ইয়াত ঈক্ষৰিয়েতীয়া চিমানৰ পঠোৱা জনৰ গৌৰৰ বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ সতা, আৰু পুত্ৰ যিহুদাৰ বিষয়ে কৈছিল; কিয়নো যদিও তেওঁ বাৰ তেওঁৰ ভিতৰত একো অসাধুতা নাই। ১৯ মোচিয়ে জানো জনৰ মাজৰ এজন আছিল, তথাপি তেৱে পাছত যীচুক আপোনালোকৰ বিধান দিয়া নাই? কিন্তু আপোনালোকৰ শক্তিৰ হাতত শোধাই দিছিল।

৭ তাৰ পাছত যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ তিন ভিন্ন ঠাইত

ঘূৰি ফুৰিলে। ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থকা বাবে যীচুৱে যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ২ তেতিয়া ইহুদী সকলৰ পঁজা-পৰ্বত সময় প্ৰায় ওচৰ চাপিছিল। ৩ সেই কাৰণতে যীচুৰ ভায়েকহাঁতে তেওঁক ক'লে, “তুমি যি যি কাম কৰিছা, সেইবোৰ তোমাৰ শিষ্য সকলে দেখো পাবৰ বাবে তুমিও এই ঠাই এৰি যিহুদীয়ালৈ যোৱা। ৪ যদি কোনোবাই নিজে জনাজাত হ'ব বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ গোপনে একো নকৰে। তুমি যেতিয়া এইবোৰ কামকে কৰা, তেনহলে জগতৰ সন্মুখত নিজকে দেখুউৱা।” ৫ কিয়নো তেওঁৰ ভায়েক সকলে তেওঁত বিশাস কৰা নাছিল। ৬ সেয়ে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ নিৰূপিত সময় এতিয়াও অহা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় আছে। ৭ জগতে তোমালোকক ঘণা কৰিব নোৱাৰে; মোকহে ঘণা কৰে; কিয়নো মই জগতৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিও যে, জগতৰ সকলো কাম মন্দ। ৮ তোমালোকে পৰ্বলৈ যোৱা; মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেয়ে মই এতিয়া পৰ্বলৈ নাযাওঁ।” ৯ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশতে থাকি গ'ল। ১০ তেওঁৰ ভায়েক সকল পৰ্বলৈ গ'ল আৰু পাছত তেৱেঁ তালৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ মুকলিকৈ যোৱা নাছিল, গোপনে গ'ল। ১১ পৰ্বত সময়ত ইহুদী সকলে যীচুক বিচাৰি সোধা-সুধি কৰিলে, “সেই মানুহ জন ক'ত আছে?” ১২ লোক সকলৰ মাজত যীচুৰ বিষয়ে নানা ধৰণৰ আলোচনা হৰলৈ ধৰিলে। কোনো কোনোৱে ক'লে, “তেওঁ এজন ভাল মানুহ।” আন কিছুমানে আকো ক'লে, “নহয়, নহয়, তেওঁ লোক সকলক ভুল পথত লৈ গৈছে।” ১৩ কিন্তু ইহুদী সকলৰ ভয়ত তেওঁৰ বিষয়ে কোনো মুকলিকৈ একো কথা নক'লে। ১৪ যেতিয়া পৰ্বত আধা সময় পাৰ হ'ল, তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ উপদেশ দিবলৈ আৰস্ত কৰিলে। ১৫ তাতে ইহুদী সকলে অতিশ্য আচৰিত হৈ ক'লে, “এই লোক জনে কেতিয়াও কোনো শিক্ষা নোলোৱাকৈ ইমানবোৰ ধৰ্ম কথা কেনেকৈ জানিলে?” ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “এই উপদেশ মোৰ নিজৰ নহয়, মোক পঠোৱা জন্মৰহে।” ১৭ যদি কোনোৱে তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ জানিব যে এই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছোঁ। ১৮ যি জনে নিজৰ পৰা কথা

“মই অলপ কালহে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। তাৰ আবিৰ্তাৰ হোৱা নাই।” ৫৩ তাৰ পাছত ইহুদী সকল নিজৰ পাছত যি জনে মোক পঠিয়াইছে, মই তেওঁৰ ওচৰলৈ যাম। নিজৰ ঘৰলৈ গুছি গ'ল।

৩৪ আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাবা; আৰু মই যি ঠাইলৈ যাম, আপোনালোক তালৈ যাব নোৱাৰিব।” ৩৫ ইহুদী সকলে তেওঁয়া পৰম্পৰে কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, এনেকৈ তেওঁনো কলৈ যাব? গ্ৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিব নেকি? ৩৬ তেওঁ যে কৈছে, ‘মোক বিচাৰিবা, কিন্তু নাপাবা, আৰু মই যি ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিবা’, এইটোনো কি কথা?” ৩৭ পৰ্বৰ শেষৰ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৱে অশ্ব টুকি থিয় হল, আৰু উচ্চস্বে ক'লে, “কোনো মানুহৰ যদি পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। ৩৮ যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ ওলাই বৈ যাব।” ৩৯ যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে আত্মা পাব, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক'লে। কিয়নো তেওঁয়ালৈকে আত্মা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেওঁয়ালৈকে যীচু মহিমাপূর্ণ হোৱা নাছিল। ৪০ এই সকলো কথা শুনি, লোক সকলৰ কোনো কোনোৱে ক'লে, “এও সঁচাই সেই ভাৱবাদী।” আন কিছুমানে ক'লে, “এও খৃষ্ট।” ৪১ কিন্তু কিছুমানে ক'লে, “কি? খৃষ্ট জানো গালীল প্ৰদেশৰ পৰা ওলাব? ৪২ ধৰ্মশাস্ত্ৰত কোৱা নাই জানো, খৃষ্ট যে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা হব আৰু দায়ুদ যি বৈলেহম নগৰত আছিল, তেওঁ তাৰ পৰাই আহিব?” ৪৩ এইদৰে যীচুৰ বিষয়ক লৈ লোক সকলৰ মাজত মতভেদ সৃষ্টি হ'ল। ৪৪ তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে। ৪৫ তেওঁয়া যি বিষয়া সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলৰ ওচৰলে ঘূৰি আহিল। তেওঁলোকে সিহাতক সুধিলো, “তাক কিয় নানিলা?” ৪৬ তেওঁয়া বিষয়া সকলে উত্তৰ দিলে, “সেই জনৰ দৰে কোনো মানুহে কেতিয়াও আগেয়ে কথা কোৱা নাই।” ৪৭ তেওঁয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনেহলে ভোল গলা নেকি? ৪৮ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোবাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিছে? ৪৯ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে নাজানে, তেওঁলোক অভিশপ্ত।” ৫০ তেওঁলোকৰ মাজৰ নীকদীম, যি জনে আগেয়ে যীচুৰ ওচৰলৈ গৈছিল, সেই জনে তেওঁলোকক ক'লে, ৫১ ‘প্ৰথমে কোনো মানুহৰ কথা নুশ্বনিলে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দোষী কৰে?’ ৫২ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমিও গালীল প্ৰদেশৰ মানুহ নেকি? বিচাৰি চোৱা, দেখিবা যে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা কোনো ভাৱবাদীৰ মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ৫৩ আপোনালোকৰ বিধানত

৮ যীচু জৈজুন পৰ্বতলৈ গাল। ২ অতি বাতিপুৰাতে তেওঁ পুণৰ মন্দিৰলৈ আহিল; তেওঁয়া সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত তেওঁ বহি তেওঁলোকক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ৩ তেনেতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে ব্যভিচাৰ কৰ্মত ধৰা এগৰাকী মহিলাক আনি তেওঁলোকৰ মাজত থলে। ৪ তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে গুৰু, এই মহিলা গৰাকী ব্যভিচাৰ কৰ্ম কৰোঁতেই ধৰা পৰিল। ৫ এতিয়া, মোচিৰ বিধানত আমাক আজা দিছে যে, এনে মহিলাক শিল দলিয়াই মাৰিব লাগে। এনে স্থলত আপুনি তাইৰ বিষয়ে কি কয়?” ৬ এই কথা তেওঁলোকে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবলৈ ক'লে, যাতে তেওঁৰ নামত দোষাবোপ কৰিবলৈ কিবা সন্তু পাব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে তললৈ মূৰ কৰি আঙুলিবে মাটিত লিখিবলৈ ধৰিলে। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাবে বাবে তেওঁক সুধিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ মূৰ দাঙি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ মাজত যি জন নিষ্পাপী, তেৱেই প্ৰথমে তাইলৈ শিল দলিয়াওক।” ৮ পাছত তেওঁ পুণৰ বাৰ তললৈ মূৰ কৰি মাটিত আঙুলিবে লিখিব ধৰিলে। ৯ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বয়সীয়া সকলৰ পৰা আৰস্ত কৰি শেষৰ জনলৈকে এজন এজনকৈ সকলো বাহিৰলৈ ওলাই গ'লা আৰাশেষত কেৱল যীচু আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা সেই মহিলা গৰাকীহে সেই ঠাইত থাকিল। ১০ যীচুৱে উঠি সেই মহিলা গৰাকীক সুধিলে, “হে নাৰী, তোমাক অপবাদ দিয়া সকল ক'ত গ'ল? তোমাক কোনেও দোষী নকৰিলে নেকি?” ১১ তাই ক'লে, “নাই, কোনেও নকৰিলে প্ৰভু।” যীচুৱে ক'লে, “মৰো দোষী নকৰোঁ; যোৱা, এতিয়াৰ পৰা পুনৰ পাপ নকৰিবা।” ১২ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে আকো লোক সকলৰ লগত কথা কৰলৈ ধৰিলে, “মই জগতৰ পোহৰ; যি জন মোৰ পাছে পাছে আহে, তেওঁ আন্ধাৰত নুফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।” ১৩ তেওঁয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়, কাৰণ তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা।” ১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, তথাপি মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিয়নো মই ক'ৰ পৰা আহিলোঁ, আৰু কলৈ গৈ আছোঁ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, বা কলৈ যাওঁ সেই বিষয়ে নাজানে। ১৫ আপোনালোকে মাঃসিক ভাৰ অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰিছে; মই এনেদৰে লোকৰ বিচাৰ নকৰোঁ। ১৬ তথাপি যদি বিচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ সোধ-বিচাৰ সত্য; কিয়নো মই অকলশৰীয়া নহওঁ; মইতো আছোঁৰেই, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ১৭ আপোনালোকৰ বিধানত

লিখা আছে, দুজনের সাক্ষ্য যদি একে হয়, তেনেহলে ই তেওঁলোকে তেওঁক উত্তর দিলে, “আমি অব্রাহামের বংশধর; সত্য হয়। ১৮ মই নিজের বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, আবু আবু কেতিয়াও কাবো সেরাকর্ম করা নাই; তেনেহলত মোক পঠোৱা পিতৃয়েও মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছোঁ।” ১৯ ‘আপোনালোকক মুক্ত কৰা হ’ব’, এনে কথা তুমি কেনেকৈ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “তোমাৰ পিতৃ ক’ত কৈছো?” ৩৪ যীচুৱে উত্তর দিলে, “মই আপোনালোকক আছে?” যীচুৱে উত্তর দিলে, “আপোনালোকে মোকো সঁচাই কওঁ, যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে তেওঁ পাপৰ নাজানে আবু মোৰ পিতৃকো নাজানে; মোক জন্ম হ’লে দাস। ৩৫ দাস পৰিয়ালত চিৰকাল নাথাকে, কিন্তু সন্তান মোৰ পিতৃকো জানিলৈহেতেন।” ২০ মন্দিৰৰ ধন্বন্তৰীলৰ হ’লে সদায় পৰিয়ালত থাকে। (aiōn g165) ৩৬ এই কাষত থাকি শিক্ষা দিওতে তেওঁ এইবোৰ কথা ক’লে; কাৰণে পুত্ৰী যদি আপোনালোকক মুক্ত কৰে, তেনেহলে তথাপি তেতিয়াও তেওঁৰ সময় উপস্থিত হোৱা নাই বাবে আপোনালোক অৱশ্যেই মুক্ত হ’ব। ৩৭ আপোনালোক কোনেও তেওঁক বন্দী নকৰিলে। ২১ পাছত তেওঁ আকো যে অব্রাহামের বংশধৰ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু ফৰীচী সকলক ক’লে, “মই যাওঁ; আপোনালোকে মোক আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰি ফুৰিছে; বিচাৰিব, কিন্তু আপোনালোক নিজ নিজ পাপতে মৰিব। কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত মোৰ বাকাই ঠাই নাপায়। মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ আপোনালোকে যাব ৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰত যি দেখিলোঁ, সেই বিষয়েই নোৱাৰে।” ২২ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক’লে, “এওঁ কি কৈ থাকো আবু আপোনালোকেও আপোনালোকৰ পিতৃৰ আপোনায়াতী হ’ব নেকি? কিয়নো ‘মই যি ঠাইলৈ যাওঁ পৰা যি শুনিলো, তাকেই কৰি থাকে।’” ৩৯ তাৰ উত্তৰত আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰে ‘বুলি যে কৈছে?’ তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “আমাৰ পিতৃ অব্রাহাম।” যীচুৱে ২৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোক তলৰ পৰা তেওঁলোকক ক’লে, ‘আপোনালোক যদি অব্রাহামের সন্তান আহিছে আবু মই ওপৰৰ পৰা আহিছে; আপোনালোক হয়, তেনেহলে অব্রাহামে যি কৰিলে, আপোনালোকেও এই জগতৰ; কিন্তু মই এই জগতৰ নহওঁ। ২৪ এই তেনে কৰ্ম কৰিলৈহেতেন। ৪০ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা যি সত্য কাৰণতে আপোনালোকক ক’লো যে, ‘আপোনালোক নিজ মই শুনিলো, তাকেই আপোনালোকক কৈছোঁ। তথাপি নিজ নিজ পাপ সমৃহতে মৰিব’; আপোনালোকে যদি বিশ্বাস এতিয়া আপোনালোকে মোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে; নকৰে যে ময়েই সেই জন, তেনেহলে আপোনালোক কিন্তু অব্রাহামেতো এনে কৰ্ম কৰা নাই। ৪১ আপোনালোকৰ নিজ নিজ পাপ সমৃহত মৰিব।” ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৃয়ে যি কৰ্ম কৰে, আপোনালোকে তাকে কৰে।” তেওঁক সুধিলে “তুমি নো কোন?” যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁলোকে তেতিয়া যীচুক ক’লে, “আমি জাৰজ সন্তান ক’লে, “সেই বিষয়ে প্ৰথমৰে পৰা মই আপোনালোকক নহওঁ; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, তেওঁ ঈশ্বৰ।” ৪২ কৈ আছোঁ। ২৬ আপোনালোকৰ বিষয়ে ক’বলে আবু যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ পিতৃ বিচাৰ কৰিবলৈ অনেক কথা মোৰ আছে। কিন্তু মোক হোৱা হ’লে, আপোনালোকে মোক প্ৰেম কৰিলৈহেতেন; যি জনে পঠিয়াইছে, তেওঁ সত্য; মই তেওঁৰ পৰা যি কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহিছেঁ; মই নিজেৰ শুনিলোঁ, সেই বিষয়ে জগতক কৈছোঁ।” ২৭ তেওঁ যে পৰা আহি ইয়াত থকা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰেহে মোক ইয়ালৈ পিতৃৰ বিষয়ে এই কথা ক’লে ইয়াক তেওঁলোকে বুজি পঠিয়ালে। ৪৩ আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ কিয় নাপালে। ২৮ সেয়ে যীচুৱে ক’লে, “আপোনালোকে যেতিয়া নুবুজে? তাৰ কাৰণ এই যে আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিব, তেতিয়া আপোনালোকে শুনি সহন কৰিব পৰা নাই। ৪৪ চয়তান আপোনালোকৰ জানিব যে মহিয়ে সেই জন আবু মই নিজেৰ পৰা একো পিতৃ আবু আপোনালোক তাৰ পৰা হৈছে। সেই কাৰণে নকৰোঁ। পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক শিকাইছে, মই সেইদৰেই আপোনালোকে আপোনালোকৰ সেই পিতৃৰ অভিলাষ পূৰ্ণ এইবোৰ কথা কৈছোঁ। ২৯ মোক যি জনে পঠালে, তেওঁ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিৰে পৰা নৰবধী; সি মোৰ লগত আছে। তেওঁ মোক অকলশৰীয়াকৈ বখা নাই, সত্যত নাথাকে, কিয়নো তাৰ ভিতৰত সত্য নাই। সি কিয়নো মই সদায় তেওঁৰ সন্তোষজনক কাম কৈোঁ।” ৩০ যেতিয়া মিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজেৰ স্বভাৱৰ পৰাই যীচুৱে যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, অনেকে তেওঁত কয়। কাৰণ সি মিছলীয়া আবু সকলো মিছাৰ বাপেক। ৪৫ বিশ্বাস কৰিলে। ৩১ যি ইহুদী সকলে তেওঁক বিশ্বাস মই সত্য কথা কওঁ বাবে আপোনালোকে মোক বিশ্বাস কৰিলে, যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ বাক্যতে যদি নকৰে। ৪৬ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপী বুলি আপোনালোক থাকে, তেনেহলে সঁচাকৈয়ে আপোনালোক দেষী কৰিব পাৰে? মই যদি সত্য কথা কৈছোঁ, তেনেহলে মোৰ শিষ্য; ৩২ আবু আপোনালোকে সত্যক জানিব আপোনালোকে কিয় মোক বিশ্বাস নকৰে? ৪৭ যি জন আবু সেই সত্যই আপোনালোকক মুক্ত কৰিব।” ৩৩ ঈশ্বৰৰ লোক, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথা শুনে। আপোনালোকে

সেই বাবেই নুঞ্জনে, কাবণ আপোনালোক ঈশ্বরৰ লোক কৰিব নোৱাৰিব। ৫ যিমান দিন মই জগতত আছোঁ, নহয়।” ৪৮ ইহুদী সকলে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আমি মইয়ে জগতৰ শোহৰ।” ৬ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ সঁচাকৈয়ে জানো কোৱা নাছিলো যে তুমি এজন চমৰীয়া, মাটিত থুই পেলাই, থুইৰে বোকা কৰিলে আৰু অন্ধ লোক আৰু তোমাৰ ভিতৰত এটা ভূত আছে?” ৪৯ যীচুৱে জনৰ চকুত সেই বোকা সানি বা লিপি দিলো। ৭ তাৰ উত্তৰ দিলে, “মোক ভৃতে শোৱা নাই, বৰঞ্চ মই মোৰ পাছত তেওঁক ক'লে, “যোৱা; চীলোহৰ পুখুৰীত গৈ ধুই পিতৃক সন্ধান কৰোঁ; কিন্তু, আপোনালোকে মোক অসন্ধান পেলোৱা।” (‘চীলোহ’ৰ অনুবাদিত অৰ্থ ‘পঠোৱা হ'ল’); কৰে। ৫০ মই মোৰ নিজৰ মৰ্যদা নিবিচারোঁ; কিন্তু এজন তেতিয়া মানুহ জনে গৈ ধুলে আৰু দৃষ্টি পাই ঘূৰি আছিল। আছে যি জনে বিচাৰে আৰু তেওঁ বিচাৰো কৰে। ৫১ মই ৮ তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰতিবেশী আৰু যি সকলে তেওঁক আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনোৱে যদি মোৰ আগেয়ে ভিক্ষা কৰা দেখিছিল, তেওঁলোকে কৰলৈ ধৰিলে, বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদিখিব।” ৫২ “ই সেই জন মানুহ নহয় নে, যি জনে বহি ভিক্ষা মাগি (aiōn g165) ৫২ ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আমি থাকে?” ৫৩ কোনো কোনোৱে ক'লে, “হয়, ইয়েই সেই সঁচাই বুজিছো যে তোমাৰ গাত ভূত আছে। অৱাহাম আৰু জন।” আন কোনোবাই ক'লে, “নহয়; কিন্তু ই দেখাত তাৰ ভাৱবাদী সকলৰো মৃত্যু হ'ল, কিন্তু তুমি কৈছা, ‘কোনোৱে যদি নিচিনা।’” কিন্তু মানুহ জনে নিজে ক'লে, “হয়, মই সেই মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুভোগ জনেই হওঁ।” ১০ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহ’লে নকৰিব।” (aiōn g165) ৫৩ তুমি কি আমাৰ ওপৰ-পিতৃ তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি হ'ল?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দিলে, অৱাহামতকৈয়ো মহান হ'লা নেকি? তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল “যীচু নামৰ মানুহ জনে মাটি বোকা কৰিলে আৰু মোৰ আৰু তাৰবাদী সকলৰো মৃত্যু হ'ল; তুমি নিজকে কোন চকুত সেই বোকা লিপি দি বা সানি দি ক'লে, ‘চীলোহ’লৈ বুলি ভাৱিছা?” ৫৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই যদি নিজে গৈ ধুই পেলোৱা”; সেইদৰে মই গৈ ধোৱাত দেখা পালোঁ।” নিজক মহিমাহিত কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ মহিমাৰ একো ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “সেই জন ক'ত মূল্য নাই; কিন্তু মোৰ পিতৃ, যি জনক আপোনালোকে আছে?” তেওঁ ক'লে “মই নাজানো।” ১৩ যি জন মানুহ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰে, তেৱেই মোক আগেয়ে অন্ধ আছিল, লোক সকলে তেওঁক ফৰীচী সকলৰ গৌৰবাণ্বিত কৰে। ৫৫ আপোনালোকে তেওঁক নাজানো; ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ১৪ যিদিনা যীচুৱে বোকা কৰি তেওঁৰ মই হ'লে তেওঁক জানো; মই তেওঁক নাজানো বুলি যদি চকু মুকলি কৰিছিল, সেই দিনটো বিশ্রামবাৰ আছিল। ১৫ কওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ নিচিনা মিছলীয়া হ'ম। সেই কাৰণে ফৰীচী সকলে আকৌ তেওঁক প্ৰশংসন সুধিলে কিন্তু মই তেওঁক জানো, আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰোঁ। যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি ঘূৰাই পালোঁ। তেওঁ তেওঁলোকক ৫৬ আপোনালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ অৱাহামে মোৰ দিন কলে, “তেওঁ মোৰ চকুত বোকা লগাই দিলো, আৰু মই ধুই দেখাৰ আশাত উল্লাসিত হৈছিল; তেওঁ সেইদিন দেখিলে দিয়াত এতিয়া মই দেখা পাওঁ।” ১৬ তাতে ফৰীচী সকলৰ আৰু আনন্দ কৰিলো।” ৫৭ ইহুদী সকলে যীচুৱে ক'লে, কিছুমানে ক'লে, “এই মানুহ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা “তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱাই নাই আৰু নাই; কিয়নো সি বিশ্রামবাৰ পালন নকৰে।” কিন্তু আন তুমি অৱাহামক দেখিলা নে?” ৫৮ যীচুৱে তেওঁলোকক কোনো কোনোৱে ক'লে, “কিন্তু পাপী মানুহে কেনেকৈ ক'লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, অৱাহামৰ এনে আচৰিত কাম কৰিব পাৰে?” এইদৰে তেওঁলোকৰ জন্মৰ আগৰে পৰা মই আছোঁ।” ৫৯ তেতিয়া তেওঁলোকে মাজত ভাগ ভাগ হ'ল। ১৭ সেয়ে, তেওঁলোকে আকৌ সেই তেওঁক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল'লে। কিন্তু যীচুৱে অন্ধ জনক সুধিলে, “যি মানুহ জনে তোমাৰ চকু মুকলি গোপনে মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।

১৮ যীচুৱে বাটেদি গৈ থকাৰ সময়ত এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ মানুহক দেখিলে। ২ তেওঁৰ শিশ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “বৰিব এই মানুহ কাৰ পাপৰ কাৰণে অন্ধ হৈ উপজিল? সি নিজে পাপ কৰিলে, নে তেওঁৰ মাক-বাপেকে পাপ কৰিলে?” ৩ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “সি নিজেও পাপ কৰা নাই, আৰু তাৰ মাক-বাপেকেও কৰা নাই, কিন্তু এওঁৰ মাধ্যমেনি ঈশ্বৰৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'বলৈহে হৈছে। ৪ আমি দিন থাকোতেই মোক পঠোৱা জনৰ কৰ্ম কৰিব লাগে। বাতি হৈ আছিছে, তেতিয়া কোনেও কৰ্ম

কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছে, তাক নাজানো; আবু কোনে তাৰ চকু কৰিছোঁ” এই বুলি তেওঁ যীচুক সেৱা কৰিলে। ৩৯ যীচুৱে মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়েও নাজানো; তাৰ বয়স হৈছে, ক'লে, “মই এই জগতলৈ সোধ-বিচাৰ কৰিলে আহিছোঁ, তাকে সুধক, সিয়ে নিজৰ বিষয়ে নিজে ক'ব।” ২২ ইহুনী যাতে যি সকলে দেখা নাপায়, তেওঁলোকে দেখা পায় সকলৰ ভয়তে তেওঁৰ মাক-বাপকে এই কথা ক'লে। আবু যি সকলে দেখা পায়, তেওঁলোকে যেন অন্ধ হয়। ৪০ কিয়নো ইহুনী সকলে আগেয়ে স্থিৰ কৰিছিল যে কোনোৱে কেইজনমান ফৰীটীও যীচুৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে যদি যীচুক মচাই বুলি স্থিৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁক ইয়াকে শুনি যীচুক সুধিলে, “আমি ও অন্ধ নেকি?” ৪১ নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব। ২৩ এই কাৰণতে, তেওঁৰ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক যদি অন্ধ হ'য়, মাক-বাপকে ক'লে, “সি বয়সীয়া; তাক সোধক।” ২৪ তেনেহলে আপোনালোকৰ কোনো পাপেই নহ'লেহেতেন; তেতিয়া তেওঁলোকে আগেয়ে অন্ধ হৈ থকা মানুহ জনক কিন্তু তোমালোকে এতিয়া কৈছা, ‘আমি দেখিছোঁ;’ গতিকে দ্বিতীয় বাৰ মাতি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰা; সেই মানুহ তোমালোকৰ পাপ থাকি গ'ল।

যে এজন পাপী তাক আমি জানো।” ২৫ তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ পাপী হয় মে নহয়, তাক মই নাজানো; কিন্তু এটা বিষয় জানো যে মই অন্ধ আছিলোঁ আবু এতিয়া দেখা পাইছোঁ।” ২৬ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ তোমাক কি কৰিলে? তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি কৰিলে?” ২৭ তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মইতো আপোনালোকক অথনিয়ে ক'লো, কিন্তু আপোনালোকে নুশুনিলে; তেনেহলে আকো কি কাৰণে শুনিব খোজিছে? আপোনালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে নেকি?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই মানুহক ধিক্কাৰ দি ক'লে, “তইহে তাৰ শিষ্য; আমি হ'লে মোচিৰ শিষ্য।” ২৯ ঈশ্বৰে যে মোচিৰ কথা ক'লে, তাক আমি জানো; কিন্তু এই মানুহ ক'ব পৰা আহিছে, তাক আমি নাজানো।” ৩০ সেই মানুহে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কি বিস্ময়জনক বিষয়! তেওঁ কৰ পৰা আহিছে তাক আপোনালোকে নাজানে, অথচ তেওঁ মোৰ চকু মুকলি কৰিলে। ৩১ আমি জানো যে, ঈশ্বৰে পাপী লোকৰ কথা নুশুনে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰে আবু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে সেই জনৰ কথা, ঈশ্বৰে শুনো। ৩২ জগত সৃষ্টি হোৱাৰে পৰা কেতিয়াও শুনা নাই যে কোনোবাই এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ লোকৰ চকু মুকলি কৰিলে।

(aiōn g165) ৩৩ সেই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহা নাই, তেনেহলে একোকে কৰিব নোৱাৰিলেহেতেন।” ৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তইতো সম্পূর্ণ পাপতে জন্ম পাইছ! এতিয়া তই আমাকে শিকাও নে?” তাৰ পাছত ইহুনী সকলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। ৩৫ যীচুৱে শুনিলে যে ইহুনী নেতা সকলে সেই লোক জনক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। পাছত যীচুৱে তেওঁক দেখা পাই সুধিলে, “তুমি মানুহৰ পুত্ৰক বিশ্বাস কৰিছা নে?” ৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “প্ৰভু, তেওঁ কোন? মোক কওক, মই যেন তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ।” ৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁক দেখা পালা; আবু তোমাৰে সৈতে কথা পাতি থকা জনেই সেই জন।” ৩৮ তেতিয়া মানুহ জনে ক'লে, “প্ৰভু, মই বিশ্বাস

১০ যীচুৱে ক'লে, “মই সঁচাকৈ আপোনালোকক কণ্ঠ, যি জনে মেৰৰ গৰাললৈ সোমাওঁতে দুৱাৰেনি নোমায়, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে আন কোনো ফালে বগাই সোমায়, সি এটা চোৰ আবু ডকাইত। ২ যি জনে দুৱাৰেনি সোমায়, তেওঁ মেৰৰখীয়া। ৩ দ্বাৰ-বক্ষকে মেৰৰখীয়াক দুৱাৰ মেলি দিয়ে। মেৰোৱাৰে তেওঁৰ মাত শুনে আবু তেওঁ নিজৰ মেষবোৰক নাম ধৰি ধৰি মাতি বাহিৰলৈ লৈ যায়। ৪ নিজৰ সকলো মেষক বাহিৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ মেৰোৱাৰ আগে আগে যায় আবু মেষবোৰ তেওঁৰ পাছে পছে গৈ থাকে, কিয়নো সিহাতে তেওঁৰ মাত বুজি পায়। ৫ সিহাতে এজন অচিনাকি লোকৰ পাছত কেতিয়াও নাযাব, বৰং সিহাত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাইহে যাব। কাৰণ সিহাতে অচিনাকি লোকৰ মাত চিনি নাপায়। ৬ যীচুৱে তেওঁলোকক এই দ্রষ্টান্তটো ক'লে; কিন্তু তেওঁ যে কি কৰ বিচাৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নুবুজিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাই কণ্ঠ, ময়েই মেৰৰ গৰালৰ দুৱাৰ। ৮ মোৰ আগেয়ে যি সকল আহিল, তেওঁলোক সকলোৱেই চোৰ আবু ডকাইত; কিন্তু মেৰোৱাৰে সিহাতৰ কথা নুশুনিলে। ৯ ময়েই দুৱাৰ; যি কোনোৱে মোৰ মাজেদি সোমায়, তেওঁ ব্ৰহ্ম পাব। তেওঁ ভিতৰলৈ আহে; কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন জীৱন পায় আবু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ পায়, এই কাৰণে আহিলোঁ। ১১ ময়েই সজ মেষবোৰখীয়া; সজ মেৰৰখীয়াই তেওঁৰ মেৰৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণকো দিয়ে। ১২ কিন্তু এজন বেতনভোগী দাস, তেওঁ নিজে মেৰৰখীয়া নহয় আবু মেৰোৱাৰ তেওঁৰ নিজৰ নহয়; সেই বাবে তেওঁ যেতিয়া বাবুকুৰ আহা দেখে, মেৰোৱাৰ এৰি পলাই যায়; তাতে বাবুকুৰে সিহাতক ধৰি লৈ যায় আবু সিহাত চাৰিওফালে ছিছ-ভিন্ন হৈ পৰে। ১৩ এজন বেতনভোগী দাস হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ পলাই যায়; মেৰোৱাৰলৈ তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাথাকে। ১৪ ময়েই সজ মেষবোৰখীয়া; মই নিজৰ মেষবোৰক

জানো আরু মোৰ মেঘবোৰেও মোক জানে; ১৫ পিতৃয়ে মাৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু তুমি মানুহ হৈয়ো, নিজকে ঈশ্বৰ
মোক জানে আৰু ময়ো পিতৃক জানো। মই মোৰ মেৰৰ বুলি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা, সেই কাৰণেহে বিচাৰিছোঁ।”
বাবে নিজৰ প্ৰাণকো দিওঁ। ১৬ মোৰ এনে অনেক মেৰ ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকৰ
আছে, যি এই গৰালৰ নহয়। মই অৱশ্যেই সিহঁতক আনিব বিধান-শাস্ত্ৰ জানো এইদৰে লিখা নাই ‘মই ক’লো,
লাগে। সিহঁতেও মোৰ মাত শুনিব আৰু তেতিয়া সকলো “তোমালোক ঈশ্বৰবোৰ?’’ ৩৫ যি সকল লোকলৈ ঈশ্বৰৰ
একেটা জাক হ’ব আৰু সিহঁতৰ বৰ্থিয়াও হ’ব এজন। ১৭ বাক্য আহিছিল, সেই লোক সকলক তেওঁ যদি ঈশ্বৰবুলি
পিতৃয়ে মোক এই বাবেই প্ৰেম কৰে; কাৰণ মই নিজৰ ক’লে (ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অলৰ, এই বচন কেতিয়াও ভংগ
প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰোঁ যাতে সেই প্ৰাণ পুনৰায় পাৰ পাৰোঁ। নহয়)। ৩৬ তেনেহলে যি জনক পিতৃয়ে পৰিত্ব কৰিলে
১৮ কোনেও মোৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব নোৱাৰে, আৰু জগতলৈ পঠালে, তেওঁক আপোনালোকে কিয় কয়,
কিন্তু মই নিজে তাক সমৰ্পণ কৰোঁ আৰু তাক সমৰ্পণ ‘তুমি ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছা’ বুলি; কাৰণ মই ক’লো যে,
কৰাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে; পুনৰায় তাক পোৱাৰ ক্ষমতাও ‘মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?’ ৩৭ মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য যদি মই নকৰোঁ,
মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছোঁ।” তেনেহলে মোক বিশ্বাস নকৰিব; ৩৮ কিন্তু যদি কৰোঁ,
১৯ এনেবোৰ কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলৰ মাজত আকো মোক বিশ্বাস নকৰিলৈও, অন্তত: সেই কাৰ্যক বিশ্বাস
মতৰ অমিল হৰলৈ ধৰিলৈ। ২০ তেওঁলোকৰ মাজৰ কৰক, যাতে আপোনালোকে জানিব পাৰে আৰু বুজিব
অনেকে ক’লে, “ইয়াক ভূতে পাইছে; ই বলিয়া; ইয়াৰ কথা পাৰে যে পিতৃ মোত আছে আৰু মই পিতৃত আছোঁ।”
তোমালোকে কিয় শুনা?” ২১ আন সকলে ক’লে, “কিন্তু ৩৯ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো যীচুক ধৰিবলৈ উপায়
এই সকলো কথাতো এজন ভূতে পোৱা মানুহে কোৱা বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ’ল।
কথা নহয়। ভূতে জানো অন্দৰ চকু মুকলি কৰিব পাৰে?” ৪০ পাছত যদৰ্নৰ সিপাৰত য’ত যোহনে প্ৰথমতে বাস্তিস্য
২২ তাৰ পাছত যিৰুচালেমত মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰ্ব উপস্থিত দিছিল, যীচু সেই ঠাইলৈ পুণৰ গ’ল আৰু তাতে থকিল।
হ’ল। ২৩ সেই সময়ত শীতকাল আছিল; যীচুৱে মন্দিৰত ৪১ তাতে অনেক লোক যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল আৰু কোৱা-
চলোমনৰ বাবাঙ্গাত খোজকাঢ়ি আছিল। ২৪ তেনেতে কুই কৰিবলৈ ধৰিলৈ “যোহনে একো আচাৰিত চিন নকৰিব
ইহুদী সকলে তেওঁক আঙুৰি ধৰি ক’লে, “আৰু কিমান পাৰে সঁচা, কিন্তু এই লোকৰ বিষয়ে তেওঁ যি যি কথা
কাল তুমি আমাক সন্দেহৰ দেমোজাত বাখিবা? তুমিয়ে কৈছিল, সেই সকলোৱেই সত্য।” ৪২ আৰু সেই ঠাইত
যদি শ্রীষ্ট হোৱা, তেনেহলে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।” ২৫ অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে।

যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক ক’লো, কিন্তু
আপোনালোকেতো বিশ্বাসেই নকৰে; মোৰ পিতৃৰ নামেৰে
মই যি সকলো কৰ্ম কৰিছোঁ, সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে
সাক্ষ্য দিছে। ২৬ তথাপি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে;
কাৰণ আপোনালোক মোৰ মেৰৰ জাকৰ মাজৰ নহয়। ২৭
মোৰ মেৰবোৰে হ’লে মোৰ মাত শুনে। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছে আছে; ২৮
মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিওঁ; তাতে তেওঁলোক
কোনো কালে বিনষ্ট নহ’ব, আৰু কোনেও মোৰ হাতৰ পৰা
তেওঁলোকক কাঢ়ি নল’ব। (aiōn g165, aiōnios g166) ২৯ মোৰ
পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সবাতোকৈ
মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনেও কাঢ়ি
ল’ব নোৱাৰে। ৩০ মই আৰু পিতৃ এক।” ৩১ তেতিয়া ইহুদী
সকলে তেওঁক মাৰিবলৈ আকো শিল তুলি ল’লে। ৩২
যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “পিতৃৰ পৰা অনেক ভাল
কৰ্ম কৰি মই আপোনালোকক দেখুৱালোঁ; সেইবোৰৰ
কোন কৰ্মৰ কাৰণে আপোনালোকে মোক শিল দলিয়াই
মাৰিব বিছাৰিছে?” ৩৩ ইহুদী সকলে তেওঁক উত্তৰ
দিলে, “ভাল কৰ্মৰ কাৰণে আমি তোমাক শিল দলিয়াই
নে?” ৩৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা পোহৰ

হৈ নাথাকে জানো? কোনোরে যদি দিনত ফুৰে, তেনেহলে ঘৰত আছিল আৰু তেওঁক সান্তুনা দি আছিল, তেওঁলোকে তেওঁ উজুটি নাখায়; কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ মৰিয়মক বেগাই উঠি বাহিৰলৈ মোৰা দেখি, তেওঁৰ পাছে দেখে। ১০ কিন্তু কোনোৱে যদি বাতি ফুৰে, তেনেহলে পাছে আছিল। তেওঁলোকে ভাৰিলে যে মৰিয়মে মৈদামৰ তেওঁ উজুটি খায়; কিয়নো পোহৰ তেওঁৰ মাজত নাই।” ওচৰত কান্দিৰলৈ গৈছে। ৩২ যি ঠাইত যীচু আছিল, ১১ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, মৰিয়মে সেই ঠাই পাই, তেওঁৰ চৰণত পৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, “আমাৰ বন্ধু লাজাৰ টোপনি গৈছে; তেওঁক টোপনিৰ পৰা আপুনি ইয়াত থকা হ'লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেঁতেন।” জগাৰলৈ মই যাওঁ।” ১২ তাতে শিষ্য সকলে তেওঁক ৩০ যীচুৰে যেতিয়া দেখিলে যে মৰিয়মে কান্দিছে আৰু ক'লে, “প্ৰভু, তেওঁ যদি টোপনি গৈছে, তেনেহলে ভাল তেওঁৰ লগত অহা ইহুদী সকলেও কান্দিছে, তেতিয়া তেওঁ হৈ যাব।” ১৩ যীচুৰে লাজাৰৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, আত্মাত যন্ত্ৰণা পালে আৰু গভীৰ ভাৰে উদ্বিগ্ন হৈ পৰিল। কিন্তু শিষ্য সকলে ভাৰিলে যে যীচুৰে স্বাভাৱিক টোপনিত ৩৪ তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে তেওঁক ক'ত বাখিছা?” জিৰণি লোৱাৰ কথা কৈছে। ১৪ যীচুৰে তেতিয়া স্পষ্টকৈ তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু, আহি চাওকহি।” ৩৫ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “লাজাৰ মৰিল।” ১৫ তোমালোকৰ ক্ৰন্দন কৰিলে। ৩৬ ইহুদী সকলে ক'লে, “চোৱা, তেওঁ বাবে মই আনন্দিত হৈছোঁ যে মই তাত নাছিলো; কাৰণ লাজাৰক কিমান যে প্ৰেম কৰিছিল।” ৩৭ কিন্তু তেওঁলোকৰ তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আহা, আমি তেওঁৰ কোনো কোনোৱে ক'লে, “যি জনে এজন অন্ধৰ চকু মুকলি ওচৰলৈ যাওঁ।” ১৬ তেতিয়া থোমা, যি জনক দিদুমো কৰিলে, তেওঁ এই মানুহ জনৰো মৃত্যু নহৰলৈ এনে একো বোলা হয়, তেওঁ লগৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “ব'লা, আমিও কৰিব মোৱাৰিলেহেঁতেন নে?” ৩৮ তেতিয়া যীচুৰে পুনৰ যাওঁ, আমিও যীচুৰে লগতে মৰিব পাৰিম।” ১৫ যীচুৰে আহি নিজে অন্তৰত যন্ত্ৰণা পালে, আৰু মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল। শুনিব পাৰিলে যে লাজাৰক মৈদাম দিয়া চাৰি দিন হ'ল। সেই মৈদাম এটা শুহা আছিল। শুহাৰ মুখত এচ্টা শিল ১৮ বৈথনিয়া যিৰুচালেমৰ ওচৰতে, প্রায় দুই মাইলমানৰ পাতি থোৱা আছিল। ৩৯ যীচুৰে ক'লে, “শিলচটা গুচাই দূৰত্ব; ১৯ ইহুদী সকলৰ অনেকেই মাৰ্থা আৰু মৰিয়মক দিয়া।” মৃত লাজাৰৰ বায়েক মাৰ্থাই যীচুক ক'লে, “প্ৰভু, ভায়েকৰ কাৰণে সান্তুনা দিবলৈ আহি আছিল। ২০ এনেতে এতিয়া শৰীৰৰ পচি দুৰ্গঞ্জ হৈছে; কিয়নো সি মৰাৰ আজি মাৰ্থাই যেতিয়া যীচু আংহিচে বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁৰ চাৰি দিন হ'ল।” ৪০ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মই জানো লগত দেখা কৰিবলৈ গ'ল; কিন্তু মৰিয়ম তেতিয়াও ঘৰতে তোমাক কোৱা নাছিলো, যদি বিশ্বাস কৰা, তেনেহলে বাহি আছিল। ২১ মাৰ্থাই যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ইশ্বৰৰ মহিমা দেখিবলৈ পাৰা?” ৪১ তেতিয়া লোক সকলে ইয়াত থকা হ'লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেঁতেন; ২২ কিন্তু শিলচটা আতাৰাই দিলে। যীচুৰে ওপৰলৈ চকু তুলি ক'লে, এতিয়াও মই জানো যে, ইশ্বৰৰ আগত আপুনি যিহকে “হে পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনাৰ কাৰণে মই তোমাক যাচনা কৰিব, ইশ্বৰে আপোনাক তাকে দিব।” ২৩ যীচুৰে ধন্যবাদ দিওঁ। ৪২ মই জানো, তুমি সকলো সময়তে মোৰ তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ ভায়েৰা পুনৰায় উঠিব।” ২৪ কথা শুনি থাকা। কিন্তু মোৰ চাৰিওফালে যিহ হৈ থকা মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, “মই জানো, শেষৰ দিনা পুনৰুখানৰ লোক সকলৰ কাৰণে মই এই এই কথা কৈছোঁ, তেওঁলোকে কালত সি পুণৰায় উঠিব।” ২৫ যীচুৰে মাৰ্থাক ক'লে, যেন বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠাইছা।” ৪৩ ইয়াকে “ময়েই পুনৰুখান আৰু জীৱনো; যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৈ, তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, “লাজাৰ বাহিৰলৈ ওলাই কৰে, তেওঁ মৰিলেও জীৱাই থাকিব; ২৬ আৰু যি কোনোৱে আহা!” ৪৪ তেতিয়াই মৃত লাজাৰ সেই মৈদামৰ পৰা বাহিৰ জীৱাই থাকি মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনো কালে ওলাই আছিল। তেওঁৰ হাত-ভিৰি মৈদামৰ কাপোৰেৰে নমৰিব। তুমি কি এই কথা বিশ্বাস কৰা নে?” (aiōn g165) মেৰিয়াই বন্ধা আছিল আৰু তেওঁৰ মুখ এখন গামোচাৰে ২৭ তেওঁ ক'লে, “হয় প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে জগতলৈ বন্ধা আছিল। যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “বাক্ষ খুলি দিয়া যি জন আহিব লগা আছে, আপুনিয়েই সেই আভিষিণ্ঠ আৰু তেওঁক যাবলৈ দিয়া।” ৪৫ মৰিয়মৰ ওচৰলৈ যি সকল জন, ইশ্বৰৰ পুত্ৰ; শ্ৰীষ্ট।” ২৮ এই কথা কৈ, মাৰ্থা তাৰ ইহুদী লোক আহিল, সেই লোক সকলৰ মাজাৰ অনেকে পৰা আতৰি গ'ল আৰু ভলীয়েক মৰিয়মক গুপ্তে মাতি যীচুৰে যি কৰিবলৈ তাকে দেখি তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে। ৪৬ ক'লে, “গুৰু আছিল, আৰু তোমাক মাতিছে।” ২৯ মৰিয়মে কিন্তু তেওঁলোকৰ কিছুমানে ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ, তাকে শুনি ততাতৈয়াকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৩০ যীচুৰে যি কৰিলে, সেই সকলোকে তেওঁলোকক জনালো। যীচুৰে তেতিয়াও গাঁৱৰ মাজত প্ৰৱেশ কৰা নাছিল। মাৰ্থাই ৪৭ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে একেলগে যি ঠাইত তেওঁৰ লগত দেখা কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁ পৰিষদক লগতলৈ মহাসভা পাতি ক'লে, “আমি এতিয়া কি সেই ঠাইতে আছিল। ৩১ যি ইহুদী সকল মৰিয়মৰ সৈতে কৰিম? এই মানুহে দেখোন অনেক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য

করিছে; ৪৮ তাক যদি আমি এইভাবে এনেয়ে এবি দিওঁ, দিব, সেই ঈক্ষবিয়োতীয়া যিহূদাই মরিয়মৰ এই কার্যক তেনেহলে সকলো মানুহে তাক বিশ্বাস করিব। তেতিয়া বিবেধ কৰিলে আৰু ক'লে, ৫ “আমি এই তেল তিনি ৰোম দেশীয় লোক সকলে আহি আমাৰ জাতি আৰু ঠাই শ আধিলিত বিক্রী কৰি, দৰিদ্ৰ সকলৰ মাজত কিয় দান উভয়কে অধিকাৰ কৰি ল'ব।” ৪৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ নকৰিলোঁ? ৬ তেওঁ যে দৰিদ্ৰ সকলৈ চিন্তা কৰি এই মাজত কায়াফা নামৰ এজন, যি জন সেই বছৰত মহা- কথা কৈছিল, এনে নহয়, কিন্তু তেওঁ চৈৰ; তেওঁৰ হাতত পুৰোহিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ধনৰ জোলোঞ্চ আছিল, সেই কাৰণে তাৰ ভিতৰত যি দিয়া একোকেনে নাজানা। ৫০ তোমালোকে ভাৰিও নোচোৱা যে, যায়, তাকে তেওঁ চোৰ কৰে, এই কাৰণতে তেওঁ এনে সকলোৰে লগত আমাৰ জাতিৰ বিনাশ হোৱাতকে, বৰং কথা কৈছিল। ৭ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক অকলে তোমালোকৰ পক্ষে সকলো লোকৰ কাৰণে এজন মানুহৰ থাকিবলৈ দিয়া! মোক মৈদামত থোৱা দিনৰ কাৰণে তেওঁক মৃহ্য হোৱাই ভাল।” ৫১ এই কথা কায়াফাই যে নিজৰ এই সুগঞ্জি বাখিবলৈ দিয়া হৈছিলা। ৮ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল পৰা ক'লে এনে নহয়; কিন্তু সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব; কিন্তু মই তোমালোকৰ হোৱা বাবে ভাববাণী স্বৰূপে ক'লে যে, সকলো জাতিৰ লগত সদায় নাথাকো।” ৯ ইহুদী সকলৰ বহুতে গম পালে কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুৰণ কৰিব লাগিব। ১২ কিন্তু যীচুৱে যে, যীচু বৈথনিয়াতে আছে। তেতিয়া তেওঁলোক তালৈ যে কেৱল ইহুদী জাতিৰ কাৰণে মৃহ্যুৰণ কৰিব লাগিব। ১৩ কিন্তু যীচুৱে যীচুৰ চাবৰ কাৰণে যে আহিল এনে নহয়, যি নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ যি সকলো সন্তান চাৰিওকালে সিঁটৰতি জন লাজাৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৱে তুলিছিল, সেই হৈ আছে, সেই সকলোকে যেন একত্ৰিত কৰিব পাৰে, জন লাজাৰক চাৰিলৈহে তেওঁলোক আহিল। ১০ সেয়েহে এই কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুৰণ কৰিব। ১৩ সেইদিনা খনৰ প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লাজাৰক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত পৰা তেওঁলোকে যীচুক বধ কৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিবলৈ কৰিব ধৰিলে; ১১ কিয়নো সেই কাৰণে বহুতো ইহুদী ধৰিলে। ১৪ সেয়ে, যীচুৱে তেতিয়া প্ৰকাশ্যে ইহুদী সকলৰ লোকে যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল। ১২ পাছদিনা নিষ্ঠাপৰ্বলৈ মাজত চলা-ফুৰা বন্ধ কৰি দিলো। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা অহা লোক সকলে শুনিবলৈ পালে যে, যীচু যিবুচালেমলৈ মৰুপ্ৰান্তৰ ওচৰ দেশত থকা ইক্রায়িম নামেৰে এখন আহিছে। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে খেজুৰ পাত হাতত নগৰৈলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে থাকিল। লৈ তেওঁক আগ বচাবলৈ নগৰৈলৈ গল আৰু চিএগৰি- ৫৫ ইহুদী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল চিএগৰি ক'লে, “হোচানা! হোচানা! যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আৰু দেশৰ বহুলোকে পৰ্বৰ আগেয়ে নিজকে শুচি কৰিবৰ আহিছে, ঈশ্বৰ তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰকা ইস্রায়েলৰ বজাক কাৰণে যিবুচালেমলৈ গ'ল। ১৫ তাত তেওঁলোকে যীচুক ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ কৰক।” ১৪ তেতিয়া যীচুৱে এটা গাধ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে মন্দিৰত যিহু হৈ পৰস্পৰে পোৱালি দেখা পালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল, কোৱা-কুই কৰিলে, “তেওঁ কি এই পৰলৈ নাহিৰ নেকি? যেনেকে শাস্ত্ৰত লিখা আছে ১৫ “তোমালোকে ভয় নকৰিবা, আপোনালোকে কি ভাৱে?” ১৬ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু হে চিয়োন জীয়াৰী; চোৱা তোমালোকৰ বজা আহিছে, ফৰীচী সকলে এই আজ্ঞা দিছিল যে, যীচু ক'ত আছে তেওঁ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি আহিছে।” ১৬ এই সেই বিষয়ে যদি কোনোৰাই জানে, তেনেহলে খৰবটো সকলো বিষয় তেওঁৰ শিষ্য সকলে প্ৰথমতে বুজি পোৱা তেওঁলোকক জনাওঁক যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব নাছিল; কিন্তু যেতিয়া যীচু মহিমাহিত হৈ উভেলিত হ'ল, পাৰে।

১২ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ছয় দিনৰ আগতে যীচু বৈথনিয়া

গাওঁলৈ আহিল, সেই ঠাইত লাজাৰে বাস কৰিছিল। এই জন লাজাৰকে যীচুৱে মৃত্যুৰ পৰা তুলিছিল। ২ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে বাতিৰ আহাৰ যুগ্মত কৰিলে। মাৰ্থাই খোৱা আহাৰ বাঢ়ি দিছিল, যীচুৰ লগত যি সকলে ভোজনত বহিছিল তেওঁলোকৰ মাজতে লাজাৰো আছিল। ৩ তেতিয়া মৰিয়মে বহুমুল্য বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগঞ্জি তেল আনি যীচুৰ চৰণত ঘঁহিলে আৰু নিজৰ চুলিবে যীচুৰ চৰণ মচি সেই তেল সানি দিলো; তেতিয়া সেই তেলৰ সু-গন্ধই গোটেই ঘৰ জুৰিলো। ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁক শক্ৰৰ হাতত শোধাই

সেই সময়ত নিষ্ঠার পর্ব উপলক্ষে উপাসনা করিবৰ বাবে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হোৱা।” যীচুৱে এই সকলো
লোক সকল যিৰূচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজত কথা কৈ তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা গৈ নিজক লুকুৱালে।
কেইজনমান গ্ৰীক মানুহ আছিল। ২১ তেওঁলোকে গালীল ৩৭ সেই কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত বহত
দেশৰ বৈৎ-চৈদা গাঁওঁৰ পৰা ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহি আচৰিত কৰ্ম কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস
অনুৰোধ কৰি ক'লে, “হে মহাশয়, আমি যীচুক চাৰলৈ নকৰিলে; ৩৮ যাতে যিচ্যাই তাৰবাদীৰ সেই কথামাৰ যেন
ইচ্ছা কৰোঁ।” ২২ ফিলিপে আহি আদিয়ুক এই কথা ক'লে; সম্পূৰ্ণ হয়, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা
তেতিয়া আন্দিয়াই ফিলিপে সৈতে আহি যীচুক জনালে। সংবাদ কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু প্ৰভুৰ বাহুল কাৰ
২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব?” ৩৯ কাৰণ এই বিষয়ে তেওঁলোকে
মহিমান্বিত হ'বৰ সময় হৈছে। ২৪ মই তোমালোকক অতি বিশ্বাস নকৰিলে, যিচ্যাই আকৌ তেওঁলোকক কৈছিল,
স্বৰূপকৈ কওঁ, ধানৰ গুটি এটি যদি মাটিত পৰি মৰি নাযায়, ৪০ “তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ
তাতে সি অকল এটা গুটি হৈয়েই থাকে; কিন্তু যদি মৰে, অন্ধৰ কঠোৰ কৰিলে, নহ'লে তেওঁলোকে নিজ চৰুৰে
তেনেহলে তাত অনেক গুটি ধৰে। ২৫ যি কোনোৱে নিজৰ দেখিলেহেঁতেন আৰু হৃদয়েৰে নিজকে বুজিলেহেঁতেন আৰু
জীৱনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাই আৰু যি কোনোৱে ঘুৰিলেহেঁতেন আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোহেঁতেন।”
এই জগতত নিজৰ জীৱনক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ অনন্ত ৪১ এইদৰে যিচ্যাই এই বিষয়ে ক'লে, কাৰণ যীচুৰ পৌৰৰ
জীৱনলৈ তাক বক্ষা কৰে। (aiōnios g166) ২৬ কোনোৱে যদি তেওঁ দেখিছিল আৰু সেয়েহে তেওঁ কৈছিল। ৪২ তথাপি
মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ পাছে শাসনকৰ্তা সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে;
পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱক কিন্তু তেওঁলোকক নাম-ঘৰৰ পৰা নিয়ন্ত্ৰ কৰাৰ ভয়তে
জনো সেই ঠাইতে থাকিব; কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা ফৰীচী সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্বীকাৰ নকৰিলে; ৪৩
কৰে, তেনেহলে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব। ২৭ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসা তকৈ
এতিয়া মোৰ প্ৰাণ ব্যাকুল হৈছে আৰু মই কি ক'ম? হে মানুহৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসাক বেছি প্ৰেম কৰিছিল। ৪৪
পিতৃ, এই সময়ৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা, ইয়াকে ক'ম নে? যীচুৱে অতি উচ্চস্বৰে ক'লে, “যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস
কিন্তু এই কাৰণেহে মই এই সময়লৈ আহিলোঁ। ২৮ হে কৰে, তেওঁ মোক নহয়, কিন্তু মোক পঢ়াৱা জনকহে বিশ্বাস
পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমান্বিত কৰিব।” ২৯ তেতিয়া তাতে লোক সকল হৈ আহিছোঁ, গতিকে যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে,
থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে ইয়াক মেঘ-গৰ্জন বুলি তেওঁ যেন আক্ষাৰত নাথাকে। ৪১ কোনোৱে মোৰ কথা
কলে; কিছুমানে কলে, “স্বৰ্গৰ দৃতে তেওঁৰ সৈতে কথা শুনিও যদি পালন নকৰে, তথাপি মই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ
ক'লে।” ৩০ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে এই নকৰোঁ; কিয়নো মই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ অহা
বাণী হোৱা নাই, তোমালোকৰ কাৰণেহে এই বাণী হ'ল। নাই; কিন্তু জগতৰ পৰিত্রাণ কৰিবলৈহে আহিলোঁ। ৪৮ যি
৩১ এতিয়া এই জগতৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে; এতিয়া এই কোনোৱে মোক অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু মোৰ কথাও প্ৰহণ
জগতৰ অধিকাৰীক বাহিৰ কৰা হ'ব; ৩২ আৰু মই পৃথিবীৰ নকৰে, তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰোঁতা এজন আছে, আৰু
পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ মই যি বাৰ্তা দিছোঁ শেষৰ দিনা সেই বাৰ্তাই তেওঁৰ সোধ-
কৰিব।” ৩৩ তেওঁৰ মৃত্যু কেনে ধৰণে হৰ, সেই বিষয়ে বিচাৰ কৰিব। ৪৯ কিয়নো মই নিজৰ পৰা এই কথা কোৱা
বুজাবলৈ তেওঁ এই কথা ক'লে। ৩৪ তাতে লোক সকলে নাই; কিন্তু মোক পঢ়াৱা পিতৃয়ে মই কি কৰ লাগে, আৰু
তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “আমি বিধান-শাস্ত্ৰত শুনিছোঁ, শ্ৰীষ্ট কেনেদৰে কৰ লাগিব, এই বিষয়ে মোক আজ্ঞা কৰিলে।
চিৰকাল থাকিব; তেনেহলে এনে কথা আপুনি কেনেকৈ ৫০ মই জানো যে, তেওঁৰ আজ্ঞাত অনন্ত জীৱন আছে; এই
কৈছে যে, ‘মানুহৰ পুত্ৰ উত্তোলিত হ'ব? মানুহৰ পুত্ৰ নো কোন?’” (aiōn g165) ৩৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে,
কওঁ।” (aiōnios g166)

“তোমালোকৰ মাজত এতিয়াও অলপ কাল পোহৰ আছে।

যেতিয়ালৈকে পোহৰ আছে, আগবঢ়ি থাকা; যাতে আঙ্কাৰে
তোমালোকক পাছ নেপেলাই। যি জন আঙ্কাৰত ফুৰে, তেওঁ
ক'লৈ যায় সেই বিষয়ে নাজানে। ৩৬ যেতিয়ালৈকে পোহৰ
আছে, তেতিয়ালৈকে পোহৰৰ ওপৰত বিশ্বাস বাখা; যাতে

১৩ ইহুনী সকলৰ নিষ্ঠা-পৰ্বৰ পূৰ্বে যীচুৱে জানিব
পাৰিলে, যে এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ
তেওঁৰ যোৱাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; সেয়েহে জগতত
থকা নিজৰ লোক সকলক সকলো সময়তে প্ৰেম কৰি
তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিলো। ২

তেওঁলোকৰ বাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময় হ'ল; ইতিমধ্যে তেওঁলোকক জানো; কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ; চয়তানে যীচুক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ চিমোনৰ পুত্ৰ 'যি জনে মোৰ পিঠা খায়, সেই জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পেৰুৱা ইঙ্কৰিয়োত্তীয়া যিহুদাৰ মনত কু-বৃদ্ধি সুমুৰাই দিলে। দাঙিলে।' ১৯ এইদৰে যেতিয়া ঘটিৰ, তেতিয়া ময়েই যে ৩ যীচুৱে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তৰ সেই জন হয়, ইয়াক তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ দৈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু কাৰণে ঘটাৰ আগেয়ে, মই এতিয়াৰ পৰা তোমালোকক পুনৰাই তেওঁ দৈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। ৪ তেওঁ বাতি কৈ আছোঁ। ২০ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কঙ্গ, আহাৰ খোৱা ঠাইৰ পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা মই যি জনক পঠাই দিঁও, তেওঁক যি কোনারে গ্ৰহণ কাপোৰ খন হৈ, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ কঁকাল কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৰে মোক বান্ধিলে, ৫ তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।"

শিষ্য সকলৰ ভৱি ধুৱাৰলৈ ধৰিলে আৰু কঁকালত বাকি ২১ এই কথা কৈ, যীচুৱে আত্মাত বিৰক্তি পাই সাক্ষ্য দি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভৱি মচিলে। ৬ তাতে তেওঁ ক'লে, "মই তোমালোকক অতি সঁচাকৈ কঙ্গ, তোমালোকৰ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহাত, পিতৰে তেওঁক ক'লে, মাজৰ এজনেই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবা।" ২২ শিষ্য "হে প্ৰভু আপুনি মোৰ ভৱি ধুৱাৰ নে?" ৭ যীচুৱে উত্তৰ দি সকলে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ চাব ধৰিলে, কিন্তু কোন তেওঁক ক'লে, "মই কি কৰিছোঁ তুমি এতিয়া বুজি নাপাবা; জনৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে নজনাৰ বাবে কিন্তু এই বিষয়ে পাছত বুজি পাবা।" ৮ পিতৰে তেওঁক তেওঁলোক আচাৰিত হ'ল। ২৩ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ ক'লে "আপুনি মোৰ ভৱি কেতিয়াও নুধুৱাব।" যীচুৱে এজনক তেওঁ বহুত প্ৰেম কৰিছিল সেই শিষ্য জনে মেজৰ উত্তৰ দিলে, "যদি তোমাৰ ভৱি নুধুৱাওঁ, তেনহেলে মোৰে কাষত হেননীয়া হৈ পৰি যীচুৰ বুকুৰ কাষতে আছিলা সৈতে তোমাৰ একো সম্পর্ক নাই।" (aiōn g165) ৯ তেতিয়া ২৪ তেতিয়া চিমোন পিতৰে ইঙ্গিত দি সেই শিষ্য জনক চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ অকল ভৱি ক'লে, "তেওঁ কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, সোধাচোন?" ধুই দিয়াই নহয়, কিন্তু মোৰ হাত আৰু মূৰো ধুৱাওক।" ২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকুলে হাউলি গৈ সুধিলে, "হে ১০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "গা ধোৱা লোকৰ ভৱি ধোৱাৰ প্ৰভু, সেই জন নো কোন?" ২৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, বাহিৰে, আন একো ধুৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তেওঁৰ "মই যি জনক এই পিঠা ডোখৰ ভাঙি জুৱুৰিয়াই ভগাই গোটেই শৰীৰ পৰিক্ষাৰ আছে। তোমালোকো পৰিক্ষাৰ দিম, তেৱেই সেই জন।" তেতিয়া তেওঁ পিঠা ডোখৰ হৈ আছা, কিন্তু সকলোৱেই নহয়।" ১১ কোনে তেওঁক জুৱুৰিয়াই লৈ, ইঙ্কৰিয়োত্তীয়া চিমোনৰ পুতেক যিহুদাক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, সেই বিষয়ে যীচুৱে জানিছিল; দিলে। ২৭ সেই পিঠা ডোখৰ পোৱাৰ পাছতেই, চয়তান এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, "তোমালোক সকলো নিৰ্মল তেওঁৰ ভিতৰ সোমাল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, নহয়।" ১২ যীচুৱে তেওঁলোকৰ ভৱি ধুৱাই উঠি, নিজৰ "তুমি যি কাম কৰিবলৈ লৈছা, সেই কাম বেগতে কৰা।" পিঙ্কা কাপোৰ লৈ আকো বহিল, পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ২৮ কিন্তু তেওঁ কিয় এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁৰ ক'লে, "তোমালোকৰ কাৰণে মই যি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে লগত মেজত ভোজন কৰিবলৈ বহা লোক সকলৰ কোনেও তোমালোকে বুজিলা নে? ১৩ তোমালোকে যে মোক 'গুৰু' বুজি পোৱা নাছিলা। ২৯ কিয়নো কিছুমানে ভাৰিলে যে, আৰু 'প্ৰভু' বুলি মাতিছা, সেয়া ঠিকেই কৰিছা; কিয়নো যিহুদাৰ লগত ধনৰ জোলোং থকাৰ কাৰণে, 'পৰ্বলৈ মই সেয়েই হওঁ। ১৪ এতেকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই, মই যি যি লাগে সেইবোৰ কিনিবলৈ নাইবা দৰিদ্ৰ সকলক যদি তোমালোকৰ ভৱি ধুৱালোঁ, তেনহেলে তোমালোকেও কোনো বস্ত দিবলৈ' যীচুৱে তেওঁক এই কথা ক'লে, । ইজনে সিজনৰ ভৱি ধুই দিয়া উচিত। ১৫ কিয়নো মই ৩০ তাতে তেওঁ সেই পিঠা ডোখৰ গ্ৰহণ কৰি, তেতিয়াই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন বাহিৰলৈ গ'ল। সেই সময়, নিশাৰ সময় আছিল। ৩১ সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে তোমালোকক আহি দেখুৱালোঁ। যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা যিহুদা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, ১৬ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কঙ্গ, নিজ গৰাকীতকৈ যীচুৱে ক'লে, "এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ মহিমাঞ্চিত হ'ল, দৈশ্বৰো দাস ভাঙৰ নহয়; আৰু যি জনে পঠালে সেই জনতকৈ তেওঁৰ যোগেনি মহিমাঞ্চিত হ'ল। ৩২ দৈশ্বৰ যদি তেওঁৰ পঠোৱা বাৰ্তাবাহক জন ডাঙৰ নহয়। ১৭ তোমালোকে যোগেনি মহিমাঞ্চিত হ'ল, তেতিয়া দৈশ্বৰেও পুত্ৰক নিজৰ এই সকলোৱেৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে, যোগেনি মহিমাঞ্চিত কৰিব, তেওঁ তৎক্ষণাতেই কৰিব।"

তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হৰা। ১৮ তোমালোকৰ ৩৩ মোৰ প্ৰিয় সন্তান সকল, তোমালোকৰ লগত মই সকলোৱে বাবে এই বিষয়ে কথা কৈছোঁ এনে নহয়; কিন্তু অলপ সময়হে আছোঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; কিন্তু যি সকলক মই জানো তেওঁলোককহে মনোনীত কৰিলোঁ, ইহুদী সকলক যেনেকৈ কৈছিলোঁ যে, 'মই যি ঠাইলৈ

যাওঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকে যাব নোরাৰা', তেনেকৈ কথাতে বিশ্বাস কৰা; নাইবা মই কৰা কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে এতিয়া তোমালোককো কৈছোঁ। ৩৪ মই তোমালোকক মোক বিশ্বাস কৰা। ১২ মই তোমালোকক অতি স্বৃপ্তকৈ এটা নতুন আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে প্ৰেম কওঁ, মই যি যি কাৰ্য কৰোঁ, মোক বিশ্বাস কৰা জনেও কৰিবা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তেনেকুৱা কাৰ্য কৰিব আৰু তাতকৈয়ো মহৎ মহৎ কাৰ্য তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা। ৩৫ তোমালোকৰ কৰিব; কিয়নো মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। ১৩ তোমালোকে যদি পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম থাকে, তেনেহলে তোমালোক মোৰ নামেৰে যিহকে খুজিবা, মই তাকে পূৰ্ণ কৰিব; তাতে যে মোৰ শিষ্য হয়, ইয়াক তাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে জানিব।” পিতা, পুত্ৰৰ দ্বাৰাই যেন মহিমাঞ্চিত হয়। ১৪ তোমালোকে ৩৬ চিমোন পিতৃৰে তেওঁক সুধিলৈ, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ মোৰ নামেৰে যদি কিবা খোজা, তেনেহলে সেয়া মই পূৰ্ণ যায়?” যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মই যালৈ যাওঁ, তালৈ তুমি কৰিব। ১৫ তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহলে এতিয়া মোৰ পাছে পাছে আহিব নোৱাৰা; কিন্তু পাছত তুমি মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা। ১৬ আৰু মই পিতৃৰ ওচৰত মোৰ পাছে পাছে আহিবো।” ৩৭ পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন প্ৰভু, এতিয়াই নো কি কাৰণে আপোনাৰ পাছে পাছে যাব সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ নোৱাৰো? মই আপোনাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণকো দিম।” লগত থাকো (aión g165). ১৭ সেই সত্যৰ আত্মাক জগতে ৩৮ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰাণ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে আৰু দিবা নে? মই তোমাক অতি স্বৃপ্তকৈ কওঁ, তুমি মোক নাজানেও; তোমালোকে হ'লে তেওঁক জানা; কিয়নো তেওঁ দোকমোকালিতে কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে তিনি বাৰ তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অস্থীকাৰ কৰিবা।”

১৪ “তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওকা টেশ্বৰত বিশ্বাস

কৰা আৰু মোকো বিশ্বাস কৰা। ২ মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে; আৰু নথকা হ'লে তোমালোকক ক'লোহেঁতেন; কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰিবলৈ যাওঁ। ৩ যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰোঁ, তেনেহলে মই যি ঠাইত থাকোঁ, তোমালোকো সেই ঠাইতে থাকিবলৈ পাৰা, এই কাৰণে মই আকো আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম। ৪ মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, তোমালোকে তাৰ বাট জানা।” ৫ খোমাই যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ যায়, তাকেই আমি নাজানো; তেনেহলে বাট নো আমি কেনেকৈ জানিম?” ৬ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেন্দি নংগ'লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযাব নোৱাৰে। ৭ তোমালোকে মোক জনা হ'লে, মোৰ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন; এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানিছা আৰু দেখিছাও।” ৮ ফিলিপে যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, পিতৃক আমাক দেখুৱাওঁ, সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হ'ব।” ৯ যীচুৰে ক'লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলৈ, তেওঁ মোৰ পিতৃকেই দেখিলৈ; ইয়াৰ পাছতো পিতৃক দেখুৱাওঁক বুলি কেনেকৈ কৰ পাৰিলা?” ১০ “মই যে পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক কওঁ, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নকওঁ; কিন্তু পিতৃয়ে মোৰ লগত থাকি তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ সম্পৰ্ক কৰে। ১১ মই যে পিতৃত আছোঁ, আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, মোৰ এই

মাজত থাকিব। ১৮ মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি নাযাওঁ; মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আকো আহিম। ১৯ অলগ সময়ৰ পাছত জগতে মোক পূৰ্ণৰ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ'লে মোক দেখা পাৰা; কাৰণ মই জীয়াই আছোঁ বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা। ২০ সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে, মই পিতৃত আছোঁ আৰু তোমালোকো মোত আছা, ময়ো তোমালোকত আছোঁ। ২১ যি জনে মোৰ আজ্ঞা পাই পালন কৰে, সেই জনে মোক প্ৰেম কৰে; আৰু যি জনে মোক প্ৰেম কৰে, সেই জনক প্ৰেম কৰি, তেওঁৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব।” ২২ তেতিয়া ইক্ষৰিয়োত্তীয়া নহয়, আন যিহুদাই তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, কিনো হ'ল যে, আপুনি জগতৰ আগত প্ৰকাশিত নহয়, কিন্তু আমাৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব?” ২৩ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁক ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰিব। ২৪ যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, সেই জনে মোৰ বাক্যও পালন নকৰে; আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিবলৈ পাইছা, সেই বাক্য মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃবহে। ২৫ মই তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, এইবোৰ কথা তোমালোকক ক'লো; ২৬ কিন্তু সেই সহায়কৰ্তা পৰিত্ব আত্মা, যি জনক পিতৃয়ে মোৰ নামেৰে পঠিয়াৰ, তেওঁ তোমালোকৰ সকলো শিক্ষা দিব আৰু মই তোমালোক যি যি কৈছোঁ, এই আটাই কথা তোমালোকক সেঁৰাৰাৰ। ২৭ মই তোমালোকলৈ শান্তি এৰি যাওঁ, মোৰ শান্তি তোমালোকক দিওঁ; জগতে যেনেকৈ

দিয়ে মই তেনেকৈ নিদিওঁ। তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিব। ১৩ বন্ধুৰ বাবে নহওক, আৰু তয়াতুৰো নহওক। ২৮ মই তোমালোকক নিজৰ প্ৰাণ দিয়াৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেম আন ক'তো নাই। ১৪ যি দৰে ক'লো, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিলা, মই তোমালোকক মই যি যি আজ্ঞা দিওঁ, সেইহোৱে যদি পালন গৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিমা তোমালোকে কৰা, তেনেহলে তোমালোক মোৰ বন্ধু। ১৫ এতিয়াৰ পৰা যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহ'লে মই পিতৃ ওচৰলৈ যাব মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে যি ওলোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে আনন্দ কৰিলাহেঁতেন; কৰে দাসে সেই বিষয়ে নাজানে। মই তোমালোকক বন্ধু কিয়নো পিতৃ মোতকৈ মহান। ২৯ এইহোৱে ঘটা কালত বুলি কঠি, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ পৰা যি যি শুনিলোঁ; সেই তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাৰ আগেয়ে, বিষয়ৰোৱে তোমালোকক জনালোঁ। ১৬ তোমালোকে যে মই তোমালোকক এইহোৱে কথা ক'লোঁ। ৩০ তোমালোকৰ মোক মনোনীত কৰিলা এনে নহয়, মইহে তোমালোকক সৈতে মই অধিক কথা এতিয়া নহ'ম, কিয়নো জগতৰ মনোনীত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোক যেন ফলৱস্ত হোৱা, অধিকাৰী আহিছে; আৰু মোৰ ওচৰত তাৰ একো নাই। তাতে তোমালোকৰ ফল যেন স্থায়ী হয়। মোৰ নামেৰে ৩১ কিন্তু মই যে পিতৃক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৃয়ে মোক পিতৃৰ আগত যি খুজিবা, সেয়াই তেওঁ তোমালোকক দিয়া আজ্ঞাবোৰ মই যে পালন কৰোঁ, এই বিষয়ে জগতে দিব, এই কাৰণে তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১৭ জানিবলৈ; এতিয়া উঠা, আমি ইয়াৰ পৰা যাওঁকহ'ক।”

১৫ “ময়েই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা; মোৰ পিতৃ খেতিয়ক

২ গুচাই পেলায় আৰু যি যি ডালত গুটি ধৰে; সেইহোৱে ডালত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ তেওঁ পৰিক্ষাৰ কৰি দিয়ে। ৩ মই তোমালোকক কোৱা শিক্ষাব যোগেনি তোমালোক এতিয়া পৰিকৃত হৈছো। ৪ তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত নাথাকিলে, তোমালোকে ফলৱস্ত হব নোৱাৰিবা। ৫ ময়েই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন বহু ফলান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। ৬ কোনোৱে যদি মোৰ লগত নাথাকে, তেনেহ'লে তেওঁক শুকান ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ পেলোৱাত, সি শুকাই যায় আৰু সেইহোৱে গোটাই জুইত পেলাই দিয়া হয়, তাতে সেইহোৱে পোৰা যায়। ৭ তোমালোক যদি মোত থাকা আৰু মোৰ শিক্ষাও যদি তোমালোকত থাকে, তেনেহ'লে যি ইচ্ছা কৰা, তাকে খোজা, সেয়াই তোমালোকলৈ কৰা হব। ৮ ইয়াতে মোৰ পিতৃ মহিমান্বিত হয়, তোমালোকে অধিক ফল ধৰি নিজকে প্ৰামাণ কৰা যে, তোমালোক মোৰ প্ৰকৃত শিষ্য। ৯ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক তেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ; তোমালোকে মোৰ প্ৰেমতে থাকা। ১০ যদি মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেনেহলে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি, তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ; তোমালোকো তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰেমতে থাকিবা। ১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকত যেন থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে তোমালোকক এইহোৱে কথা মই ক'লোঁ। ১২ এই মোৰ আজ্ঞা, মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ

মই তোমালোকক এইহোৱে আজ্ঞা দিছোঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিব। ১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে জানিব লাগে যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ পূৰ্বে মোকেই ঘৃণা কৰিলে। ১৯ তোমালোক জগতৰ হোৱা হ'লে, জগতে তোমালোকক নিজৰ লোকৰ দৰে প্ৰেম কৰিলোহেঁতেন; কিন্তু তোমালোক জগতৰ নোহোৱা। মই তোমালোকক জগতৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলোঁ, এই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। ২০ মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিলোঁ সেই বিষয়ে সেৰৱণ কৰা, ‘এজন দাস তেওঁৰ গৰাকীতকৈ ডাঙৰ নহয়।’ তেওঁলোকে যদি মোক তাড়না কৰিলে, তেনেহলে তোমালোককো তাড়না কৰিব; মোৰ বাক্য যদি পালন কৰে, তেনেহলে তোমালোকৰ বাক্যও পালন কৰিব।

২১ কিন্তু যি জনে মোক পাঠিয়ালে, তেওঁক তেওঁলোকে নজনাৰ কাৰণে, মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক এইদৰে কৰিব। ২২ মই আহি তেওঁলোকক কথা নোকোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মবোৰক তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিলে। ২৫ বিধান-শাস্ত্ৰ এই বাক্য পূৰ্ণ হবলৈ, এই সকলো ঘটিল; যেনেদৰে তেওঁলোকৰ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘কোনো কাৰণ নোহোৱাতো তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিলে।’ ২৬ কিন্তু পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সেই সহায়কৰ্তা আহিব, সেই অগ্ৰসৰ হোৱা সত্যৰ আত্মক মই যেতিয়া তোমালোকলৈ পঠাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে

সাক্ষ্য দিব। ২৭ তোমালোক আদিরে পৰা মোৰ লগত ক'লে, “তেওঁ আমাক কি কবলৈ বিচাৰিছে, কিছু সময়ৰ থকাৰ কাৰণে, তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা।”

- ১৬** “মই তোমালোকক এই সকলোৰেৰ কথা এই কাৰণে কলোঁ, যাতে তোমালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসত বিখিন নজন্মোঁ। ২ মানুহোৰেৰ নাম-ঘৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰিব, সেই কালত তোমালোকক বধ কৰোঁতা প্ৰতিজনে ইশ্শৰৰ সেৱা কৰিছোঁ বুলি ভাৰিব, এনে কাল আহি আছে। ৩ তেওঁলোকে মোৰ পিতৃক আৰু মোক নজন্মাৰ কাৰণে এনে কৰ্মবোৰ কৰিব। ৪ কিন্তু যেতিয়া সেই সময় আহিব, তেতিয়া মই কোৱা কথাৰোৰ তোমালোকে মেন সোঁৰৱিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা এতিয়া তোমালোকক ক'লোঁ। মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে, এইবোৰ কথা আৰুণ্গিৰে পৰা কোৱা নাছিলোঁ। ৫ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে, এতিয়া মই তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘুৰি যাওঁ; তথাপি তোমালোকৰ কোনেও মোক এইদৰে সুধিৰ নিবিচৰা, ‘ভূমি নো কলৈ গৈ আছা?’? ৬ কিন্তু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কোৱা কাৰণে, তোমালোকৰ হৃদয় বেজাৰবে ভৰি পৰিছে। ৭ তথাপি, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ; মই যোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল, কিয়নো মই নগ'লে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ সেই সহায়কৰ্তা নাহিব; কিন্তু মই গ'লে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিম। ৮ তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে, ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে, জগতক দোষৰ প্ৰমাণ দিব। ৯ তেওঁ পাপৰ সম্পর্কত চেতনা দিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে; ১০ ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে বুজাৰ, কিয়নো মই এতিয়া পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, তোমালোকে মোক এতিয়া দেখিবলৈ নাপাৰা; ১১ আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে চেতনা দিব, কিয়নো এই জগতৰ অধিকাৰী সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। ১২ তোমালোকক ক'বলৈ মোৰ অনেক কথা আছে, কিন্তু সেই কথা এতিয়া গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতিৰিক্ত হব। ১৩ কিন্তু সেই সত্যৰ আত্মা যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ আটাই সত্যলৈ তোমালোকক পথ দেখুৱাই নিব; কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা একো কথা নক'ব; কিন্তু যি কথা শুনিব, সেই বিষয়েহে ক'ব আৰু তোমালোকক ভবিষ্যতৰ কথা জনাব। ১৪ তেওঁ মোক মহিমান্বিত কৰিব; কিয়নো মোৰ যি আছে, তেওঁ তাৰ পৰা লৈ, তোমালোকক জনাব। ১৫ পিতৃৰ যি যি আছে, সেই সকলো মোৰ; এই হেতুকে মই ক'লোঁ, সত্যৰ আত্মাই মোৰ পৰা সকলো গ্ৰহণ কৰি তোমালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিব। ১৬ কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত, মোক দেখিবলৈ পৰা।” ১৭ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে পৰম্পৰৰ মাজত আলোচনা কৰি পাছত মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা; ‘কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ?’ তেওঁ এই কথা কিয় কলে আমি বুজি পোৱা নাই।” ১৮ এতেকে তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁনো এইটো কি কৈছে, ‘অলপ সময়?’ তেওঁ কি কথা কৈ আছে আমি নাজানো।” ১৯ যীচুৰে দেখিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিৰ বাবে আগ্ৰহী, সেয়েহে মনৰ ভাৰ বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই যে তোমালোকক কলোঁ, ‘কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা, কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা’, এই কথাৰ ওপৰতে তোমালোকে আলোচনা কৰি আছা নে?” ২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে শোক কৰিবা; কিন্তু পাছত তোমালোকৰ সেই শোক আনন্দ হৈ যাব। ২১ প্ৰসৱৰ সময়ত উপস্থিত হোৱাত মহিলাই প্ৰসৱৰ বেদনাত দুখ পায়; কিন্তু সন্তান ওপজিলেই, জগতলৈ এটি শিশু জন্ম হোৱাৰ আনন্দত, বেছি সময়লৈ সেই বেদনা তেওঁৰ মনত নাথাকে। ২২ ঠিক সেইদৰে তোমালোকেও এতিয়া দুখত আছা; কিন্তু মই আকো তোমালোকক দেখা দিম; তেতিয়া তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ব আৰু তোমালোকৰ সেই আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব। ২৩ সেইদিনা মোক একো প্ৰশংসন নুস্বিধাৰি। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যদি কিবা খোজা, তেনেহলে তেওঁ তোমালোকক দিব। ২৪ এতিয়ালোকে মোৰ নামেৰে তোমালোকে একো খোজা নাই; খোজা, তেতিয়াহে পাবা, তেতিয়া তোমালোকৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ হব। ২৫ এইবোৰ কথা উপমাৰে মই তোমালোকক ক'লোঁ, যি সময়ত মই তোমালোকক উপমা দিব নোৱাৰিম, প্ৰকাশকৈ পিতৃৰ কথা জনাম, এনে সময় আহিছে। ২৬ সেইদিনা যি খোজা, মোৰ নামেৰে খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে, মই তোমালোকৰ হৈ পিতৃ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম; ২৭ কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে; কাৰণ তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলা আৰু মই যে পিতৃৰ পৰা আহিছোঁ, ইয়াকো বিশ্বাস কৰিলা। ২৮ মই পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা জগতলৈ আহিলোঁ; আকো জগতক এৰি এতিয়া মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” ২৯ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ক'লে, “চাওক, আপুনি এতিয়া স্পষ্টকৈ কেব ধৰিছে; আপুনি কোনো কথা অস্পষ্টকৈ কৈ থকা নাই। ৩০ এতিয়া আমি বুজি পালোঁ যে আপুনি সকলো জানে, কোনো ব্যক্তিয়ে আপোনাক সুধাৰ আগতেই আপুনি তাৰ উত্তৰ দিব পাৰে, আপুনি যে

ঈশ্বর পৰা আহিছে, ইয়াকে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ। ৩১ নাম মোক দিছা, তোমাৰ সেই নামত মই তেওঁলোকক যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া বিশ্বাস কৰিছা নে?” বক্ষা কৰিলোঁ; আৰু মই তেওঁলোকক পহৰা দিলোঁ; তাতে ৩২ চোৱা, এনে সময় আহিছে, আৰু প্ৰকৃতে এনে সময় তেওঁলোকক এজনো বিনষ্ট নহ'ল, কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰহে আহিব, যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সা-সম্পত্তি গোট শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ কৰিবলৈ বিনষ্ট হ'ল। ১৩ কিন্তু এতিয়া মই গোট হৈ থাকিবা আৰু মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি যাৰা, তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এই কাৰণে জগতে থাকেতেই তথাপি মই অকলশৰীয়া নহ'ও, কিয়নো পিতৃ মোৰ লগত এইবোৰ কথা কৈছোঁ। মোৰ আনন্দ যেন তেওঁলোকে আছে। ৩৩ এই কাৰণে মই তোমালোকক এইবোৰ কথা সম্পূৰ্ণৰূপে পায়া ১৪ মই তোমাৰ বাক্য তেওঁলোকক দিলোঁ; ক'লোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ শাস্তি পোৱা জগতত কিন্তু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰে, কাৰণ তেওঁলোক তোমালোকে কঢ় পাবা, কিন্তু নিৰ্ভয় হোৱা; মই জগতৰ জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহ'ও। ১৫ তেওঁলোকক ওপৰত জয় কৰিলোঁ।”

১৭ যীচুৱে এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, স্বগলৈ চুকু

তুলি ক'লে, “হে পিতৃ, এতিয়া সময় হৈছে; তোমাৰ পুত্ৰক মহিমাস্থিত কৰা, যাতে তোমাৰ পুত্ৰয়ো তোমাক মহিমাস্থিত কৰিব পাৰে; ২ যি দৰে সকলোকে অনন্ত জীৱন দিবলৈ তুমি সকলো মানুহৰ ওপৰত তোমাৰ পুত্ৰক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলা। (aiónios g166) ৩ এইটোৱে অনন্ত জীৱন; একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু শ্ৰীষ্টক তেওঁলোকে যেন জানে। (aiónios g166) ৪ তুমি মোক যি কৰ্ম কৰিবলৈ দিছিলা, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পথ্যৱীত তোমাক মহিমাস্থিত কৰিলোঁ ৫ এতিয়া, হে পিতৃ, তোমাৰ সান্নিধ্যৰে মোক মহিমাস্থিত কৰা। জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাবে, এতিয়া মোক মহিমাস্থিত কৰা। ৬ তুমি এই জগতৰ মাজৰ পৰা যি সকল মানুহক মোক দিলা, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য ধৰি বাখিছে। ৭ এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে, তুমি মোক যি যি দিছিলা, সেই সকলোৱেই যে, তোমাৰ কাষৰ পৰাই হৈছে। ৮ কিয়নো তুমি যি বাক্য মোক দিলা, সেই বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু তেওঁলোকে সেই সকলোকে গ্ৰহণো কৰিলে, মই যে তোমাৰ পৰা আছিলোঁ, ইয়াকো তেওঁলোকে সঁচাকৈ জানিলে আৰু তুমি যে মোক পঠালা সেয়াও বিশ্বাস কৰিলে। ৯ মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰিছোঁ। মই গোটেই জগতৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰা নাই, কিন্তু যি সকলক মোক দিলা, তেওঁলোকৰ কাৰণেহে কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁলোক তোমাৰ। ১০ মোৰ সকলো বস্ত তোমাৰ আৰু যি যি তোমাৰ, সেই সকলোৱেই মোৰ; মই তোমাৰ যোগেদিয়েই সেইবোৰত মহিমাস্থিত হৈছোঁ। ১১ মই এই জগতত রেছি দিন নাথাকো; কিন্তু এই লোক সকল হ'লে জগতত থাকিব, মই তোমাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। হে পবিত্ৰ পিতৃ, আমি যেনেকৈ এক হৈ আছোঁ, তোমাৰ নামেৰে মোক দিয়া লোক সকলো যেন তেনেকৈ এক হব পাৰো। ১২ মই তেওঁলোকৰ লগত থকা সময়ত, তুমি যি

এই জগতৰ পৰা নিবলৈ মই তোমাক প্ৰার্থনা নকৰোঁ, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক চয়তানৰ পৰা বক্ষা কৰা। ১৬ তেওঁলোক জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহ'ও। ১৭ তোমাৰ বাক্যই সত্য; সত্যতাৰে তোমাৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা। ১৮ তুমি যেনেকৈ মোক জগতলৈ পঠালা, ময়ো তেনেকৈ তেওঁলোকক জগতলৈ পঠালোঁ। ১৯ তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰিছোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্য বৃপে পবিত্ৰ হব পাৰো। ২০ মই কেৱল এওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰার্থনা নকৰোঁ, কিন্তু এওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক বিশ্বাস কৰা সকলোৱে কাৰণে প্ৰার্থনা কৰোঁ, ২১ গতিকে তেওঁলোক যেন সকলোৱে এক হয়; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ লগত আছা, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ লগত আছোঁ, তেনেকৈ তেওঁলোকেও যেন আমাৰ লগত থাকে, তাতে জগতে যেন বিশ্বাস কৰে তুমি যে মোক পঠিয়ালা। ২২ আৰু তুমি মোক যি মহিমা দিলা, সেই মহিমা ময়ো তেওঁলোকক দিলোঁ, সেই কাৰণে তেওঁলোক এক; আমি সকলোৱেই যেন এক হব পাৰোঁ, ২৩ তাৰ বাবে মই তেওঁলোকত আৰু তুমি মোৰ লগত থাকিবা, এইদৰে তেওঁলোক যেন সম্পূৰ্ণকৈ এক হয়, জগতে যাতে জানে তুমি মোক পঠিয়াইছা, আৰু তুমি যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলা, তেনেকৈ তেওঁলোককো প্ৰেম কৰা। ২৪ হে পিতৃ, মই বিচাৰো, তুমি মোক যি দিছা, যি ঠাইত মই আছোঁ, তেওঁলোকো যেন মোৰ লগত সেই ঠাইত থাকে, তুমি যি মহিমা মোক দিছা সেই মহিমা যেন তেওঁলোকে দেখিবলৈ পায়; কাৰণ জগত হ্ৰাপন কৰাৰ পূৰ্বেই তুমি মোক প্ৰেম কৰিলা। ২৫ হে ন্যায়াৰান পিতৃ, জগতে তোমাক নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ; আৰু তুমি যে মোক পঠালা, সেয়া তেওঁলোকেও জানিলে। ২৬ তুমি কোন হয়, সেই বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিছোঁ, আৰু ইয়াৰ পাছতো মই ইয়াকে কৰি থাকিম, তেতিয়া তুমি মোক যেনে প্ৰেম কৰা, তেওঁলোকেও একেদৰে আন লোকক প্ৰেম কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত থাকিম।

১৮ যীচুৱে এইবোৰ কথা কৈ, কিন্দ্ৰোণ উপত্যকাৰ সিপাৰে য'ত এখন বাগিছা আছিল, সেই ঠাইলৈ

তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে তালৈ ওলাই গ'ল; আবু সেই নহয় নে?" তেওঁ ক'লে, "মই নহয়।" ১৮ সেই ঠাইতে বাগিচাত তেওঁ আবু তেওঁৰ শিষ্য সকল সেমাল। ২ শক্রৰ দাস আবু বক্ষকবোৰে ঠাণ্ডাৰ কাৰণে জুই জ্বলাইছিল হাতত শোধাই দিয়া যিহুদায় সেই ঠাই চিনি পাইছিল; আবু থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল; পিতৰেও সিহতৰ লগত কিয়নো যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক লগত লৈ বহুত বাৰ থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল। ১৯ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে সেই ঠাইলৈ পৈছিল। ৩ তেতিয়া যিহুদায় প্ৰধান পুৰোহিত, যীচুক, তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ বিষয়ে আবু শিক্ষাৰ বিষয়ে ফৰীটী সকলৰ বিষয়া আবু সৈন্যৰ দল এটাৰ সৈতে সুধিলে। ২০ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "মই জগতৰ জোৰ, আৰিয়া আবু অস্ত্ৰ-শন্ত লৈ, সেই ঠাইত উপস্থিত আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; মই নাম-ঘৰত আবু মন্দিৰত, হ'ল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে, তেওঁৰ প্ৰতি কি ঘটিবলৈ গৈ ইহুদী সকলৰ গোটা খোৱা ঠাইত সদায় শিক্ষা দিলোঁ আবু আছে সেই বিষয়ে আগেয়ে জনাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ কেতিয়াও গুপ্তে একো কোৱা নাই। ২১ আপোনালোকে আগলৈ ওলাই গৈ তেওঁ সুধিলে, "তোমালোকে কোন মোক কিয় সুধি আছে? তেওঁলোকক সোধক যি সকলে জনক বিচাৰিছা?" ৫ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "নাচৰতায়া মোৰ কথা শুনিলো; তেওঁলোকক মই কি ক'লো, সেই যীচুক।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ময়েই সেই জন।" বিষয়ে তেওঁলোকে জানে।" ২২ যীচুৱে এইবোৰ কথা তেওঁক শক্রৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহুদাৰ তেওঁলোকৰ কোৱাত, ওচৰত থিয়ে হৈ থকা টেকেলাবোৰৰ মাজৰ সৈতে থিয়ে হৈ আছিল। ৬ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এজনে যীচুক চৰ মাৰিলে আবু ক'লে, "এনে ধৰণৰ উত্তৰ "ময়েই সেই জন", তেতিয়া তেওঁলোক পাছ ছুহকি আহিল মহা-পুৰোহিতক কিয় দিছা?" ২৩ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ আবু মাটিত পৰি গ'ল। ৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দিলে, "যদি মই কিবা অন্যায় কথা কৈছোঁ, তেতিয়াহলে আকো সুধিলে, "তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?" অন্যায় কথাৰ প্ৰমাণ দিয়া; কিন্তু যদি মই সঠিক কথা তেওঁলোকে ক'লে, "নাচৰতায়া যীচুক।" ৮ যীচুৱে উত্তৰ কৈছোঁ, তেনহলে মোক কিয় মাৰিছা?" ২৪ তাৰ পাছত দিলে, "মই তোমালোকক কৈছোঁ, ময়েই সেই জন; হাননে যীচুক, মহা-পুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ পঠাই এতকে যদি মোক বিচাৰিছা, তেনহলে এওঁলোকক দিলে, যীচুক তেতিয়া বাঞ্ছি থোৱা আছিল। ২৫ তাতে যাবলৈ দিয়া।" ৯ তেওঁ আগেয়ে কোৱা কথা সম্পূৰ্ণ হৰলৈ চিমোন পিতৰে থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল। তাত থকা এইবোৰ ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, "মোক যি সকলক দিলা, মানুহবোৰে তেওঁক সুধিলে, "তুমিও তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ তেওঁলোকৰ এজনকো মই হেৰুওৱা নাই।" ১০ তেতিয়া মাজৰ এজন নহয় নে?" তেওঁ অঞ্চীকাৰ কৰি ক'লে, "মই চিমোন পিতৰৰ, এখন তৰোৱাল আছিল, তেওঁ সেই নহয়।" ২৬ মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসে, যি জনৰ কাণ তৰোৱাল ফাঁকৰ পৰা উলিয়াই, মহা-পুৰোহিতৰ দাসক পিতৰে কাটি পেলাইছিল, তেওঁৰ সমন্বয়ী এজনে ক'লে, ঘাপ মাৰি, তাৰ সেঁ কাণ খন কাটি পেলালে। সেই দাসৰ "মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগিছাত দেখা নাছিলো নে?" নাম আছিল 'মক্ষ'। ১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক ক'লে, ২৭ তেতিয়া পিতৰে আকো অঞ্চীকাৰ কৰিলে; আবু সেই "তৰোৱাল ফাঁকত সুমুৰাই থোৱা; পিতৰে মোক যি দুখৰ সময়তে তৎক্ষণাত কুকুৰাই ডাক দিলে। ২৮ ইয়াৰ পাছত পান-পাত্ৰ দিলে, মই তাতে পান নকৰিম নে?" ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক কায়াফাৰ ঘৰৰ পৰা প্ৰিটৰিয়ামলৈ লৈ সৈন্য দল আবু তেওঁলোকৰ সেনাপতি আবু ইহুদী সকলৰ গ'ল; তেতিয়া সময় বাতিপুৰা আছিল; তেওঁলোকে নিজেই বৰ্খীয়াবোৰে যীচুক ধৰি বাঞ্ছি, ১৩ প্ৰথমতে হাননৰ ওচৰলৈ প্ৰিটৰিয়ামৰ ভিতৰত সোমাৰবলৈ মন নকৰিলে, জানোছা লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা তেওঁলোক অশুচি হৈ পৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-কায়াফাৰ শভৰেক আছিল। ১৪ এই কায়াফাই ইহুদী পৰ্বতৰ ভোজ খাৰলৈ আশা কৰি আছিল। ২৯ এতকে সকলক পৰামৰ্শ দিছিল যে, "লোক সকলৰ কাৰণে এজন পীলাতে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক সুধিলে, "তোমালোকে মানুহ মৰা ভাল।" ১৫ তেতিয়া চিমোন পিতৰ আবু আন এই মানুহ জনৰ বিপক্ষে কি গোচৰ আনিছা?" ৩০ এজন শিষ্য যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। সেই শিষ্যৰ মহা- তেওঁলোকে উত্তৰ দি পীলাতক ক'লে, "এই লোক জন পুৰোহিতৰ সৈতে চিনাকি থকা বাবে যীচুৱে সৈতে মহা- দুৰ্ঘন্মী নোহোৱা হ'লে, আপোনাৰ হাতত এওঁক শোধাই পুৰোহিতৰ চোতাললৈ সোমাই গ'ল। ১৬ কিন্তু পিতৰ নিদিলোহেঁতেন।" ৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক দুৱাৰৰ বাহিৰত থিয়ে হৈ থাকিল। এই হেতুকে মহা- ক'লে, "এওঁক লৈ যোৱা তোমালোকৰ বিধানৰ মতে পুৰোহিতৰ চিনাকি সেই আন শিষ্যই আকো বাহিৰলৈ তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰা।" ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, আহি, দুৱাৰী মহিলা গৰাকীক কৈ, পিতৰক ভিতৰলৈ "কাকো প্ৰাণদণ্ড দিবলৈ বিধান অনুসৰি আমাৰ ক্ষমতা আনিলে। ১৭ তাতে সেই দুৱাৰী মহিলা গৰাকীয়ে পিতৰক নাই।" ৩২ কিদৰে তেওঁৰ মৃত্যু হৈ এই বিষয়ে যীচুৱে যি ক'লে, "তুমিও এই মানুহ জনৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন কথা ইঙ্গিত দিছিল, সেই ধৰণৰে মৰিবলৈ এই ইঙ্গিত

সিদ্ধ হ'বলে এনে হ'ল। ৩৩ এতেকে পীলাতে আকৌ ইহুদী সকলে পীলাতক উভৰ দিলে, “আমাৰ এক বিধান প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই হৈ, যীচুক সুধিলে ‘তুমি আছে, সেই বিধানৰ মতে তাৰ প্ৰাপদণ হোৱা উচিত; ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?’ ৩৪ যীচুৱে উভৰ দিলে, ‘তুমি কিয়নো সি নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰে।’ নিজেই এই কথা সুধিছা নে নাইবা অন্য লোকে মোৰ ৮ তেতিয়া পীলাতে এই কথা শুনি বৰ ভয় পালে, ৯ বিষয়ে তোমাক এই কথা সুধিবলৈ ক'লে?” ৩৫ পীলাতে তেওঁ প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই যীচুক আকৌ সুধিলে, উভৰ দিলে, “মই জানো ইহুদী মানুহ? তোমাৰ নিজৰ ‘তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?’ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একোঁ জাতিৰ লোক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে মোৰ হাতত উভৰ নিদিলো। ১০ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “তুমি তোমাক শোধাই দিলে; তুমি কি কৰ্ম কৰিলা?” ৩৬ যীচুৱে মোক একোঁ কথা নোকোৱা নে? তোমাক যে এৰি দিবলৈ উভৰ দিলে, “মোৰ বাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ বাজ্য মোৰ ক্ষমতা আছে আৰু তোমাক ক্ৰুচত দিবলৈকো মোৰ এই জগতৰ হোৱা হ'লে ইহুদী সকলৰ হাতত যাতে মোক ক্ষমতা আছে, ইয়াক তুমি নাজানা নেকি?” ১১ যীচুৱে শোধাই দিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মোৰ সেৱক সকলে তেওঁক উভৰ দিলে, “ওপৰৰ পৰা ক্ষমতা নিদিয়া হ'লে, মোক বক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাণপণে যুদ্ধ কৰিলৈহেঁতেন; কিন্তু মোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ একোঁ ক্ষমতা নহ'লহেঁতেন; এই এতিয়া মোৰ বাজ্য ইয়াত নহয়।” ৩৭ তেতিয়া পীলাতে কাৰণে, যি জনে তোমাৰ হাতত মোক শোধাই দিলে; তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে তুমি ৰজা নে?” যীচুৱে উভৰ তেওঁৰেই পাপ গুৰুতৰ।” ১২ এই উভৰ শুনি পীলাতে দিলে, “মই যে ৰজা হওঁ, ইয়াক তুমিয়েই কৈছ। সত্যতাৰ তেওঁক এৰি দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু ইহুদী সকলে পক্ষে সাক্ষ্য দিলৈ মই জন্ম ধৰি এই জগতলৈ আহিলোঁ। আটাহ পাৰি ক'লে, “যদি এওঁক এৰি দিয়ে, তেনেহলে যি কোনোৱে এই সত্যৰ পক্ষত আছে, তেওঁলোকে মোৰ আপুনি চীজাৰৰ বক্স নহয়; যি কোনোৱে নিজকে নিজে কথা শুনে।” ৩৮ পীলাতে তেওঁক ক'লে, “সত্য নো কি?” ৰজা পাতে, তেওঁ চীজাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়।” ১৩ এইবোৰ এই কথা সুধি তেওঁ পুনৰ বাহিৰত থকা ইহুদী সকলৰ কথা শুনি, পীলাতে যীচুক পুনৰ বাহিৰলৈ অনালে, আৰু ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, “মই এই মানুহ জনৰ ইৰী ভাষাৰে যাক গৰথা বোলে, এনে শিলপতা নামেৰে একোঁ দোষ দেখা পোৱা নাই। ৩৯ তোমালোকৰ এটা ঠাইত সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বিচাৰৰ আসনত বহিল। নিয়ম আছে, সেই নিয়ম অনুসৰে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ সময়ত ১৪ তেতিয়া নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ আয়োজনৰ দিনৰ প্রায় বাৰটা মই তোমালোকলৈ এজনক এৰি দিব লাগে, তোমালোকৰ বজাৰ সময় হৈছিল আৰু পীলাতে ইহুদী সকলক ক'লে, যদি ইচ্ছা হয়, তেনেহলে মই তোমালোকলৈ ইহুদী সকলৰ “চোৱা, য়া তোমালোকৰ ৰজা” ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাক এৰি দিম নে?” ৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাহ পাৰি ক'লে, “দূৰ কৰক, দূৰ কৰক, ক্ৰুচত দিয়ক।” আটাহ পাৰি ক'লে, “এই মানুহ জনক নহয় কিন্তু বাৰাবাক পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ বজাক নো এৰি দিয়ক।” সেই ‘বাৰাবাৰা’ এজন ডকাইত আছিল।

১৯ তেতিয়া পীলাতে যীচুক চাবুকেৰে কোৰাবলৈ আদেশ দিলে। ২ তাৰ পাছত সৈন্য সকলে কাঁইট্ৰে কিৰীটি সাজি যীচুৰ মূৰত দি, বেঞ্চে কাপোৰ পিঙ্কালে; ৩ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কৰলৈ ধৰিলো, “অভিনন্দন, হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, য়া হওক!” এইদৰে কৈ তেওঁক চৰ মাৰিবলৈ ধৰিলো। ৪ পীলাতে আকৌ বাহিৰলৈ গৈ মানুহৰোক ক'লে, “চোৱা, মই এওঁত একোঁ দোষ নাপালোঁ আৰু সেয়েহে তোমালোকে জানিবৰ কাৰণে, এওঁক তোমালোকৰ সন্মুখলৈ উলিয়াই আনিছো।” ৫ এনেতে যীচুক কাঁইটৰ কিৰীটি আৰু উজ্জল বৰণীয়া কাপোৰ পিঙ্কাই বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলো। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে “চোৱা, এই জনেই সেই মানুহ!” ৬ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়া সকলে যীচুক দেখি, আটাহ পাৰি ক'লে, “ক্ৰুচত দিয়ক, ক্ৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে নিজে এওঁক নি ক্ৰুচত দিয়াগৈ; কিয়নো মই এওঁত একোঁ দোষ নাপালোঁ।” ৭

উন্নত দিলে, “মই যি লিখিলোঁ, লিখিলোঁরেই”। ২৩ পাছত নগৰৰ যোচেফ নামেৰে যীচুৰ এজন শিষ্যই, যি জন ইহুদী সৈন্য সকলে যীচুক ক্রুচত দিলে, তেওঁৰ পিঙ্গা কাপোৰ সকলৰ ভয়ত ঘোপনে আছিল, সেই জনে যীচুৰ দেহ নিবৰ চাৰি ভাগ কৰি, গাইপতি ভাগ এভাগ ল'লে; আৰু তেওঁৰ বাবে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে; তাতে পীলাতে অনুমতি চোলাও ল'লে। সেই চোলা সিয়নি নোহোৱাকৈ ওপৰৰে দিয়াত, তেওঁ গৈ যীচুৰ দেহটো নমাই লৈ গল। ৩৯ তেওঁৰ পৰা গোটেইটো খোৱা আছিল। ২৪ এই কাৰণে তেওঁলোকে লগত নীকন্দীমো আছিল, এই জনে প্ৰথম বাৰ বাতি পৰম্পৰে ক'লে, “এইটো চোলা আমি ফালি নেপেলোও, যীচুক চাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেৱোঁ আই গন্ধৰস কিন্তু এইটো পাৰ বাবে চিঠি খেলোৱা হওকা” শাস্ত্ৰীয় মিহালি কৰা প্ৰায় চৌক্ৰিশ কিলোগ্ৰাম সুগন্ধি আনিলে। বচন সিদ্ধ হবলৈ এনে হ'লা “তেওঁলোকে নিজৰ মাজত ৪০ এইদৰে তেওঁলোকে যীচুৰ দেহ লৈ, ইহুদী সকলৰ মোৰ পিঙ্গা কাপোৰ ভাগ-বাঁটি ল'লো। ইয়াক নাফালি মৈদামত থোৱা বীতি অনুসৰি সেই সুগন্ধি সানি শণ সূতাৰ কোনে পাৰ চিঠি খেলালো” ২৫ এতেকে সৈন্য সকলে মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই তেওঁক মৈদামত থলো। ৪১ এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে যীচুৰ ক্রুচৰ ওচৰতে তেওঁৰ মাক, আৰু যি ঠাইত যীচুক ক্রুচত দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে মাকৰ ভন্নীয়েক, ক্লোপাব তিৰোতা মৰিয়ম, আৰু মগদলীনী এখন বাগিচা আছিল; সেই বাগিচাতে কেতিয়াও কোনো মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল। ২৬ যেতিয়া যীচুৰে তেওঁৰ মাক লোকক নোহোৱা, এনে এটা নতুন মৈদামো আছিল। ৪২ আৰু যি শিষ্যক তেওঁ প্ৰেম কৰিছিল, সেই শিষ্য ওচৰত থিয় কাৰণ সেইদিনা ইহুদী সকলৰ আয়োজনদিন হোৱাত, হৈ থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ মাকক ক'লে, “হে নাৰী, সেই মৈদাম ওচৰত থকা কাৰণে, তেওঁলোকে তাতে যীচুক চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ!” ২৭ তেতিয়া তেওঁ সেই শিষ্যকো শুৱাই থলে।

ক'লে, “চোৱা, সৌৱা তোমাৰ মাতৃ! সেই সময়ৰে পৰা

সেই জন শিষ্যাই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গল। ২৮ ইয়াৰ

পাছত যীচুৰে বুজিলে যে সকলো কৰ্ম এতিয়া শেষ হ'ল;

সেয়েহে শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'বৰ কাৰণে ক'লে, “মোৰ

পিয়াহ লাগিছে”। ২৯ সেই ঠাইত চিৰকাৰে পূৰ হোৱা এটা

পাত্ৰ আছিল; তাতে তেওঁলোকে চিৰকাৰে পূৰ হোৱা স্পঞ্জ

এডোখৰ এচোৰ এডালত লগাই, তেওঁৰ মুখত দিলো। ৩০

তাতে যীচুৰে সেই চিৰকাৰ পাই ক'লে, “সিদ্ধ হ'ল”; তাৰ

পাছত তেওঁ মূৰ দোৱাই আতা অৰ্গন কৰিলো। ৩১ সেইদিন

আয়োজনদিন হোৱাত, বিশ্রামবাৰত দেহ ক্রুচৰ ওপৰত

নাথাকে, (সেই বিশ্রামবাৰ দিনটো এটা বিশেষ দিন বা

বৰ-দিন আছিল, কিয়নো সেইদিনা নিস্তাৰপৰ্বত দিনো

আছিল), এই কাৰণে তেওঁলোকৰ তাৰি ভাঙি, দেহ তললৈ

নমাবৰ বাবে ইহুদী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে।

৩২ তাতে সৈন্য সকলে আহি, যীচুৰ লগত ক্রুচত দিয়া,

প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় জনৰো ভৰি ভাঙিলে। ৩৩ কিন্তু যেতিয়া

যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা দেখি,

ভৰি নাভাঙিলো। ৩৪ তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে

শোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলো; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা

তেজ আৰু পানী ওলাই আছিল। ৩৫ এই ঘটনা যি জনে

দেখিলে সেই জনে আহি এই বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ

সাক্ষ্য সত্য; আৰু তেওঁ জনে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে,

এই কাৰণে তোমালোকেও যেন বিশ্বাস কৰা। ৩৬ কিয়নো

‘তেওঁৰ এডাল হাড়ো ভঙ্গ নহব’, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই বচন

সিদ্ধ হ'বলৈহে, এই সকলো ঘটনা ঘটিল। ৩৭ ধৰ্মশাস্ত্ৰই

পুনৰ আন এঠাইত কৈছে, ‘তেওঁলোকে যি জনক বিন্দিলে,

সেই জনলৈকে দৃষ্টি কৰিব’। ৩৮ ইয়াৰ পাছত অৰিমাথিয়া

২০ সঞ্চাহৰ প্ৰথম দিনা অতি বাতিপুৰা, আন্ধাৰ

থাকোতেই, মগদলীনী মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত

গৈ, মৈদামৰ পৰা শিলটো আতৰাই থোৱা দেখিলে। ২

তাতে তেওঁ দৌৰ মাৰি, চিমোন পিতৰ আৰু যীচুৰ প্ৰিয় সেই

আন শিষ্যৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁলোকক ক'লে, কোনোবাই

প্ৰভুক মৈদামৰ পৰা নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে, সেই

বিষয়ে আমি নাজানো। ৩ তাতে পিতৰ আৰু সেই আন

শিষ্য সকল বাহিৰলৈ ওলাই আহি মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল।

৪ তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল, কিন্তু অন্য শিষ্য

জন পিতৰক পাছ পেলাই আগত দৌৰিৰ গৈ প্ৰথমে মৈদামৰ

ওচৰ পালে; ৫ আৰু তেওঁলোকে চাপৰি চাই, পৰি থকা

শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ দেখিলে, কিন্তু মৈদামৰ ভিতৰলৈ

নোসোমাল। ৬ তাতে চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে

আহি মৈদামত সোমাল, আৰু দেখিলে যে, শণ সূতাৰ মিহি

কাপোৰ কেইখন সেই ঠাইতে পৰি আছে, ৭ কিন্তু যি

গামোচা তেওঁৰ মূৰত আছিল, সেই গামোচা সেইবোৰ

কাপোৰৰ লগত নাই, সুকীয়াকৈ এঠাইত মেৰিয়াই থোৱা

আছে। ৮ ইয়াৰ পাছত যি জন শিষ্য মৈদামলৈ প্ৰথমতে

গৈছিলে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই সকলো দেখি বিশ্বাস

কৰিলে। ৯ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰ এই কথা কোৱা হৈছে যে

‘মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পুনৰায় উঠিব’, শাস্ত্ৰৰ

এই শিক্ষা তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাছিল। ১০

তাতে সেই দুজন শিষ্য পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুটি গ'ল। ১১

কিন্তু মৰিয়মে মৈদামৰ বাহিৰত থিয় হৈ কান্দি আছিল;

আৰু কান্দি কান্দি মৈদামৰ ভিতৰলৈ মূৰ দোৱাই চকু

ফুৰবলে, ১২ যীচুৰ দেহ শুৱাই থোৱা ঠাইৰ মূৰ-শিতানত

এজন আৰু ভৰি-পথানত এজন, এনেদৰে দুজন শুক্র

বন্ধ পরিধান করা স্বর্গৰ দুটক বহি থকা দেখিলে। ১৩ দুৱাৰ বন্ধ হৈ থকাতো, যীচুৱে আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, তেতিয়া তেওঁলোকে মৰিয়মক সুধিলে, “হে নাৰী, কিয় “তোমালোকৰ শাস্তি হওক”। ২৭ তেতিয়া তেওঁ খোমাক কান্দিছাঃ?” তেওঁ ক'লে, “কোনোবাই মোৰ প্ৰভুক নিলে; ক'লে, “ইয়াত তোমাৰ আঙুলি দি, মোৰ হাত চোৱা; আৰু কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে নাজানো।” ১৪ এই কথা কৈ, তোমাৰ হাত মেলি, মোৰ কোষত সুমুউৱা। অবিশাসী নহৈ তেওঁ পাছফাললৈ মুখ ঘূৰাই, যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে; বিশ্বাসকাৰী হোৱা।” ২৮ খোমাই উভৰ দি তেওঁক ক'লে, কিন্তু তেৱেই যে যীচু, তেওঁ চিনি নাপালে। ১৫ তেতিয়া “হে মোৰ প্ৰভু, হে মোৰ ঈশ্বৰ!” ২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, “হে নাৰী, তুমি কিয় কান্দিছা? “মোক দেখাৰ কাৰণেহে তুমি বিশ্বাস কৰিছা। যি সকলে কোন জনক নো বিচিহ্নিছা?” তেতিয়া তেওঁ বাবীচোৱা নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই ধন্য।” ৩০ যীচুৱে বুলি ভাবি তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, আপুনি যদি তেওঁক তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ আগত ইয়াতকৈয়ো অনেক আচাৰিত এই ঠাইৰ পৰা নিলে, তেনেহলে ক'ত থলে, মোক কওক; চিন দেখুৱাইছিল, যিবোৰ এই পৃষ্ঠকত লিখা নাই। ৩১ মই তাৰ পৰা তেওঁক লৈ যাম।” ১৬ যীচুৱে তেওঁক কিন্তু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ত্ৰীষ্ণ, ইয়াক যেন তোমালোকে ক'লে, “আ', মৰিয়মা” তেতিয়া মৰিয়মে মুখ ঘূৰাই ইত্বা বিশ্বাস কৰা, বিশ্বাস কৰি তেওঁৰ নামত যেন জীৱন পোৱা, ভাষাৰে ক'লে ‘ৰবুণি’ ইয়াৰ অৰ্থ, ‘হে গুৰু’ ১৭ যীচুৱে এই কাৰণে এইবোৰ কথা লিখা হ'ল।

তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক নুচুৱা, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ এতিয়ালৈকে মই উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাই সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱাইগে, যি জন মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰো দেখৰ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মই উঠ' যাওঁ” ১৮ তেতিয়া মগদলীনী মৰিয়ম গ'ল আৰু শিষ্য সকলক এই সহাদ দিলে যে, “মই প্ৰভুক দেখিলোঁ” মৰিয়মে তেওঁলোকক জনালে যে ‘তেৱেই মোক এই কথা ক'বলৈ ক'লে। ১৯ সেইদিনা সন্ধিয়া সময়, এই দিন সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন আছিল, শিষ্য সকল এটা ঘৰত গোট খালো তেওঁলোক থকা ঘৰৰ দুৱাৰবোৰ ইহুদী সকলৰ ভয়ত বন্ধ কৰি ল'লে, তেতিয়া যীচুৱে আহি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে “তোমালোকৰ শাস্তি হওক”。 ২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালো। তাতে শিষ্য সকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দ কৰিলো। ২১ এই কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “তোমালোকৰ শাস্তি হওক, পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক পঢ়ালে, ময়ো তেনেকৈ তোমালোকক পঠিয়াই দিম”。 ২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিশ্বাস পেলাই ক'লে, “পৰিব্ৰত আত্মা গ্ৰহণ কৰা। ২৩ তোমালোকে যি সকলৰ পাপ ক্ষমা কৰিবা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হৰ; আৰু যি সকলৰ পাপ ক্ষমা নকৰা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা নহৰা।” ২৪ থোমা, বাৰ জনৰ মাজৰ যাক দিয়ুমো বোলে, তেওঁ যীচু অহা সময়ত তেওঁলোকৰ লগত নাছিল। ২৫ এতকে আন শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ।” কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁৰ হাতত গজালৰ চিন নেদেখিলে আৰু গজালৰ চিনত মোৰ আঙুলি নুসুমুৱালো, আংৰু তেওঁৰ কোষত হাত নুসুমুৱালো মই কোনোমতে বিশ্বাস নকৰোঁ।” ২৬ আকো আঠ দিনৰ পাছত, তেওঁৰ শিষ্য সকল থোমাৰ সৈতে ভিতৰত থাকোঁতে,

২১ এই সকলোবোৰ ঘটি যোৱাৰ পাছত যীচুয়ে নিজকে তিবিৰিয়া সাগৰৰ দাঁতিত শিষ্য সকলৰ সন্মুখত দেখা দিলো। এই ভাবে যীচুৱে পুনৰ শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে: ২ চিমোন পিতৃ আৰু যাক দিয়ুমো বোলে, সেই থোমা, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ কাণ্ডা নগৰত থকা নথনেল আৰু চিৰদিয়ৰ পুতেক দুজন আৰু আন দুজন যীচুৰ শিষ্য, এওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে আছিল। ৩ চিমোন পিতৃৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ”। তেওঁলোকে ক'লে, “আমিও, তোমাৰ লগত যাওঁ”। এই বুলি তেওঁলোক ওলাই গৈ নারাত উঠিল; কিন্তু সেই ৰাতি তেওঁলোকে একোকে নাপালে। ৪ পাছত ৰাতি পুৱালত, যীচু বামত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ যে যীচু, ইয়াক সেই শিষ্যকেইজনে নাজানিলে। ৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “হেৰ যুৱক সকল, তোমালোকৰ লগত কিবা খোৱা বন্ধ আছে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক উভৰ দিলে, “নাই।” ৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “নাৰৰ সোঁফালে জাল পেলোৱা, তেতিয়াহে পাৰা”। তাতে তেওঁলোকে জাল পেলালে আৰু বহুত মাছ লাগিল, মাছৰ ভৰত, জাল টানি তুলিবই নোৱাৰিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৰ প্ৰিয় শিষ্যই পিতৃক ক'লে, “এৱেই প্ৰভু”। যেতিয়া চিমোন পিতৃৰে এই কথা শুনিলে যে, এৱেই ঈশ্বৰ, তেতিয়া তেওঁ গাত চোলা পিঙ্কি নিজেই জাঁপ মাৰি সাগৰত পৰিল (কিয়নো তেওঁ সাধাৰণভাৱে কাপোৰ পিঙ্কি আছিল)। ৮ কিন্তু আন শিষ্যকেইজনে, মাছে সৈতে জাল টানি টানি নাৰেৰে আহিল; তেওঁলোক বাম পাৰলৈ বেছি দুৰ নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক বামৰ পৰা দুশ হাত মানৰ অধিক আতৰত নাছিল। ৯ পাছত তেওঁলোক বামত উঠিল, তাতে কয়লাৰ জুইৰ ওপৰত মাছ আৰু পঠা দেখিলো। ১০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা তাৰ পৰা কিছুমান মাছ আনাগৈ”। ১১ তেতিয়া চিমোন

পিতরে নারত উঠি, এশ দুইকুবি তেব টা; বৰ মাছৰে থাকে, মই যদি এনেদৰে থকাটো বিচাৰো, তেনেহলে ভৰি থকা জাল টানি বামলে তুলিলে; ইমানবোৰ মাছ তাত তোমাৰ কি কাম? অকল ইয়াকেহে কৈছিল। ১৪ লাগিলতো, জাল নাফাটিল। ১৫ যীচুৱে তেওঁলোকক যি জনে এইবোৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে আৰু এইবোৰ ক'লে, “আহা তোমালোকে পুৱাৰ আহাৰ ভোজন কৰাহি”। লিখিলে, এৱেই সেই শিষ্য; আমি জানো যে, তেওঁৰ সাক্ষ্য তেতিয়া তেৱেই যে প্ৰভু, ইয়াকে জানি ‘তুমি নো কেন?’ সত্য। ১৬ ইয়াৰ বাহিৰেও যীচুৱে বহু কৰ্ম কৰিলো সেই এই বুলি সুধিবলৈ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো এজনৰ সকলোকে এটা এটাকৈ লিখিবলৈ গ'লে, যিমানবোৰ পুস্তক সাহস নহ'ল। ১৭ পাছত যীচুৱে আহি, পিঠা আৰু মাছ লৈ হ'ব, বোধ কৰোঁ, সিমানবোৰ পৃথিবীতো নথৰিব।

তেওঁলোকক দিলে। ১৪ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ
পাছত, এইদৰে তৃতীয় বাৰ যীচুৱে শিষ্য সকলক দৰ্শন
দিলে। ১৫ তেওঁলোকে আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত, যীচুৱে
চিমোন পিতৰক সুধিলে, “হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন, তুমি
এই সকলোতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে
তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ,
আপুনি জানে”। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰ-শোৱালি
সকলক চৰোৱা।” ১৬ পুনৰ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে,
“হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?”
পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; আপোনাক মই প্ৰেম
কৰোঁ, এই বিষয়ে আপুনি জানে।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে,
“মোৰ মেৰবোৰ প্ৰতিপালন কৰা।” ১৭ তৃতীয় বাৰ তেওঁ
সুধিলে, “হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰা
নে?” পিতৰে অসংতোষ কৰি ক'লে, ‘তেওঁ কিয় আকৌ
তৃতীয় বাৰ এই কথা সুধিলে, তুমি মোক ভাল শোৱা নে?’
ইয়াকে ভাৰি তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি সকলো জানে;
মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে।” যীচুৱে
তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰক চৰোৱা। ১৮ মই তোমাক
সঁচাকৈ কওঁ, তুমি ডেকা কালত, নিজে নিজৰ কঁকাল বাঞ্ছি,
য'লৈকে ইচ্ছা ত'লৈকে গৈছিলা; কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া
হ'বা, তেতিয়া হাত মেলিবা আৰু অংঘান লোকে তোমাৰ
কঁকাল বাঞ্ছি, তোমাৰ য'লৈ যাবাৰ ইচ্ছা নাই, ত'লৈকে
তোমাক লৈ যাব।” ১৯ তেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথাবৰে
বুজাই দিলে যে, তেওঁ কেনে মৰণেৰে দৈশ্বৰক মহিমাহিত
কৰিব। এইদৰে কোৱাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে,
“মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২০ তেতিয়া পিতৰে মুখ ঘৰাই,
যি জনে বাতিৰ ভোজনৰ সময়ত, যীচুৰ বুকুলৈ হাউলি গৈ
সুধিছিল, ‘হে প্ৰভু, আপোনাক শক্ৰৰ হাতত কোনে শোধাই
দিব?’ যীচুৰ সেই প্ৰিয় শিষ্যক পাছে পাছে আহা দেখিলে।
২১ তাতে পিতৰে তেওঁক দেখি, যীচুক সুধিলে, “হে প্ৰভু,
এই মানুহ জনৰ কি অৱস্থা হ'ব?” ২২ তেতিয়া যীচুৱে
ক'লে, “মই আহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে”, মই যদি
এনেদৰে থকাটো ইচ্ছা কৰোঁ, তেনেহলে তাৰ পৰা তোমাৰ
কি হ'ব? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা।” ২৩ এই কথা ভাই
সকলৰ মাজত বিয়াপি গ'ল; সেই শিষ্য নমৰিব বুলি যীচুৱে
তেওঁক কোৱা নাই; কিন্তু ‘মই আহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই

আবু দৰাব কাৰণে বিভূষিতা কল্যা যেনে, তেনেকৈ যুগ্মত হোৱা, সেই পৰিত্ব নগৰ নতুন ধৰ্মালেমক, ঈশ্বৰৰ পৰা,
অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “সৌৱা ঢোৱা!!”

লোক সকলৰ সহিত ঈশ্বৰৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব,

আবু ঈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব।

প্ৰকাশিত বাক্য ২১:২-৩

প্রকাশিত বাক্য

১৯ এইবোর ঘটনা ঘটার পাছত, মই স্বর্গত থকা বৃহৎ এখন চোকা তরোরাল ওলায় আরু তেওঁ লোহার দণ্ডেরে এদল মানুহৰ মহাদ্বনি শুনিলোঁ, বোলে, “হাল্লিলুয়া! তেওঁলোকক শাসন করিব; আরু সুর্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্রচণ্ড পরিদ্রাশ, যহিমা আরু পৰাক্রম আমাৰ ঈশ্বৰৰ। ২ তেওঁৰ ক্ষেত্ৰবৃপ্ত দ্রাক্ষাৰসৰ পেৰাশাল তেৱেই গচকে। ১৬ তেওঁৰ সকলো সোধ-বিচাৰ, সত্য আৰু ন্যায়; তেওঁ সেই মহা- বন্ধুত আৰু কৰণ্গত, এই নাম লিখা আছে, “ৰজাৰো বেশ্যাৰ বিচাৰ কৰিলে সেই বেশ্যাই নিজৰ বেশ্যা-কৰ্মৰ বজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।” ১৭ পাছত মই সুৰ্য্যত থিয় হোৱা দ্বাৰা পৃথিবী উষ্ট কৰিছিলা যি বজ্ঞপাত তাইয়ে বোৱাইছিল, এজন দূত দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আকাশত উড়ি তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ বজ্ঞপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'লে, ফুৰা সকলো পঞ্চীকৰ বৰ মাতৰে বিশিষ্যাই ক'লে, “আহা, ই।” ৩ আৰু তেওঁলোকে পুণ্যাই ক'লে, “হাল্লিলুয়া! আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ তোজনৰ বাবে একলগ হোৱা। ১৮ তাইৰ দৰেঁা চিৰকাল তাইৰ পৰা উষ্ট থাকিব।” (aiónn g165) তোমালোকে বজা সকলৰ মঙ্গহ, সেনাপতি সকলৰ মঙ্গহ, ৪ পাছত সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত শক্তিমন্ত সকলৰ মঙ্গহ, যোঁৰা আৰু তাত উষ্ট থকাবোৰৰ প্ৰাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডতে আৰাধনা মঙ্গহ, দুয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সুৰু আৰু বৰ সকলোৰে কৰিলো তেওঁলোকে কলে, “আমেনা হাল্লিলুয়া!” ৫ তেতিয়া মঙ্গহ আহি খোৱা।” ১৯ পাছত সেই পশু আৰু পৃথিবীৰ সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে, “হে ঈশ্বৰৰ বজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৰকো গোট খোৱা দাস সকল, হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল, তোমালোক সুৰু দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই ঘোঁৰাত উষ্ট জনৰ লগত বৰ সকলোৱে আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্মৃতি কৰাব।” ৬ পাছত বৃহৎ তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল। ২০ তেতিয়া পশু আৰু তাৰে সৈতে যি ভাঁৰি-কোৱা ভাববাদীয়ে নিচিনা আৰু ঘোৰ মেঘ-গৰ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী তাৰ আগত আচৰিত চিন দেখুৰাইছিল, যাৰ দ্বাৰাই সেই শুনিলোঁ, “হাল্লিলুয়া! কিয়নো যি জন প্ৰভু আৰু পৰমেশ্বৰ, পশুৰ ছাব মাৰি লোৱা সকলক আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক আমাৰ সকলোৱে শাসনকৰ্তা জনে, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিছে।” ৭ আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লাসিত হৈ তেওঁৰ মহিমা হ'ল আৰু গন্ধকেৰে জুলি থকা জুইৰ সৰোবৰত, জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল। (Limnē Pyr g3041 g4442) ১১ উপস্থিত হ'ল; আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাই নিজেকে যুগুত কৰিলে।” আৰু অৱৰশিষ্ট সকলক সেই ঘোঁৰাত উষ্ট জনৰ মুখৰ পৰা ৮ আৰু পিদ্বিৰৰ কাৰণে তাইক সন্মানৰ সৈতে, শণ সুতাৰ ওলোৱা তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো উজ্জল আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ দিয়া হ'ল; (কিয়নো সেই চৰাইবোৰ সিহঁতৰ মঙ্গহেৰে তৃষ্ণ হ'ল।
মিহি বন্ধু পৰিত্ব লোকৰ ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ।) ৯ পাছত দূত জনে মোক ক'লে, “ভূমি এই কথা লিখা: মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলৈ যি সকল নিমন্ত্ৰিত হৈছে তেওঁলোক ধন।” তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য বাক্য।” ১০ তেতিয়া তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “সারধান, এনে নকৰিবা! মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰা তোমাৰ ভাই সকলোৱে সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা, কিয়নো যীচুৰ সাক্ষ্যই ভাৰবাণীৰ আজ্ঞা।” ১১ তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ দ্বাৰ মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উষ্ট জনক বিশ্বাসী আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে। ১২ তেওঁৰ চৰু অগ্ৰিশিখা আৰু তেওঁৰ মুৰত অনেকে কৰিবীট আছে তেওঁ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাজানে। ১৩ তেওঁ পিঙ্কা বন্ধু তেজত দুব মৰা; তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য। ১৪ স্বৰ্গীয় সৈন্য সকলে শণ সুতাৰ বগা আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ পিদ্বি,

বগা ঘোঁৰাবোৰ ওপৰত উষ্ট তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৫ তেওঁ জাতি সকলক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা

২০ তেওঁলোকক শাসন কৰিব; আৰু সুৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্রচণ্ড পৰিদ্রাশ, যহিমা আৰু পৰাক্রম আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিশোধ ল'লে, সত্য আৰু ন্যায়; তেওঁ সেই দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আকাশত উড়ি তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ বজ্ঞপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'লে, ফুৰা সকলো পঞ্চীকৰ বৰ মাতৰে বিশিষ্যাই ক'লে, “আহা, ই।” ৩ আৰু তেওঁলোকে পুণ্যাই ক'লে, “হাল্লিলুয়া! আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ তোজনৰ বাবে একলগ হোৱা। ১৮ তাইৰ দৰেঁা চিৰকাল তাইৰ পৰা উষ্ট থাকিব।” (aiónn g165) তোমালোকে বজা সকলৰ মঙ্গহ, সেনাপতি সকলৰ মঙ্গহ, ৪ পাছত সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত শক্তিমন্ত সকলৰ মঙ্গহ, যোঁৰা আৰু তাত উষ্ট থকাবোৰৰ প্ৰাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডতে আৰাধনা মঙ্গহ, দুয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সুৰু আৰু বৰ সকলোৱে কৰিলো তেওঁলোকে কলে, “আমেনা হাল্লিলুয়া!” ৫ তেতিয়া মঙ্গহ আহি খোৱা।” ১৯ পাছত সেই পশু আৰু পৃথিবীৰ সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে, “হে ঈশ্বৰৰ বজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৰকো গোট খোৱা দাস সকল, হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল, তোমালোক সুৰু দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই ঘোঁৰাত উষ্ট জনৰ লগত বৰ সকলোৱে আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্মৃতি কৰাব।” ৬ পাছত বৃহৎ তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল। ২০ তেতিয়া পশু আৰু তাৰে সৈতে যি ভাঁৰি-কোৱা ভাববাদীয়ে নিচিনা আৰু ঘোৰ মেঘ-গৰ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী তাৰ আগত আচৰিত চিন দেখুৰাইছিল, যাৰ দ্বাৰাই সেই শুনিলোঁ, “হাল্লিলুয়া! কিয়নো যি জন প্ৰভু আৰু পৰমেশ্বৰ, পশুৰ ছাব মাৰি লোৱা সকলক আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক আমাৰ সকলোৱে শাসনকৰ্তা জনে, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিছে।” ৭ আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লাসিত হৈ তেওঁৰ মহিমা হ'ল আৰু গন্ধকেৰে জুলি থকা জুইৰ সৰোবৰত, জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল। (Limnē Pyr g3041 g4442) ১১ উপস্থিত হ'ল; আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাই নিজেকে যুগুত কৰিলে।” আৰু অৱৰশিষ্ট সকলক সেই ঘোঁৰাত উষ্ট জনৰ মুখৰ পৰা ৮ আৰু পিদ্বিৰৰ কাৰণে তাইক সন্মানৰ সৈতে, শণ সুতাৰ ওলোৱা তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো উজ্জল আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ দিয়া হ'ল; (কিয়নো সেই চৰাইবোৰ সিহঁতৰ মঙ্গহেৰে তৃষ্ণ হ'ল।
২১ তেতিয়া মই এজন দূতক স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত সেই অগাধ ঠাইৰ চাৰি আৰু এডাল বৰ শিকলি আছিল। (Abyssos g12) ২ তেওঁ সেই দ্রেগন, সেই পুৰণি সৰ্প; যি দিয়াবল আৰু চ্যতান, তাক ধৰি, এহেজাৰ বছৰলৈ বান্ধি বাখিলোঁ। দূত জনে সেই অগাধ ঠাইত তাক পেলাই দি, সেই ঠাইৰ মুখ বধ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত চাৰ মাৰি দিলোঁ। তাক এনেদেৰে অগাধ ঠাইত পেলাই দিয়াৰ কাৰণ এয়ে যে, সি যেন জাতিবোৰক, যেতিয়ালৈ সেই এহেজাৰ বছৰ পুৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে তুলাৰ নোৱাৰো তাৰ পাছত অলপ কালৰ বাবে সি মুক্ত হ'ব লাগিব। (Abyssos g12) ৪ পাছত মই কেইখন মান সিংহাসন দেখিলোঁ। সেইবোৰ ওপৰত যি লোক সকল বহি আছিল, তেওঁলোকক সোধ-বিচাৰ ভাৰ দিয়া হ'ল; আৰু মই সেই লোক সকলৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ, যি সকলক যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে মুৰ ছেন্দন কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে সেই পশু বা তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰা নাছিল আৰু নিজৰ কপালত আৰু

হাতত তাৰ ছাব লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে জীৱিত হ'ল এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “সৌৱা চোৱা!!” লোক আৰু এহেজাৰ বছৰ শ্রীষ্টিৰ সৈতে বাজতু কৰিলো। ৫মত সকলৰ সহিত ঈশ্বৰৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত সকলৰ অৱশিষ্ট লোক সেই হাজাৰ বছৰ পূৰ নহোৱালৈকে তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব, জীৱিত নহ'ল। এয়ে প্ৰথম পুনৰুখান। ৬ যি জনে এই আৰু ঈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব। ৪ প্ৰথম উত্থানৰ ভাণী হয়, তেওঁ ধন্য আৰু পবিত্ৰ লোক। তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আটাই চকুলো মচি গুচাৰ; তাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত দিতীয় মৃত্যুৰ কোনো ক্ষমতা নাই; মৃত্যু পুনৰ নহব; শোক বা দ্রুণন বা বেদনাও পুনৰ নহব। তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ আৰু শ্রীষ্টিৰ পুৰোহিত হৈ তেৱে সৈতে আগবোৰ গুচি গ'ল। ৫ পাছত সিংহাসনৰ ওপৰত বহা এহেজাৰ বছৰ বাজতু কৰিব। ৬ যেতিয়া সেই হাজাৰ বছৰ জনে কলে, “চোৱা! মই সকলোকে নতুন কৰোঁ।” তেওঁ পুৰ হব, চয়তান নিজ বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত হব আৰু, ৮ পুনৰ কলে, “লিখা, কিয়নো এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য তেতিয়া সি ওলাই আহি, পৃথিবীৰ চাৰি চুক্ত থকা গোগ আৰু সত্য।” ৬ পাছত তেওঁ মোক কলে, “এই সকলো আৰু মাগোগ জাতি সকলক ভুলাই, সৈন্যৰ দল যোগাৰ হ'ল। মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু অন্ত। পিয়াহ কৰি, ৰঞ্জলৈ গোট খুৱাৰ। তেওঁলোকৰ সংখ্যা সাগৰৰ লগা জনক মই জীৱন-জলৰ ভুমুকৰ পানী বিনামুল্যে দিম। বালিৰ সমান হবা। ৯ সিহঁতে পৃথিবীৰ বিস্তাৰেদি দৈ, পবিত্ৰ ৭ যি জনে জয় কৰে, তেওঁ এইবোৰ অধিকাৰী হ'ব; মই লোক সকলৰ ছাউনি আৰু প্ৰিয় নগৰ বেৰি ধৰিলৈ; কিন্তু তেওঁৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব। ৮ কিন্তু যি স্বৰ্গৰ পৰা জুই পৰি, সিহঁতক গ্রাস কৰিলৈ। ১০ আৰু সকল ভয়াতুৰ, অবিশ্বাসী, ঘণ্টলগীয়া, নৰবধী, ব্যভীচাৰি, সিহঁতক ভুলুৱা চয়তানক, গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত মায়াৰী, মৃত্যিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া সকলে জুলি পেলোৱা হল যত সেই পশু আৰু ভাঁৰি-কোৱা ভাৰবাদীৰ থকা গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত নিজ নিজ ভাগ পাৰা আছে; আৰু সিহঁতে চিৰকাললৈকে দিনে-ৰাতিয়ে যাতনা সেয়াই দিতীয় মৃত্যু।” (Limnē Pyr g3041 g4442) ৯ তেতিয়া ভোগ কৰিব। (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) ১১ তাৰ শেষৰ সাত উৎপাতেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতোটা বাটি লোৱা পাছত মই এখন ডাঙৰ বগা সিংহাসন, আৰু তাৰ ওপৰত সাত জন দৃতৰ এজন আহিল, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহি বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতি পৃথিবী আৰু কলে, “ইয়ালৈ আহা। মই তোমাক সেই কল্যাণ্যা, অৰ্থাৎ আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইবোৰ কাৰণে যাবলৈ মেৰ-পোৱালিৰ ভাৰ্যাক দেখুৱাম।” ১০ তাতে তেওঁ মোক ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। ১১ সেই সিংহাসনৰ আগত সৰু আত্মাত এখন ডাঙৰ ওখ পৰ্বতলৈ নিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা, বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা ঈশ্বৰৰ প্ৰতাৰ-যুক্ত সেই পবিত্ৰ কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক যিৰুচালেম নগৰ দেখুৱালে। ১১ সেই নতুন যিৰুচালেম মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তকা সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে ঈশ্বৰৰ মহিমারে পূৰ্ণ আহিল আৰু তাৰ জ্যোতি বহমূলীয়া মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা মণি, অৰ্থাৎ স্ফটিকৰ দৰে নিৰ্মাল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা হ'ল। ১৩ তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক আছিল। ১২ তাত ওখ আৰু ডাঙৰ গড় আৰু বাব খন দ্বাৰ শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোকেও নিজৰ লগত থকা দ্বাৰত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাব ফৈদৰ নাম লিখা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক আছিল। ১২ তাত ওখ আৰু ডাঙৰ গড় আৰু বাব খন দ্বাৰ সেই দ্বাৰত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাব ফৈদৰ নাম লিখা আছিল। ১৩ তাৰে তিনি খনৰ দ্বাৰ পূৰ ফালে, তিনি খন দ্বাৰ দক্ষিণ ফালে আৰু তিনি খন দুৱাৰ পশ্চিম ফালে। ১৪ আৰু নগৰৰ গড়ৰ বাবটা ভিত্তিমূল; তাত মেৰ-পোৱালিৰ বাব জন পাঁচনিৰ বাবটা নাম আছে। ১৫ আৰু সেই নগৰ আৰু তাৰ দুৱাৰোৰ আৰু তাৰ গড় জুথিৰ কাৰণে, মোৰে সৈতে কথা হোৱা জনৰ সোণৰ নলৰ এডাল জোখ আছিল। ১৬ সেই নগৰ চাৰি-চুকীয়া, তাৰ দীঘে-পথালিয়ে সমান। পাছত তেওঁ নলোৰে নগৰ খনৰ জোখ লৈ পোন্দৰ শ মাইল পালে; দীঘে-পথালিয়ে আৰু উচ্চতাত সমান। ১৭ পাছত গড় জুখি, মানুহৰ অৰ্থাৎ দৃতৰ জোখ ডালেৰে এশ চৌৱালিশ হাত হ'ল। ১৮ সেই গড়ৰ গাঁঠনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু নগৰ খন শুন্দ সোণৰ পৰিক্ষাৰ দৰ্পণৰ নিচিনা। ১৯ নগৰৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। ৩ পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা

২১ তাৰ পাছত মই নতুন আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবী দেখিলোঁ; কিয়নো প্ৰথম আকাশমণ্ডল আৰু প্ৰথম পৃথিবী গুচি গ'ল; সমুদ্ৰ ও নাছিল। ২ আৰু দৰাৰ কাৰণে বিভূষিতা কল্যাণ যেনে, তেনেকৈ যুগ্মত হোৱা, সেই পবিত্ৰ নগৰ নতুন যিৰুচালেমক, ঈশ্বৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। ৩ পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা

গড়ৰ ভিত্তিমূলবোৰ আটাইবিধ বহুমূলীয়া মণিৰে বিভূষিত কৰে, তেওঁ ধন্য।” ৮ মই, যোহনেই এইবোৰ কথা শুনিলোঁ আছিল। ২০ প্ৰথম মূল সূৰ্য্যকান্তৰ, দ্বিতীয় নীলকান্তৰ, আৰু এই সকলো দেখিলোঁ; যেতিয়া মই এনে শুনি-দেখি তৃতীয় তাৰমণিৰ, চতুর্থ মৰকতৰ, পঞ্চম বৈদুৰ্য্যৰ, ষষ্ঠ সেই দৃত জনক যি জনে এই সকলোকে মোক দেখুৱালে চান্দীয় মণিৰ, সপ্তম স্বৰ্ণমণিৰ, অষ্টম গোমেদকৰ, নৰম তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিবো। ৯ পদ্মবাগৰ, দশম লঙ্ঘনীয়ৰ, একাদশ পেৰোজৰ, দ্বাদশ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সাৰধান, এনে নকৰিবা! কটাহেলোৰ আছিল। ২১ সেই বাৰটা দ্বাৰত বাৰটা মুকুতা মইয়ো তোমাৰ সহদাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববাদী আছিল, আৰু প্ৰত্যেকটো দ্বাৰে এটা এটা মুকুতাৰে সজা সকলৰ আৰু এই পুষ্টকত লিখা বাক্য পালন কৰোঁতা হৈছিলা নগৰৰ আলিবাট শুন্দি সোগৰ আৰু পৰিকাৰ দৰ্পণৰ সকলৰো সহদাস; দুশ্শৰকহে প্ৰণিপাত কৰা।” ১০ পুনৰায় নিচিলা আছিল। ২২ তাৰ ভিতৰত মই কোনো মন্দিৰ তেওঁ মোক কলে, “এই পুষ্টকৰ ভাববাণী কৰা বাক্যবোৰ নেদেখিলোঁ, কিয়নো সৰ্বৰশক্তিমান প্ৰভু পৰমেশ্বৰ আৰু ছাৰ মাৰি বদ্ধ নকৰিবা, কিয়নো কাল ওচৰ চাপিছে। ১১ সেই মেৰ-পোৱালি জনে তাৰ মন্দিৰ। ২৩ সেই নগৰত যি জন অন্যায়কাৰী, তেওঁক পুনৰ অন্যায় কৰি থাকিবলৈ দীপ্তিৰ বাবে সূৰ্য বা চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তাত দিয়া; যি জন কলকী, তেওঁ পুনৰ কলক কৰি থাকক; যি দুশ্শৰ প্ৰতাপে দীপ্তি দিয়ে, আৰু মেৰ-পোৱালি জন তাৰ জন ধাৰ্মিক, তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম আচৰণ কৰক; যি জন পৰিত্ব প্ৰদীপ স্বৰূপ। ২৪ জাতিবোৰে সেই দীপ্তিত অহা-যোৱা লোক, তেওঁ পৰিত্ব হৈ থাকক।” ১২ “চোৱা! মই বেগাই কৰিব; আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে নিজৰ প্ৰতাপ তাৰ আহি আছোঁ; মই দিবলগীয়া পুৰুষকাৰ মোৰ লগত আছে, ভিতৰলৈ আনিব। ২৫ তাৰ দ্বাৰবোৰ দিনত কেতিয়াও বদ্ধ যাৰ যেনে কৰ্ম, তেওঁক তেনে প্ৰতিফল দিয়া হৰা। ১৩ নহ'ব; কিয়নো তাত বাতি নহ'ব; ২৬ তেওঁলোকে জাতি মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ, আদি আৰু সকলৰ প্ৰতাপ আৰু মৰ্যাদা তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। ২৭ আৰু অস্ত। ১৪ যি সকল জীৱন-বৃক্ষৰ অধিকাৰী আৰু দুৱাৰেদি কোনো অঙ্গচি বস্তু তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ নকৰিব। সেয়েহে নগৰত সোমাৰ কাৰণে নিজ নিজ বন্ত্ৰ ধোৱে, সেই লোক তাতে ঘিণলগীয়া কৰ্ম কৰা আৰু মিছা কথা কোৱা কোনেও সকল ধন্য। ১৫ কিন্তু বাহিৰ কুৰুৰোৰ, মায়াবীৰোৰ, তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু কেৱল যি ব্যভীচাৰিবোৰ, নৰবণীবোৰ আৰু মৃত্তিপূজকৰোৰ আৰু সকলৰ নাম সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুষ্টকত লিখা মিছা কথাক প্ৰেম কৰা আৰু মিছা কথাক অভ্যাস প্ৰতিজন আছে, তেওঁলোকেহে ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব।

২২

পাছত সেই দৃত জনে মোক জীৱন-জলৰ সেই নদী দেখুৱালে, সেই পানী স্ফটিকৰ নিচিনা উজ্জলা দুশ্শৰ আৰু মেৰ-পোৱালিৰ সেই সিংহাসনৰ পৰা সেই নদী, ২ তাৰ আলিবাটৰ মাজেৰে বৈ গৈছিল। সেই নদীৰ ইপাৰে-সিপাৰে জীৱন-বৃক্ষ আছিল; সেই বৃক্ষই বাৰ বিধ ফল উৎপন্ন কৰিছিল আৰু প্ৰতি মাহে তাত ফল ধৰে। সেই বৃক্ষৰ পাত জাতি সকলক সুস্থ কৰাৰ কাৰণে। ৩ তাতে কোনো শাও নহ'ব। সেই নগৰত দুশ্শৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ সিংহাসন থাকিব আৰু তেওঁৰ দাস সকলে তেওঁক সেৱা কৰিব। ৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাব; আৰু তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম লিখা থাকিব। ৫ তাতে বাতি নহ'ব; আৰু চাকিৰ পোহৰ বা সূৰ্যৰ পোহৰ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ব; কিয়নো প্ৰভু পৰমেশ্বৰে তেওঁলোকৰ দীপ্তি দিব আৰু তেওঁলোকে চিৰকাল ৰাজত্ব কৰিব। (aión g165) ৬ পাছত দৃত জনে মোক ক'লে, “এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য; দুশ্শৰ, যি জন ভাববাদী সকলৰ আত্মাৰ প্ৰভু, তেওঁ তেওঁৰ দাস সকলক যি অলপতে ঘটিৰ লগা আছে সেই বিষয়ে দেখুৱাবলৈ নিজ দৃতক পঠিয়ালো” ৭ “আৰু চোৱা! মই বেগাই আহি আছোঁ; যি জনে এই পুষ্টকৰ ভাববাণীৰ কথাবোৰ পালন

লোক বাহিৰত থাকে। ১৬ মই যীচুৱে, মণ্ডলী সমূহৰ কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দৃতক পঠালোঁ। মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশ, উজ্জল প্ৰভাতীয় তৰা।” ১৭ আত্মা আৰু কন্যাই কয় “আহা!” আৰু যি জনাই শুনে, তেৱেঁ কয়, “আহা” যি জনৰ পিয়াই লাগে, তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক। ১৮ এই পুষ্টকৰ ভাববাণীৰ বাক্য শুনা প্ৰতিজনলৈ মই এই সাক্ষ্য দি কৈছোঁ: কোনোৱে যদি এই বাক্যবোৰত কিবা যোগ কৰে, তেনেহলে এই পুষ্টকত লিখা উৎপাতবোৰো দুশ্শৰে সেই জনৰ ওপৰত যোগ কৰিব; ১৯ আৰু কোনোৱে যদি এই ভাববাণীৰ পুষ্টকৰ বাক্যবোৰৰ পৰা কিবা গুচায়, তেনেহলে এই পুষ্টকত লিখা জীৱন-বৃক্ষ আৰু পৰিত্ব নগৰৰ পৰা দুশ্শৰে তেওঁৰ ভাগ গুচাব। ২০ যি জনে এই কথাৰ সাক্ষ্য দিছে, তেৱেঁ কৈছে, “হ্যায়! মই বেগাই আহি আছোঁ।” আমেন! হে প্ৰভু যীচু, আহক! ২১ প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহ সকলোৰে লগত থাকক; আমেন।

66 পদ

অসমীয়া at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

আদিপুস্তক ৯:৮ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ লগত থকা তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, ৯:৯ “চোৱা! মই তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ বৎশধৰসকলৰ সৈতে আৰু ৯:১০ যি সকলো প্ৰাণী তোমালোকৰ লগত আছে অৰ্থাৎ চৰাই, ঘৰচৰীয়া আৰু বনৰীয়া পশ আদি কৰি তোমালোকৰ লগত থকা যিমান জীৱ-জন্ম জাহাজৰ পৰা ওলাল, পৃথিবীত থকা সেই সকলোবোৰ কাৰণে মই মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰোঁ। ৯:১১ মই তোমালোকৰ সৈতে মোৰ এই নিয়মটি স্থাপন কৰিলোঁ যে, জল-প্ৰাণনৰ দ্বাৰাই কেতিয়াও কোনো প্ৰাণীকে আৰু বিনষ্ট কৰা নহব; পৃথিবী ধৰংস কৰাৰ দৰে জল-প্ৰাণনো আৰু কেতিয়াও নহ'ব।” ৯:১২ ঈশ্বৰে আৰু ক'লে, “মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ লগত যি সকলো জীৱিত প্ৰাণী আছে, সেই সকলোৰে সৈতে ভৱিষ্যতৰ সকলো বৎশৰ কাৰণে যি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, তাৰ চিন এই: ৯:১৩ মেঘত মই মোৰ ধনু থৈছো; এই মেঘধনুয়েই হ'ব মোৰ আৰু পৃথিবীৰ মাজত হোৱা প্ৰতিজ্ঞাৰ চিন।

যাত্রাপুস্তক ১৪:১৩ মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “ভয় নকৰি। নিৰৱে থাকা; আৰু চাওক, যিহোৱাই আজি তোমালোকলৈ পৰিত্রাণৰ কাৰ্য সিন্দ কৰিব। কাৰণ যি মিচৰীয়া সকলক আজি তোমালোকে দেখিছা, তেওঁলোকক পুনৰ কেতিয়াও নেদেখিবা। ১৪:১৪ যিহোৱাই তোমালোকৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব; আৰু আপোনালোক কেৰল নিৰৱে থাকা।”

লেবীয় পুস্তক ২০:২৬ তোমালোক মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হব লাগে; কিয়নো মই যিহোৱা পৰিত্ব আৰু তোমালোক মোৰ হবলৈ মই তোমালোকক আন জাতিৰ পৰা পৃথক বেলেগ কৰিলোঁ।

গণনা পুস্তক ৬:২৪ যিহোৱাই তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰি ৰাখক। ৬:২৫ যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ পোহৰৰে তোমালোকক উজ্জ্বল কৰি ৰাখক আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি দয়ালু হওঁক। ৬:২৬ যিহোৱাই তোমালৈ দৃষ্টি কৰক আৰু তোমাক শান্তি দান কৰক।’

দ্বিতীয় বিবৰণ ১৮:১৮ মই তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাৰণে তোমাৰ দৰে এজন ভাববাদী উৎপন্ন কৰিম। তেওঁৰ মুখেৰেই মই মোৰ কথা ক'ম আৰু মই যি সকলো কৰলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিম, তেওঁ তাকে ক'ব। ১৮:১৯ সেই ভাববাদীয়ে মোৰ নামেৰে এই যি কথা ক'ব, কোনোৰে যদি মোৰ সেই কথা নুশ্বনে, তেন্তে মই নিজে তেওঁৰ পৰা তাৰ হিচাপ ল'ম।

যোশুয়া ১:৭ মোৰ দাস মোচিয়ে তোমাক আজ্ঞা কৰা গোটেই ব্যৱস্থা সাৰাধানে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ, মথোন তুমি বলৱান আৰু অতিশয় সাহসিয়াল হোৱা; তুমি যি যি ঠাইলৈ যোৱা, সেই সকলো ঠাইতে কৃতকাৰ্য্য হ'বৰ কাৰণে তুমি সেই ব্যৱস্থাৰ পৰা সেঁ কি বাওঁহাতে নুহুৰিবা। ১:৮ এই বিধান-পুস্তক খনৰ কথা তোমাৰ মুখৰ পৰা কেতিয়াও আঁতিৰ নাযাওঁক; কিন্তু ইয়াতে থকা আটাইথিনি কথাকে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি দিমে-ৰাতিয়ে ইয়াক ধ্যান কৰা; কিয়নো ইয়াকে কৰিলে তোমাৰ শুভগতি হ'ব আৰু তুমি কৃতকাৰ্য্য হ'বা। ১:৯ মই তোমাক আজ্ঞা দিয়া নাই নে? বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা! আসিত বা ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, সেই সকলো ঠাইতে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকিব।”

বিচারকচরিত ২:৭ যিহোচূরা যিমান দিন জীয়াই আছিল, সিমান দিনলৈকে ইস্রায়েলবাসীয়ে যিহোরার সেরা করিছিল। যিহোচূর মৃত্যুর পাছত যিসকল বৃদ্ধলোক জীবিত আছিল, তেওঁলোকেও নিজের জীৱনকালত যিহোরার সেরা করিছিল। ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ কাৰণে যিহোরাই যি যি মহৎ কৰ্ম কৰিছিল; সেইসকলো কৰ্ম এই বৃদ্ধলোক সকলে দেখিছিল।

বৃথ ১:১৬ কিন্তু বৃথে ক'লে, “আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ মোক নকৰা কিয়নো, আপুনি য'লৈকে যাই, ময়ো তালৈকে যাম, আৰু আপুনি য'ত থাকিব, মইয়ো তাতে থাকিম, আপোনাৰ লোকসকলে মোৰ লোক হ'ব, আৰু আপোনাৰ সঙ্গৰেই মোৰো সঙ্গৰ হ'ব। ১:১৭ আপোনাৰ যি ঠাইত মৃত্যু হ'ব, মোৰো সেই ঠাইতে মত্যু হ'ব, আৰু তাতেই মোৰ মেদামো হ'ব; কেৱল মৃত্যুৰ বাহিৰে আন কোনোৱে যদি মোক আপোনাৰ পৰা পৃথক কৰিব পাৰে, তত্ত্বে যিহোৱাইহে মোক অধিক দণ্ড দিয়ক।”

১ সামুয়েল ১৬:৭ কিন্তু যিহোৱাই চমুয়েলক ক'লে, “তুমি তেওঁৰ বাহ্যিকতালৈ বা উচ্চতালৈ দৃষ্টি নকৰিবা; কাৰণ মই তেওঁক অগ্রহ্য কৰিলোঁ। কাৰণ মানুহে যেনেকৈ চাই যিহোৱাই তেনেকৈ নাচায়; কাৰণ মানুহে, যি দেখা পায়, তালৈ চায়, কিন্তু যিহোৱাই মানুহৰ অন্তৰলৈ চায়।”

২ সামুয়েল ৭:২২ এই হেতুকে হে সঁশ্বৰ যিহোৱা, তুমি মহানা কিয়নো আমি নিজ কাণে যি যি শুনিলোঁ, সেই সকলোৰ দৰে তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। আৰু তোমাত বাজে আৰু কোনো সঁশ্বৰ নাই।

১ রাজাবলি ২:৩ তোমাৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা আৰু তেওঁৰ পথত চলিবা আৰু তেওঁৰ, তেওঁৰ সকলো বিধি, আজ্ঞা, সিদ্ধান্ত আৰু তেওঁৰ নিয়ম-চুক্তিবোৰ সাৰাধানে পালন কৰিবা। যি বিষয়বোৰ মোটিচিৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছে, তেনেদৰে তেওঁৰ বিধি, আজ্ঞা, শাসন-প্ৰণালী আৰু সাক্ষ্য অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবা আৰু সেই সেয়েহে তুমি যেন সকলো কাৰ্যত আৰু যি যি ঠাইত যাবা সেই সকলোতে তুমি শাস্তিপ্ৰাপ্ত হ'বা,

২ রাজাবলি ২২:১৯ তোমাৰ অন্তৰ কোমল আছিল কাৰণে যেতিয়া তুমি মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কোৱা ধূংস আৰু শাওৰ কথা শুনিলা, তেতিয়া তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত নম্বৰ থ'লো; নিজৰ কাপোৰ ফলি মোৰ সন্মুখত কান্দি শোক কৰিলা; সেয়ে ময়ো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলোঁ” - যিহোৱাই এই কথা প্ৰকাশ কৰিলে।

১ বংশাবলি ২৯:১৭ হে মোৰ সঁশ্বৰ, মই এইয়াও জানো যে, আপুনি হৃদয়ৰো পৰীক্ষা কৰে আৰু সৰলতাত সন্তোষ পায়। মই হ'লে মোৰ মনৰ সৰলতাতহে নিজ ইচ্ছাবে এই সকলো বস্তু দান দিলোঁ, আৰু এতিয়া এই ঠাইত উপস্থিত হোৱা আপোনাৰ লোকসকলো ও নিজ ইচ্ছাবে আপোনাৰ উদ্দেশে দান দিয়া দেখি মই আনন্দিত হৈছোঁ।

২ বংশাবলি ৭:১৪ তেনেহ'লে মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা মোৰ প্ৰজাসকলে যদি নিজকে নম্বৰ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু মোৰ সাক্ষাৎ হৰলৈ বিচাৰে বা নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা ঘূৰে, তেনেহ'লে মই স্বৰ্গৰ পৰা শুনি তেওঁলোকৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ দেশ আৰোগ্য কৰিব।

এজৱা ৭:১০ ইঞ্জা যিহোৱাৰ বিধান-পুস্তকৰ আজ্ঞাবোৰ অধ্যয়ন আৰু পালন কৰিবলৈ, বিধান-প্ৰণালী আৰু আজ্ঞাবোৰ শিকাবলৈ নিজৰ মন স্থিৰ কৰিলে।

নেহেমিয়া ৬:০ মই তেওঁলোকলৈ বাৰ্তাৰাহকক কৈ পঢ়িয়ালোঁ, “মই এটা ডাঙৰ কাম কৰি আছোঁ, আৰু মই তলৈ নামি যাব নোৱাৰোঁ। এই কাম এৰি বা এই কাম বন্ধ কৰি মই কিয় আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম?”

এছাৰ ৪:১৪ যদি তুমি এই সময়ত নিজম দি থকা, তেনেহলে যিহুদী লোকসকলক সহায় আৰু উদ্বাৰ কৰিবলৈ আন কোনো ঠাইৰ পৰা কোনো এজন আহিব; কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃ-বংশ বিনষ্ট হ'ব। কোনে জানে এই বিপদৰ সময়ৰ বাবেই হয়তু তুমি বাণী পদ পাইছা?”

যোৰ ১৯:২৫ কিন্তু মই হ'লে জানো, মোৰ মুক্তিদাতা জীয়াই আছে, শেষত তেওঁ পৃথিৱীৰ ওপৰত উঠি থিয় হ'ব।

সামসঙ্গীত ২৩:১ যিহোৱা মোৰ বন্ধক, মোৰ অভাৱ নহ'ব। ২৩:২ তেওঁ মোক কুমলীয়া ঘাঁহনি পথাৰত শুৱায়; আৰু য'ত শাস্তি আছে, এনে পানীৰ কামে কামে মোক চলায়। ২৩:৩ তেওঁ মোৰ প্ৰাণ পুনৰায় সুস্থ কৰে; নিজ নামৰ নিমিত্তে তেওঁ মোক ধৰ্মপথত চলায়। ২৩:৪ এনে কি, মই মৃত্যুছায়াৰ উপত্যকায়েদি চলিলোঁ, মই কোনো আপদলৈ ভয় নকৰোঁ, কিয়নো তুমি মোৰ সঙ্গত আছা; তোমাৰ লাখুটি আৰু লাঠিয়ে মোক শান্তনা দিয়ে। ২৩:৫ তুমি মোৰ শক্ৰবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ সন্মুখত মেজ সজাইছা; তুমি মোৰ মূৰ তেলেৰে তিয়াইছা; মোৰ পান-পাত্ৰ উপচি পৰিছে। ২৩:৬ অৱশ্যে মঙ্গল

ଆରୁ ଦୟା ଆମ୍ବୁସର ସକଳୋ କାଳତ ମୋର ପାଛତ ଯାଓଂତା ହ'ବ, ଆରୁ ମହି ଚିରକାଳଲୈକେ ଯିହୋରାର ଗୃହତ ବାସ କରିବଲେ ପାଇଁ।

ପ୍ରବଚନ ୩:୫ ତୁମି ସମସ୍ତ ମନେରେ ସୈତେ ଯିହୋରାକ ବିଶ୍ୱାସ କରା; ଆରୁ ତୋମାର ନିଜର ବିବେଚନାତ ତୁମି ନିର୍ଭବ ନକରିବା । ୩:୬ ତୋମାର ସକଳୋ ପଥତ ତେଓଂ ସ୍ଥିକାର କରିବା, ଆରୁ ତେଓଂ ତୋମାର ପଥବୋର ପୋନ କରିବ ।

ଉପଦେଶକ ୩:୧୦ ଈଶ୍ୱରେ ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବଲେ ଯି କାମ ଦିଚେ, ତାକ ମହି ଦେଖିଲୋଁ । ୩:୧୧ ନିଜ ନିଜ ଉପୟୁକ୍ତ ସମୟର ବାବେ ଈଶ୍ୱରେ ସକଳୋବୋର ଠିକ କରି ବାରିଛେ । ତେଓଂ ମାନୁହର ହଦୟବୋରତ ଅନ୍ତ କାଳ ବାରିଛେ । ତଥାପି ଆଦିର ପରା ଅଞ୍ଚଲେକେ ଈଶ୍ୱରେ ଯି ଯି କାମ କରିବେ ମାନୁହେ ତାକ ବୁଝିବ ପରା ନାହିଁ ।

ପରମ ଗୀତ ୨:୪ ତେଓଂ ମୋକ ଭୋଜର ସରବରେ ଲୈ ଗାଲ, ଆରୁ ପ୍ରେମେଇ ହାଲ ମୋର ଓପରତ ତେଓଂ ନିଚାନ ।

ଇସାଇଯା ୯:୬ କାରଣ ଆମାଲେ ଏଟି ଲବା ଜନିଲୁ, ଆମାଲେ ଏଟି ପୁତ୍ର ଦାନ କରା ହାଲ; ଆରୁ ତେଓଂ କାନ୍ଦତ ଶାସନ ଭାବ ଅପିତ ହ'ବ, ଆରୁ ତେଓଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତା, ପରାକ୍ରମୀ ଈଶ୍ୱର, ଅଞ୍ଚଳଙ୍ଗାୟୀ ପିତ୍ର, ଆରୁ ଶାତ୍ରିଆଜ ନାମେ ପ୍ରଧ୍ୟାତ ହ'ବ । ୯:୭ ଦାୟନ ସିଂହାସନ ଆରୁ ତେଓଂ ବାଜ୍ୟର ଓପରତ ଶାସନ କରୋତେ ତାକ ସୁହିବ ଆରୁ ଦୃଢ଼ କରିବଲେ, ଏହି ସମୟର ପରା ଚିରକାଳଲୈକେ ନ୍ୟାୟ ଆରୁ ଧାର୍ମିକତାର ସୈତେ ବାଜ୍ୟତ ତେଓଂ ଶାସନ ଆରୁ ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେ ଥାକିବ । ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାର ଆଗ୍ରହେ ଇଯାକ ସିନ୍ଦ୍ର କରିବ ।

ଯେରେମିଆ ୧:୪ ଏଦିନାଥନ ଯିହୋରାଇ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋଲେ ଦିଲିଲ: ୧:୫ ବୋଲେ, “ତୋମାର ମାତ୍ରର ଗର୍ଭତ ତୋମାକ ନିର୍ମାଣ କରାବ ଆଗତେ ମହି ତୋମାକ ଜାନିଲୋଁ । ଆରୁ ତୁମି ଗର୍ଭର ପରା ବାହିର ହୋରା ଆଗତେ ମୋର ଗୌରବର ଅର୍ଥେଇ ମହି ତୋମାକ ପୃଥକ କରିଲୋଁ; ଆରୁ ମହି ତୋମାକ ମୋର ଭାବବାଦୀ ହବଲେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଲୋଁ ଗୋଟେଇ ଜାତିବୋରର ବାବେ ।” ୧:୬ ତେତିଆ ମହି କ'ଲୋଁ, “ହାୟ ହାୟ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରା, ଆପୁନି ବୁଜା ନାହିଁ ନେ, ଯେ ଆପୋନାର କାରଣେ କଥା କରିଲେ ମହି ଯୋଗ୍ୟ ନହେଓ? କିଯନୋ ମହି ନିଚେଇ ଡେକା!” ୧:୭ ଯିହୋରାଇ ଉତ୍ତର ଦି କ'ଲେ, “ତୁମି ଏଣେ କଥା ନକରା, କିଯନୋ, ମହି ତୋମାକ ଯିସକଳର ଓଚରଲେ ପର୍ତ୍ତିଯାମ, ତେଓଳୋକର ପ୍ରତ୍ୟେକଜନର ଗୁରିଲେ ତୁମି ଯାବାଇ ଲାଗିବ, ଆରୁ ତୋମାକ ଯି ଯି ଆଜ୍ଞା କରିବି, ସେଇ ସକଳୋକେ ତୁମି ତେଓଳୋକକ କରିବି ଲାଗିବ । ୧:୮ ତୁମି ଯିସକଳକ କଥା କ'ବା, ତେଓଳୋକଲୈ ତଯ ନକରିବା, କିଯନୋ ତେଓଳୋକର ଦ୍ୱାରାଇ ଅନିଷ୍ଟ ହୋରାର ପରା ମହି ତୋମାକ ସୁରକ୍ଷା ଦିମ । ଆରୁ ଇହିଯା ନିଶ୍ୟକେ ଘଟିବ, କିଯନୋ ମହି ଯିହୋରାଇ ଇଯାକେ କ'ଲୋ । ୧:୯ ତେତିଆ ଯିହୋରାଇ ନିଜ ହାତ ମେଲି ମୋର ମୁଖ ସ୍ପର୍ଶ କରିଲେ ଆରୁ ମୋକ କ'ଲେ, ଚୋରା, ମହି ମୋର ବାକ୍ୟ ତୋମାର ମୁଖତ ଦିଲୋଁ; ୧:୧୦ ଚୋରା, ଉତ୍ତାଲିବେଲେ ଆରୁ ଭାତିବେଲେ, ବିନଟ କରିବଲେ ଆରୁ ଉତ୍ପାତ କରିବଲେ, ସାଜିବଲେ ଆରୁ ବୁବଲେ, ଜାତିବୋର ଆରୁ ବଜାସକଳର ଓପରତ ମହି ଆଜି ତୋମାକ ନିୟୁକ୍ତ କରିଲୋଁ ।

ବିଲାପ-ଗାଥା ୩:୨୧ କିନ୍ତୁ ମୋର ମନତ ଇଯାକ ପୁନରାୟ ସୌରବଣ କରୋଁ, ଏହି ହେତୁକେ ମୋର ଆଶା ଆଛେ । ୩:୨୨ ଆମି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ନହଲୋଁ, ଏହିଟୋରେ ଯିହୋରାର ବିଶ୍ୱାସୋମ୍ୟ ନିଯମ; କିଯନୋ ତେଓଂ କରୁଣାମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ନାହିଁ । ୩:୨୩ ତେଓଂ କରୁଣାମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ନତୁନ ହୟ; ତୋମାର ବିଶ୍ୱାସତା ମହ୍ୟ ।

ଏଜେକିଯେଲ ୩:୧୬ ତେତିଆ ଚନ୍ଦ୍ରକ, ମୈଚକ ଆରୁ ଅବେଦ-ମେଗୋରେ ବଜାକ ଉତ୍ତର ଦି କ'ଲେ, “ହେ ନୃଖଦନେଚର, ଆପୋନାକ ଏହି ବିଷଯେ ଉତ୍ତର ଦିଯା ଆମାର ଏକୋ ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ । ୩:୧୭ ଇହାର ଉତ୍ତର ଯଦି ଆଛେ, ତେମେହ'ଲେ ମହାରାଜ, ଆମି ଯି ଜନାର ସେବା କରୋଁ, ଆମାର ସେଇ ଈଶ୍ୱରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନିକୁଣ୍ଠ ପରା ଆମାକ ବକ୍ଷା କରିବଲେ ସମର୍ଥ, ଆରୁ ତେଓଂ ଆମାକ ଆପୋନାର ହାତର ପରା ଉଦ୍ଧାର କରିବ ପାରେ । ୩:୧୮ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଉଦ୍ଧାର ନକରେଓ, ତଥାପି ହେ ମହାରାଜ, ଆପୋନାକ ଜନା ଓ ଯେ, ଆମି ଆପୋନାର ଦେରତାବୋର ସେବା ନକରୋଁ, ଆରୁ ଆପୁନି ହ୍ରାପନ କରା ମୋର ମୂର୍ତ୍ତିକ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ପ୍ରଣିପାତ ନକରୋଁ ।”

ହୋସେଯା ୬:୬ କିଯନୋ ମହି ବଲିଦାନ ନିବିଚାରୋଁ, ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମହେ ବିଚାରୋଁ; ମହି ବିଚାରୋଁ ମାନୁହେ ଯେନ ହୋମ-ବଲିତକେ ଈଶ୍ୱର-ବିଷୟକ ଜଡ଼ନ ଅଧିକକେ ଲାଭ କରେ ।

ଯୋଯେଲ ୨:୨୮ ତାର ପାଛତେ ମହି ଗୋଟେଇ ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ଓପରତ ମୋର ଆତ୍ମା ବାକି ଦିମ, ତାତେ ତୋମାଲୋକ ପୋ-ଜୀସିକଳେ ଭାବବାଦୀ ପ୍ରାଚା କରିବ । ତୋମାଲୋକର ବୃଦ୍ଧସକଳେ ସମେନ ଦେଖିବ, ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ଯୁଵକ-ଯୁବତୀସକଳେ ଦର୍ଶନ ପାର । ୨:୨୯ ଆରୁ ଦାସ-ଦାସୀସକଳର ଓପରତେ ସେଇ କାଳତ ମୋର ଆତ୍ମା ବାକି ଦିମ । ୨:୩୦ ମହି ତେଜ, ଆଶୀ,

ধূরাস্তস্তরে আকাশ-মণ্ডল আবু পৃথিবীত অঙ্গুত লক্ষণ দেখুরাম। ২:৩১ যিহোৱাৰ সেই মহৎ আবু ভয়ানক দিন অহাৰ আগেয়ে সূৰ্য অদ্বিকাৰত পৰিণত হ'ব, আবু চন্দ্ৰ তেজলৈ পৰিৱৰ্তন হ'ব। ২:৩২ বিকোনোৱে যিহোৱাৰ নাম ল'ব, তেওঁ উদ্বাদৰ পাৰ। কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘পৰিত্রাণ আবু বক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা পৰিত্রাণ পোৱা আবু বক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই যিসকলক আহুন কৰিলে।

আমোস ৫:২৪ কিন্তু ন্যায়বিচাৰ পানীৰ নিচিনাকৈ আবু ধাৰ্মিকতা অবিৰামে বৈ থকা নদীৰ নিচিনাকৈ বৈ যাঁওক।

ওবাদিয়া ১:১৫ যিহোৱাৰ দিন দেশবাসী সকলৰ বাবে ওচৰ চাপিছে। তুমি কৰাৰ দৰেই, তোমালৈ কৰা হ'ব, আবু তুমি কৰা কাৰ্যৰ প্রতিফল তোমাৰ মূৰত পৰিব।

যোনা ২:৬ মই ডুবি গৈ পৰ্বতবোৰ মূল পৰ্যন্ত নামি গালোঁ; নিজৰ ডাংবোৰেৰে পৃথিবীয়ে মোক চিৰকাললৈকে আটক কৰিলে; কিন্তু, হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি সেই গাতৰ পৰা মোক উঠাই আনিলে। ২:৭ মোৰ প্রাণ যেতিয়া মোৰ অস্তৰত ব্যাকুল হ'ল, মই যিহোৱাক সেঁৱৰণ কৰিলোঁ আবু মোৰ প্ৰাৰ্থনা আপোনাৰ ওচৰত আপোনাৰ পৰিব্ৰজাৰত উপস্থিত হ'ল। ২:৮ যিসকলে অসাৰ দেৱতাবোৰক মানে, তেওঁলোকে আপোনাৰ যি বিশ্বস্ততা, তাক অৱহেলা কৰে। ২:৯ কিন্তু মই হ'লে স্তুতি-ধন্যবাদেৰে আপোনাৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিম; মই কৰা সংকল্প সিদ্ধ কৰিম; পৰিত্রাণ যিহোৱাৰ পৰাই আছে।”

মিখা ৬:৮ হে মনুষ্য, যিহোৱাই যি ভাল, সেই বিষয়ে তোমালোকক কৈছিল; আবু যিহোৱাই তোমালোকৰ পৰা এইবোৰ বিচাৰে: ন্যায়বূপ কাৰ্য কৰা, দয়াশীলতাক ভাল পোৱা, আবু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে নম্নভাৱে চলা।

নাহম ১:২ যিহোৱা নিজ মৰ্যাদা বখাত উদ্দেয়গী আবু প্রতিকাৰ সাধোতা ঈশ্বৰ; যিহোৱা প্রতিকাৰ সাধোতা আবু ক্রোধেৰে পৰিপূৰ্ণ; যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ বিৰোধী সকলৰ ওপৰত প্রতিকাৰ সাধে আবু নিজ শক্রবোৰ কাৰণে ক্রোধ বাখে। ১:৩ যিহোৱা ক্রোধত ধীৰ আবু পৰাক্ৰমত মহান; কিন্তু তেওঁ দোষীক কোনো মতেই নিৰ্দোষী ঘোষণা নকৰে; বা-মাৰীলী আবু ধূমুহা হ'ল যিহোৱাৰ পথ আবু মেঘ তেওঁৰ ভৱিব ধূলিষ্বৰূপ।

হাবাকুক ৩:১৭ যদিও ডিম্বু গছত কলি হোৱা নাই, আবু তাত দ্রাক্ষলতাৰ পৰা গুটি উৎপন্ন হোৱা নাই, যদিও জিত গছৰ উৎপন্নই হতাশ কৰিছে, আবু পথাৰবোৰত শশ্য উৎপন্ন হোৱা নাই, যদিও গঁৰালৰ পৰা মেৰ-ছাগৰ জাকক উচ্ছ্বল কৰা হৈছে, আবু গোহালিত এটাও গৰু নাই, ৩:১৮ তথাপিও মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম, মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত মই উল্লাস কৰিম। ৩:১৯ প্ৰভু যিহোৱা মোৰ বল; আবু তেওঁ মোৰ ভৱি হৰিণীৰ ঠেঙুৰ দৰে কৰিছে, আবু মোৰ ওখ ঠাইবোৰত মোক চলাই লৈ যাব। সংগীত পৰিচালকলৈ; মোৰ তাৰ্য্যুক্ত বাদ্যেৰে।

জেফানিয়া ৩:১৭ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ মাজত আছে; সেই পৰাক্ৰমীজনে তোমাক বক্ষা কৰিব; তেওঁ আনন্দেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে উল্লাস কৰিব; তেওঁ তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে নীৰৰ হ'ব। তেওঁ গানেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে আনন্দ কৰিব।

হগয় ১:৪ “তোমাৰ বাবে এইটোৱেই সময় যে, তুমি তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হোৱা ঘৰত বাস কৰা। যিহেতু এই ঘৰ ধ্বংস হৈছিল।” ১:৫ সেয়ে এতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকৰ পথ বিবেচনা কৰা! ১:৬ তোমালোকে অধিক গুটি সিঁচিলুলি, কিন্তু অলপহে চপালা; তোমালোকে খোৱা, কিন্তু তোমালোকৰ যথেষ্ট পৰিমাণে নাথাকে; তোমালোকে পান কৰা, কিন্তু মতলীয়া নোহোৱা; তোমালোকে বন্ত্ৰ পিন্ধা, কিন্তু তোমালোকে উম নোপোৱা; উপাৰ্জকে উপাৰ্জন কৰা ধন কেৱল বিঙ্গা থকা মোনাত থ'বলৈ উপাৰ্জন কৰে।” ১:৭ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোকৰ পথ বিবেচনা কৰা।’

জাখারিয়া ১২:১০ আবু দায়ুদ-বংশৰ আবু যিৰুচালেম নিবাসীসকলৰ ওপৰত মই অনুগ্ৰহ আবু মিনতিৰ কাৰণে আত্মা বাকি দিম; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক যি দৰে বিস্কিছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে চাব। একেটি পুত্ৰৰ কাৰণে বিলাপ কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিব আবু পথমে জন্মা পুত্ৰৰ বিয়োগত মানুহে বেজাৰ পোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে মনত বেজাৰ পাৰ।

মালাথি ৪:২ কিন্তু মোৰ নামত ভয় বাখোঁতা যি তোমালোক, তোমালোকৰ প্ৰতি ধাৰ্মিকতাৰূপ সূৰ্য উদিত হ'ব, যাৰ কিৰণ সুস্থতাদায়ক; তোমালোকে বাহিৰ হৈ গোহালিৰ পৰা মুকলি হোৱা দায়ুৰিৰ নিচিনাকৈ তেওঁ দিবা। ৪:৩ তোমালোকে দৃষ্টি লোকসকলক গচকিবা; মই এই কাৰ্য কৰাৰ দিনা তেওঁলোক তোমালোকৰ ভৱিব তলত থকা ছাঁই যেন হ'ব।” ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে।

মথি ২৮:১৮ তেতিয়া যীচুরে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, “বোলে, স্বর্গত আৰু পৃথিবীত সকলো অধিকাৰ মোক দিয়া হ'ল। ২৮:১৯ এই হেছকে, তোমালোক ঘোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিতা, পুত্ৰ আৰু পৰিব্ৰজাৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাঞ্ছাইজ কৰা; ২৮:২০ মই যি যি আজ্ঞা তোমালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিয়া; আৰু চোৱা, জগতৰ শেষলৈকে মই সদায় তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে আছোঁ”। (aiōn g165)

মার্ক ১:১৪ যোহনক বন্দীশালত থোৱাৰ পাছত যীচু গালীল দেশলৈ গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবার্তা ঘোষণা কৰিবলৈ ১:১৫ যীচুৰে প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, “কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ বাজ্য ওচৰ হ'লা তোমালোকে মন-পালটন কৰা আৰু শুভবার্তাত বিশ্বাস কৰা।” ১:১৬ পাছত তেওঁ গালীল সাগৰৰ তীৰেদি গৈ থাকোতে, চিমোন আৰু চিমোনৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক সাগৰত জাল বাই থকা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোক জালোৱা আছিল। ১:১৭ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পাছত আহা; মই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিম।” ১:১৮ তেতিয়াই তেওঁলোকে জালবোৰ এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল।

লুক ৪:১৮ “প্ৰত্ৰু আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ মোক অভিযন্ত কৰিলে। তেওঁ মোক বন্দীয়াৰ সকলৰ আগত মুক্তিৰ কথা আৰু অন্ধৰ আগত পুনৰায় দৃষ্টি পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ পঠালে। চেপা খোৱা সকলক মুকলি কৰিবলৈ পঠালে।

যোহন ৩:১৬ কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইয়ান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। (aiōnios g166) ৩:১৭ কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিব্ৰান্ব পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে।

পাঁচনি ১:৭ তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, “যি কাল আৰু সময় পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাৰ অধীনত ৰাখিছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবলৈ নোপোৱা। ১:৮ কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব্ৰজাৰ আত্মা আছিব, তেতিয়া তোমালোক আত্মাত শক্তিশালী হৰাৰ। তেতিয়া তোমালোকে যিবুচালেম আদি কৰি গোটেই যিহুদীয়া, চমৰীয়া দেশত আৰু পৃথিবীৰ সীমালোকে মোৰ সাক্ষী হৰা।”

ৰোমীয়া ১১:৩২ কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে দয়া কৰিবৰ বাবে, সকলোকে অবাধ্যতাত বন্ধ কৰিলে। (eleēsēt g1653) ১১:৩৩ ঈশ্বৰৰ জন্ম আৰু বুদ্ধিৰূপ ধন কেনে গভীৰ। তেওঁৰ বিচাৰবোৰ বোধৰ কেনে অগম্য। আৰু তেওঁৰ পথ অনুসন্ধান কৰা কেনে অসাধ্য। ১১:৩৪ “কিয়নো প্ৰত্ৰু মন কোনে জানিলো? আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰণাকাৰীয়ে বা কোন হ'ল? ১১:৩৫ নতুবা কোনে ঈশ্বৰলৈ আগোয়ে দিলে যে, তাৰ বাবে তেওঁক প্ৰতিদান কৰিব লাগে?” ১১:৩৬ কিয়নো সকলো বন্ত তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণেই হয়; তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165)

১ কৰিন্ধীয়া ৬:৯ যি সকলে অৰ্ধ আচৰণ কৰে তেওঁলোক যে ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব, সেই সেই বিষয়ে নাজানে নেকি? আপোনালোক ভাত নহ'ব; যি সকল অভৈতিক ঘৌনাচাৰত ব্যাভিচাৰী, অধৰ্মি, মূর্তিগুজক, পৰদ্রীগামী, পুৰুষ বেশ্যা, পুঁমেথুনী আদি অভ্যাসত লিঙ্গ হয়, ৬:১০ যি সকল চোৱা, লুভীয়া, মতলীয়া, পৰনিন্দাকাৰক আৰু প্ৰতাৰক, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব। ৬:১১ আপোনালোকো কোনো কোনো তেনেকুৱা লোক আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ প্ৰতু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে আপোনালোক ঘৌত হ'ল, পৰিত্ৰীকৃত হ'ল, আৰু ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল।

২ কৰিন্ধীয়া ৫:১৭ এতেকে কোনো যদি খ্ৰীষ্টত আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিৰোৰ লুণ্ঠ হ'ল; চাওক, নতুন হ'ল। ৫:১৮ কিন্তু যি ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰে সৈতে আমাক মিলন কৰালে আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্যা পদ আমাক দিলে; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। ৫:১৯ সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত জগত খনক মিলন কৰিলে, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাৰোৰ গণনা নকৰিলে; আৰু সেই মিলনৰ বার্তা আমাক গতাই দিলে। ৫:২০ এতেকে ঈশ্বৰে আমাক ৰাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিলতি কৰোৱাৰ দৰে অমি খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ৰাজদূতৰ কৰ্ম কৰিবছোঁ খ্ৰীষ্টৰ হৈ এই বিলয় কৰোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে মিলন হওক!” ৫:২১ তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ হ'বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে ক্রুচত বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে।

গালাতীয়া ১:৬ খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত যি জনে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোক ইয়ান সোনকালে তেওঁৰ পৰা অন্যবিধি শুভবার্তালৈ ঘূৰি গৈছে দেখি মই আচৰিত মানিছো। ১:৭ আচলতে কোনো অন্য শুভবার্তা নাই। কিন্তু কিছুমান লোক আছে, যি সকলে আপোনালোকক বিভ্ৰান্ত কৰে আৰু খ্ৰীষ্টৰ শুভবার্তা বিকৃত কৰিবলৈ বিচাৰে।

ইফিচীয়া ২:১ পূর্বতে আপোনালোক নিজ অপৰাধ আৰু পাপবোৰত মৰি আছিল। ২:২ এইবোৰৰ সৈতে আপোনালোকে জীৱন-যাপন কৰি জগতৰ নিয়ম অনুসাৰে চলি আছিল। আপোনালোকে আকাশৰ মন্দ শক্তিৰ অধিকাৰীৰ অনুসৰণকাৰী হৈ, অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ জীৱনত কাৰ্য কৰি থকা অশুচি আত্মাৰ দৰে চলি আছিল। (aiōn g165) ২:৩ আমি সকলোৱেই এসময়ত মাংস আৰু মনৰ ইচ্ছাৰে কাৰ্য কৰিছিলোঁ আৰু আমাৰ মাঃসিক কু-অভিলাখবোৰ কামনা পূৰ্ণ কৰি সেই বিশ্বাসবিহীন লোক সকলৰ মাজত জীয়াই আছিলোঁ। আমি ও আন সকলোৱে নিচিনা, ব্রহ্মবতে ঈশ্বৰৰ ক্ষেত্ৰৰ সন্তান আছিলোঁ। ২:৪ কিন্তু দয়া ধনেৰে ধনৱান ঈশ্বৰে যি মহা প্ৰেমেৰে আমাক প্ৰেম কৰিলে, ২:৫ তাৰ কাৰণে আমি অপৰাধত মৰি থকা কালতেই, শ্ৰীষ্টৰ সৈতে তেওঁ আমাক নতুন জীৱন দিলে; অনুগ্ৰহেৰে আপোনালোকে পৰিব্ৰান্ধ পালে; ২:৬ তেওঁ আমাৰ শ্ৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে তুলিলে আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত বহুৱালে। ২:৭ ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে, যাতে শ্ৰীষ্ট যীচুৰ আমাৰ বাবে তেওঁৰ যি মেহ, তাৰ দ্বাৰাই যেন ভাৰী যুগত তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ মহা ধন যুগে যুগে প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। (aiōn g165) ২:৮ কিয়নো অনুগ্ৰহৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিব্ৰান্ধ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰৰহে এক দান। ২:৯ কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। ২:১০ কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকাৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু সৎ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক শ্ৰীষ্ট যীচুৰত সৃষ্টি কৰিলে।

ফিলিপীয়া ৩:৭ কিন্তু মৌৰ পক্ষে যি যি লাভ আছিল, সেই সকলোকে শ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই মূল্যহীন যেন মানিলো; ৩:৮ মোৰ প্ৰভু শ্ৰীষ্ট যীচুৰ জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে, মই সকলোকে মূল্যহীন যেনহে মানিছো; আৰু তেওঁৰ কাৰণে সকলোকে অগ্ৰাহ্য কৰিলোঁ, যাতে মই তেওঁক লাভ কৰিব পাৰোঁ। ৩:৯ আৰু এতিয়া মই তেওঁক বিচাৰি পালোঁ মোৰ নিজ ধাৰ্মিকতা, বা বিধানৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে ধাৰ্মিক নহয়; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে মই শ্ৰীষ্ট বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে, ধাৰ্মিক হলোঁ।

কলচীয়া ১:৫ সেই পুত্ৰ অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ প্ৰথমজাত; ১:১৬ কিয়নো যি যি স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত, দৃশ্য আৰু অদৃশ্য বস্তু আছে, সেই সকলোৰেৰ তেওঁতেই সৃষ্টি হ'লা সিংহাসন হওক বা প্ৰভুত্ব হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, এই সকলোৰেৰ তেওঁতে দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হ'লা। ১:১৭ তেওঁ সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু সকলোৰেৰ তেওঁতেই নিয়ন্ত্ৰণত আছো। ১:১৮ তেৱেই হৈছে, তেওঁৰ শৰীৰৰ স্বৰূপ মণ্ডলীৰ মূৰা তেৱেই প্ৰাথমিক প্ৰদিকাৰী, তেওঁ আদি আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰথমজাত এই কাৰণে সকলো বিষয়তে তেওঁ অংশগ্ৰহণ হয়। ১:১৯ সেই কাৰণে ঈশ্বৰে আনন্দেৰে সিদ্ধান্ত ল'লে যে, তেওঁত সকলো সম্পূৰ্ণতা বাস কৰা উচিত; ১:২০ আৰু তেওঁত দ্বাৰাই সকলোৰেৰ তেওঁৰে সৈতে মিলন সাধন কৰিলো পৃথিবীত থকা হওক বা স্বৰ্গত থকা হওক, তেওঁৰ কুচৰ পুত্ৰৰ তেজৰ দ্বাৰাই শাস্তি স্থাপন কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সকলোতে ভাল দেখিলে।

১ থিচলনীকীয়া ৪:১ সৰ্বশেষত, হে প্ৰিয় ভাইসকল, ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব কাৰণে কি বুপে জীৱন-যাপন কৰিব লাগে, এই বিষয়ে আপোনালোকে আমাৰ পৰা যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিলে, সেইভাৱেই আপোনালোকে চলিছে। আমি প্ৰভু যীচুৰ থাকি আপোনালোকক উদগাঁও আৰু পৰামৰ্শ দিওঁ, আপোনালোকে যেন অধিককৈ সেইভাৱে জীৱন-যাপন কৰে। ৪:২ কাৰণ প্ৰভু যীচুৰ অধিকাৰৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক কি কি পৰামৰ্শ দিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৪:৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এই যে, আপোনালোক যেন পৰিব্ৰত হয় অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ ব্যভিচাৰৰ পৰা যেন দূৰেত থাকে। ৪:৪ আপোনালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ ভাৰ্যাৰ লগত কেনেদেৰে পৰিব্ৰতাবে আৰু সম্মানজনক ভাৱে সহবাস কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানে। ৪:৫ ঈশ্বৰক নজনা অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনা অবৈধ মাঃসিক কামনাৰ বশত চলিব নালাগে।

২ থিচলনীকীয়া ৩:৬ ভাইসকল, আমি আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আপোনালোকক এই আদেশ দিওঁ যে, কোনো ভায়ে যদি এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলে আৰু আমাৰ পৰা আপোনালোকে পোৱা শিক্ষা অনুসাৰে নচলে, তেনেহলে তাৰ লগ এৰক। ৩:৭ কিয়নো আমাৰ অনুকাৰী কেনেকৈ হ'ব লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত আমি এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলা নাছিলোঁ; ৩:৮ মূল্য নিদিয়াকৈ আমি কাৰো আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাছিলোঁ। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি আপোনালোকৰ ওপৰত বোজা নহৰলৈ দিনে-ৰাতিয়ে পৰিশ্ৰম আৰু কষ্টেৰে কাম কৰিছিলোঁ। ৩:৯ ইয়াত আমাৰ যে ক্ষমতা নাই, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোক যেন আমাৰ অনুকাৰী হয়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত আমি আৰ্হি হৰলৈহে ইয়াকে কৰিলোঁ। ৩:১০ কাম কৰিবলৈ যদি কোনোৱে অসম্ভূত হয়, তেনেহলে তেওঁ আহাৰো গ্ৰহণ নকৰক, এই বুলি আপোনালোকৰ মাজত থাকোতেই, আমি আপোনালোকক আদেশ দিছিলোঁ।

১ তামথিয় ২:১ মোর প্রথম নিবেদন এই যে, সকলোবোর মানুহৰ কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আৰু ধন্যবাদ কৰা হওক। ২:২ ইয়াৰ বাবে বজা আৰু অধিকাৰী সকলৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, যাতে আমি সকলো ঈশ্বৰভক্তই সততত থাকি ক্ষান্ত আৰু শান্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ; ২:৩ এয়ে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত উত্তম আৰু গ্ৰহণীয়া ২:৪ তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো মানুহে যেন পৰিভ্ৰাণ আৰু সত্যৰ জ্ঞান পায়। ২:৫ কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেই মনুষ্য খীষ্ট যীচু;

২ তামথিয় ২:৮ মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যীচু খীষ্টক সোঁৰৰণ কৰা। ২:৯ সেই শুভবাৰ্তাৰ সম্বন্ধে মই শিকলিৰ বন্ধনত থাকি দুকুমীৰ দৰে ক্ৰেশ ভোগ কৰিছোঁ। কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই বাক্যত হ'লে শিকলিৰ বন্ধন নাই। ২:১০ এই কাৰণে যি সকলক মনোনীত কৰা হ'ল অৰ্থাৎ তেওঁলোকেও অনন্ত গৌৰবেৰে সৈতে যেন খীষ্ট যীচুত থকা পৰিভ্ৰাণ লাভ কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে মই এই সকলোবোৰকে সহন কৰিছোঁ। (aiōnios g166)

তীত ২:১১ কিয়নো সকলো মানুহলৈ পৰিভ্ৰাণ আনা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশিত হ'ল; ২:১২ আৰু আমি ভক্তি লজ্জন আৰু সাংসাৰিক অভিলাষ অস্থীকাৰ কৰি, গন্তীৰ, ধাৰ্মিক আৰু সৎ ভাবেৰে এই বৰ্তমান সংসাৰত যেন জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে এই অনুগ্ৰহে আমাক এনে শিক্ষা দিছে। (aiōn g165) ২:১৩ এতিয়া আমি যেন পৰমধ্যন্য আশা সিদ্ধিৰ অৰ্থে মহান ঈশ্বৰ আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খীষ্টৰ প্ৰতাপৰ আৰিভাৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁ। ২:১৪ আমাক সকলো অধৰ্মৰ পৰা মুক্ত আৰু শুচি কৰিবলৈ যীচুৱে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলে, যাতে আমি মূল্যবান ব্যক্তি সকলৰ দৰে সকলো সৎকৰ্মত উদ্যোগী হওঁ।

ফিলীমন ১:৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি কামনা কৰিলোঁ। ১:৪ মোৰ প্ৰাৰ্থনাত মই তোমাৰ নাম উল্লেখ কৰি, সদায় মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিঁও, ১:৫ প্ৰভু যীচুৰ প্ৰতি তোমাৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিত্ব লোকৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিবলৈ পালোঁ। ১:৬ তোমাৰ বিশ্বাসৰ সহভাগিতা যেন আমাৰ লগত থকা সকলো উত্তম বিষয়ৰ জন্যত খীষ্টৰ অৰ্থে কাৰ্যাসাধক হয়, এনে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। ১:৭ হে ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত মই অতি আনন্দ আৰু সান্ত্বনা পালোঁ, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ পৰিত্ব লোক সকলৰ হৃদয় পুনৰাই সজীৱ কৰা হ'ল।

ইৰু ১:১ পূৰ্বকালত ঈশ্বৰে ভাৰবাদী সকলৰ মাধ্যমেনি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল। ১:২ কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক'লে; ঈশ্বৰে সেই পুত্ৰকেই সকলোৰে উত্তৰাধিকাৰী হৰলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যোগেন্দি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনো সৃষ্টি কৰিলে। (aiōn g165) ১:৩ সেই পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় পোহোৰা ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিম্ব; পুত্ৰই ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি বাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা শুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ সোঁ হাতে ওখ সিংহাসনত বহিল।

যাকোব ১:১৬ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক আনন্দ! ১:১৭ সকলো উত্তম দান আৰু সকলো সিদ্ধিৰ বৰ ওপৰৰ পৰাৰে আছে, আৰু আকাশৰ জ্যোতিবোৰ সেই পিতৃৰ পৰাৰ তললৈ নামি আছো ছাঁ যি দৰে সলনি হয়, তেনেদৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নহয়। ১:১৮ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ ইচ্ছাৰে সত্য বাক্যৰ দ্বাৰাই আমাক জীৱন দিলে যাতে তেওঁৰ সৃষ্টি বন্ধুবোৰৰ মাজত আমি যেন এবিধ প্ৰথম ফল হওঁ।

১ পিতৃৰ ৩:১৮ খীষ্টৰ সেই পাপৰ সম্বন্ধে এবাৰ দুখ-ভোগ কৰিলো আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ নিবলৈ, অধাৰ্মিক সকলৰ কাৰণে ধাৰ্মিক জনে, অৰ্থাৎ খীষ্টে পাপবোৰৰ কাৰণে কেৱল এবাৰ দুখভোগ কৰিলো; তেওঁ মাংসত হত হ'ল, কিন্তু আজ্ঞাত হ'লে পুনৰ্জীৱিত হ'ল;

২ পিতৃৰ ১:৩ যি জনে নিজৰ মহিমা আৰু সদগুণেৰে আমাক আমন্ত্ৰণ কৰিলো, তেওঁক গভীৰভাৱে জনাৰ মাধ্যমেনি তেওঁৰ ঐশ্বৰিক শক্তিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰাৰ সকলো বিষয় দান কৰিলো। ১:৪ তেওঁ এইবোৰৰ দ্বাৰাই আমাক মূল্যবান আৰু অতি মহৎ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দান কৰিলো। তেওঁ এনেদৰে কৰিলো যাতে আপোনালোকে সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দ্বাৰাই জগতৰ মন্দ অভিলাষবোৰ দুনীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ ঐশ্বৰিক স্বভাৱৰ সহভাগী হ'ব পাৰে।

১ ঘোৱ ২:১ হে মোৰ প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকে যেন পাপ নকৰে, এই আশয়েৰে মই আপোনালোকলৈ এইবোৰ কথা লিখিছোঁ। কিন্তু কোনোৰে যদি পাপ কৰে, তথাপি পিতৃৰ আগত আমাৰ সহায় কৰিবলৈ ধাৰ্মিক যীচু খীষ্ট আছে। ২:২ তেৱেই আমাৰ পাপৰ প্ৰায়চিন্ত কৰোঁতা; কেৱল আমাৰেই নহয়, গোটেই জগতৰে,

২ যোহন ১:৭ কিয়নো অনেক প্রবর্ধক জগতত ওলাল; তেওঁলোকে যীচু খ্রীষ্টক মাংসত অহা বুলি স্বীকার নকরে। এঙ্গলোকেই প্রবর্ধক আৰু খ্রীষ্টাৰি।

৩ যোহন ১:৮ মোৰ সন্তান সকল সত্যত চলাৰ বার্তা শুনিলে যি আনন্দ জন্মে, সেই বিষয়তকৈ অধিক আনন্দ মোৰ আন ক'ত নাই।

যিহুদা ১:৩ হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ সকলোৰে পৰিত্রাণৰ বিষয়ে লিখিবলৈ মই প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁতে, ঈশ্বৰৰ পৰিত্র লোক সকলৰ ওপৰত এবাৰ সমৰ্পিত হোৱা বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিবলৈ দৃঢ় আহ্বান কৰি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ১:৪ কিয়নো কোনো কোনো মানুহ গোপনে আপোনালোকৰ মাজত সোমাল; তেওঁলোক যে দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব, এই বিষয়ে পূৰ্বৰে পৰা লিখা আছে। তেওঁলোক ভক্তিহীন লোক। তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক লম্পট আচৰণত সলনি কৰে আৰু আমাৰ একমাত্ৰ অধিপতি আৰু প্ৰভুক, অৰ্থাৎ যীচু খ্রীষ্টক অৰ্বীকাৰ কৰে।

প্ৰকাশিত বাক্য ৩:১৯ যি সকলক মই প্ৰেম কৰোঁ, সেই সকলোৱে কেনেকৈ জীৱন-ধাৰণ কৰা উচিত, তাৰ বাবে মই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰোঁ আৰু শান্তি দিওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ মন পালটোৱা। ৩:২০ চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টুকুৰিয়াই থাকোঁ। কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মোলি দিয়ে, তেনেহলে মই তেওঁৰ গৃহলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে মই ভোজন কৰিব, আৰু তেৱেঁ মোৰে সৈতে ভোজন কৰিব। ৩:২১ মই নিজে যেনেকৈ জয় কৰিমোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰে সৈতে মোৰ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম। ৩:২২ যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক”।

পাঠকৰ সহায়িকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

শব্দমালা

অসমীয়া at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

N

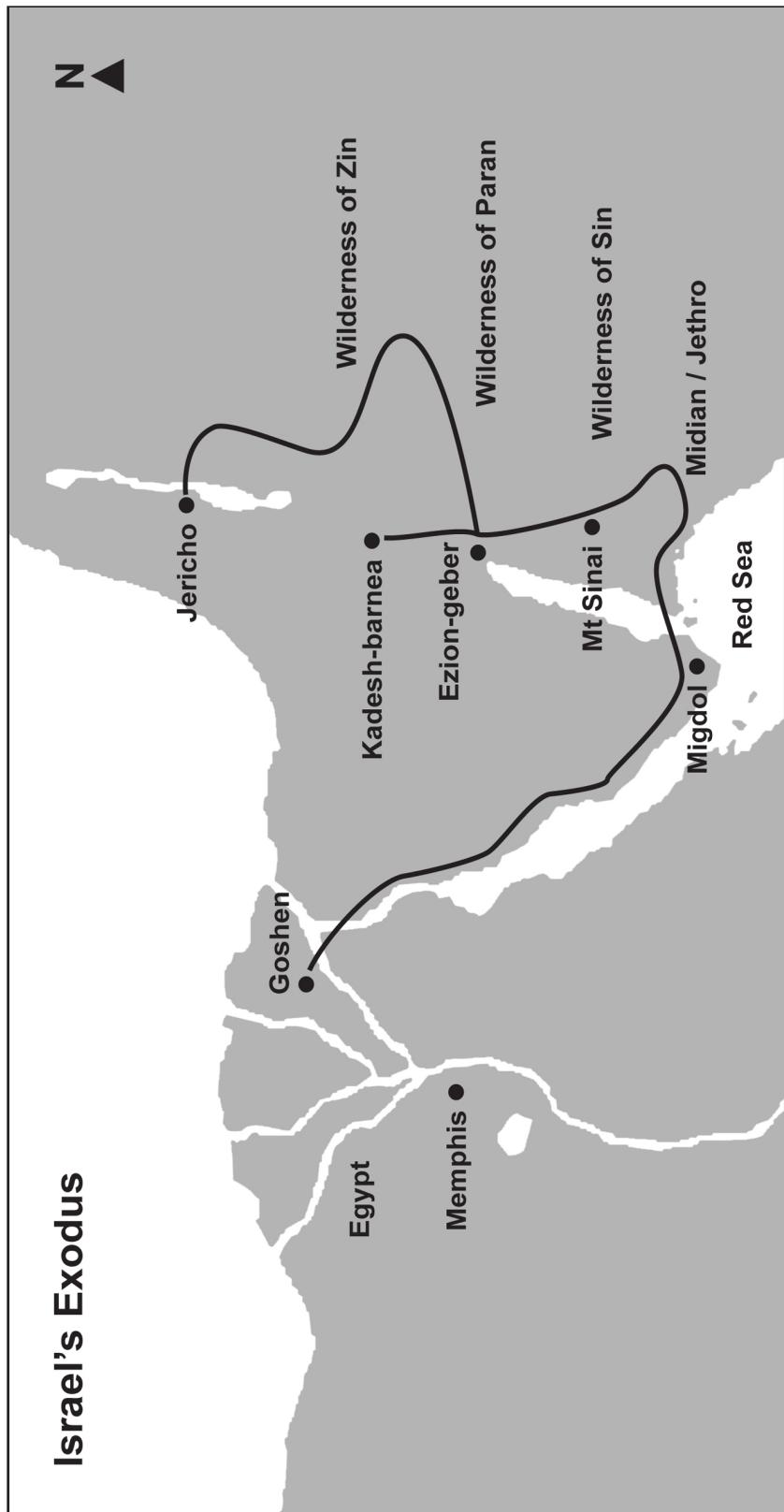

Abraham's Journey

ঈশ্বরত বিশ্বস আছিল কাবৰো ঈশ্বরে যেতিয়া অরাহামক তাফ্হান কৰিবলৈ, তেভিয়া তেওঁ বাধ্য হল, আৰু তেওঁক যি দেশ দিম বৰলি ঈশ্বরে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গৈছিল; আৰু কৈলৈ যাব লাগে,
সেই বিষয়ৰ নাজানিও ওলাই গৈছিল। - ইষ্টি ১:৮

Israel's Exodus

N ▲

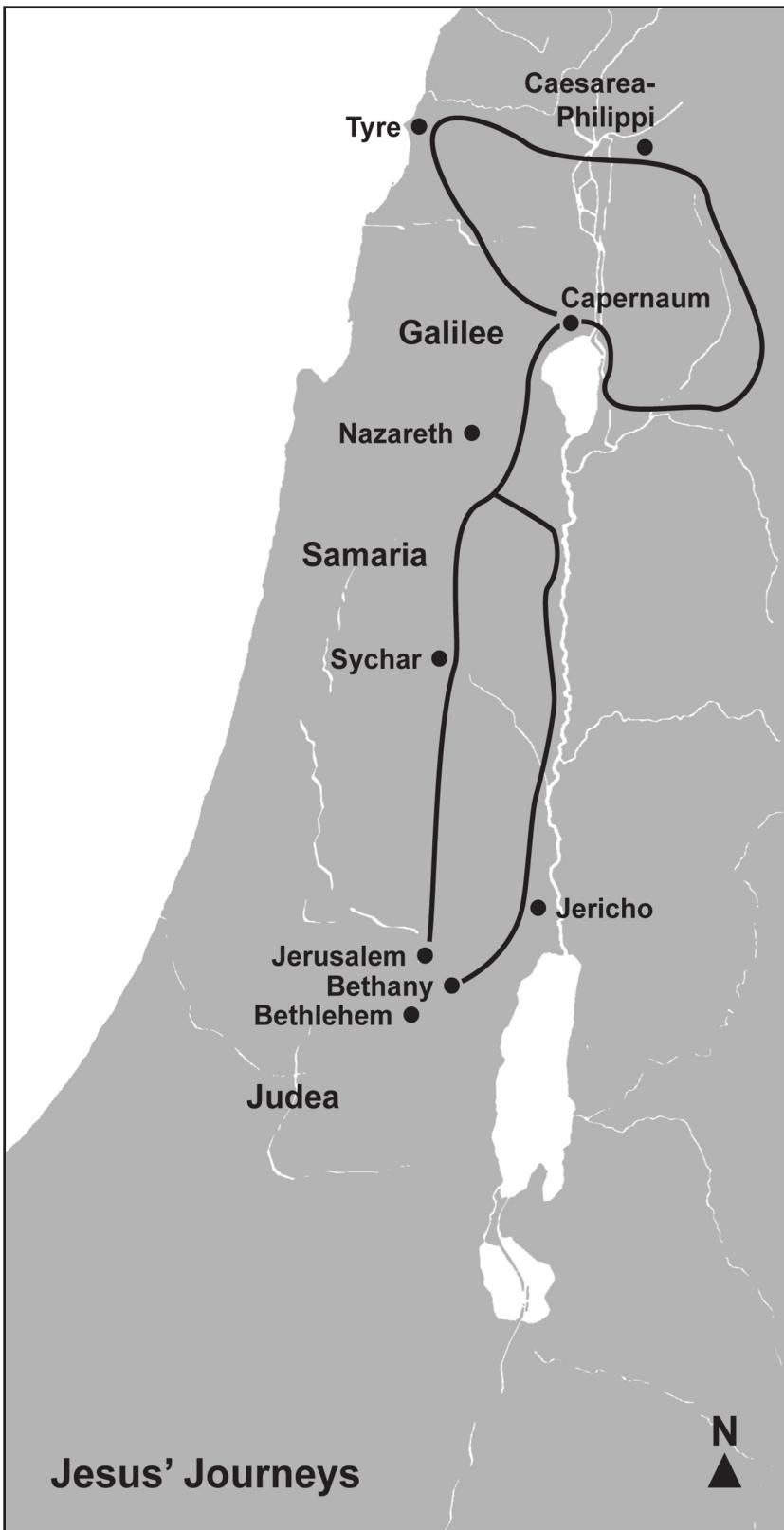

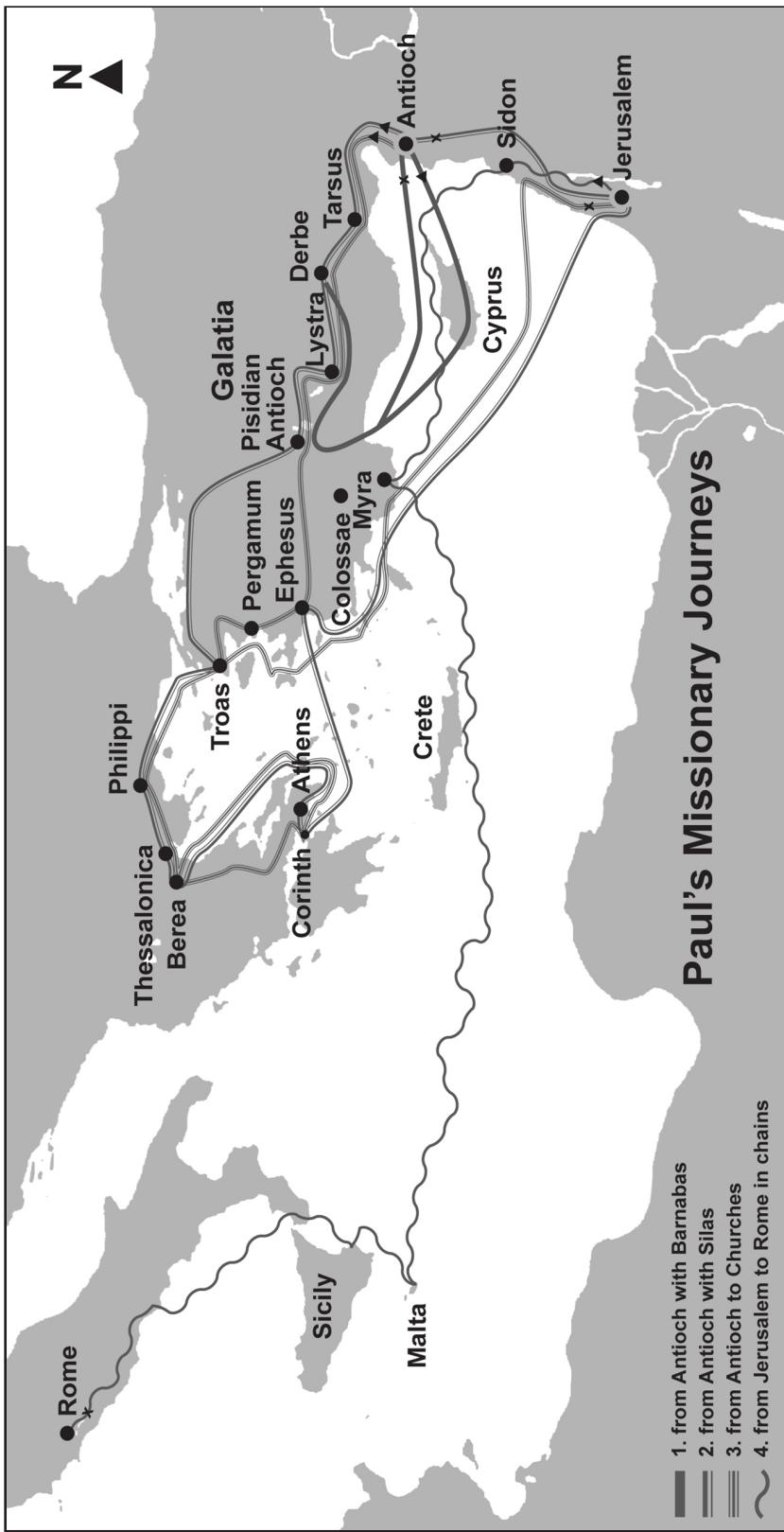
ফরবোগে যোত্তা জোকসকক্রম যাবাটেন এবি দিনে, তেজিয়া পলেষ্টিয়াসক্রম দেশেরে বাট্ট চমু আছিল যাদিও, সীম্বুরে তেজেলকক সেই বাটেদি নিনিজে।
বিশনো ঈশ্বরে ক'লে, “হয়তে যুদ্ধের সন্ধীন হ'লে লোকসক্রমে মন সলনি ক'বি নিচবলে উভতি যাব।” - যাদাপ্তক ১৩:১৭

Jesus' Journeys

N
▲

কিয়োনো মানুষের পুত্র সেরা গুরুত্ব পাবার বাবে নহয়, কিন্তু সেরা গুরুত্ব করিবলৈ আবু অবেকের মৃত্তির মূল্য অর্থে নিজের প্রাণ দিবলৈও আছিল। - মার্ক ১০:৪৫

Paul's Missionary Journeys

1. from Antioch with Barnabas
2. from Antioch with Silas
3. from Antioch to Churches
4. from Jerusalem to Rome in chains

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

ভাগ্য

অসমীয়া at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

এই হেতুকে, তোমালোক হোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিছু, পুত্ৰ আৰু পৰিবে আত্মৰ লাভেৰে তেওঁলোকক বাঞ্ছাইজ কৰা; - মহি ২৪:১৯

